

SỨC KHỎE

GIÀU CÓ

VÀ

PHÚC ÂM (THẬT)

PHÚC ÂM THỊNH VƯỢNG ĐỐI DIỆN CÁC CHÂN LÝ CỦA KINH THÁNH

SEAN DEMARS và MIKE MCKINLEY

McKinley và DeMars là hai người tôi rất thích. Họ cũng là hai người hài hước và trung tín nhất mà tôi biết. Vì thế, khi tôi nghe nói họ đang viết một quyển sách nhỏ về Phúc Âm thịnh vượng, tôi đã thấy rất vui rồi. Bây giờ, khi đọc quyển sách này, tôi thấy vui là đúng lắm! Đây là một tài liệu thật sâu sắc và khôi hài, khôn ngoan và hấp dẫn, thẳng thắn nhưng thận trọng. Tôi cầu xin Chúa ban phước cho linh hồn của bạn khi đọc quyển sách này.

– **Mark Dever**, Mục sư Quản nhiệm, Hội thánh Báp-tít Capitol Hill và Chủ tịch của Mục vụ 9Marks, Washington, DC.

Sean và Michael đã viết xong một quyển sách rất chân thực và khai sáng tâm nhìn khi dùng Kinh Thánh (theo bối cảnh!) để đương đầu với tất cả giáo lý cốt lõi của phúc âm thịnh vượng. Nếu bạn có người thân đang bị mắc bẫy trong sự dối trá đó, thì quyển sách này sẽ là công cụ truyền giáo hữu ích để làm sáng tỏ sự méo mó của tin lành tập chú vào cái tôi. Động cơ thúc đẩy quyển sách này là từ trải nghiệm cá nhân của các tác giả đã chứng kiến tận mắt sự tàn phá mà giáo lý hiểm độc này có thể ảnh hưởng đến đức tin của một người ở trong Đấng Christ. Quyển sách này cũng được viết theo hướng đối thoại, nói ra lẽ thật trong tình yêu thương. Tôi cầu xin Chúa dùng tác phẩm này cách đầy ơn để bày tỏ sự vinh hiển của Đấng Christ thật cho người nào đang ở trong sự dối trá này.

– **Brandon Kimber**, Đạo diễn phim tài liệu ‘Phúc Âm Hoa Kỳ: Duy Đấng Christ’.

Phúc Âm thịnh vượng được Hoa Kỳ tạo ra đã trở thành

gương mặt của Cơ Đốc giáo ở khắp nơi trên thế giới. Đây là sản phẩm tệ nhất mà chúng tôi đã xuất khẩu. Tôi vô cùng biết ơn quyển sách của Sean DeMars và Michael Mckinley. Đây là một tác phẩm rất dễ đọc và thấu đáo . . . tôi đề xuất quyển sách này và mong rằng bạn sẽ chia sẻ với bạn bè và người thân trong gia đình nếu họ đang mắc kẹt trong sự dối trá của thịnh vượng.

– **Justin Peters**, Người sáng lập Mục vụ Justin Peters

CÁC SÁCH KHÁC CỦA 9MARKS ĐÃ ĐƯỢC CHUYỂN NGỮ SANG TIẾNG VIỆT

Chín dấu hiệu của một Hội thánh vững mạnh

Thế nào là một Hội thánh vững mạnh

Vai trò của Tín hữu Hội thánh

Giải giải Kinh

Sự cầu nguyện

Chúa Jêsus là ai?

Tin lành là gì?

Tại sao tin cậy Kinh Thánh?

**SỨC KHỎE, GIÀU CÓ VÀ PHÚC ÂM
(THẬT)**

Sức khỏe, giàu có và Phúc Âm (thật)

Bản quyền © 2022 của Sean Demar và Mike McKinley

Được xuất bản bởi NXB Christian Focus.

Geanies House, Fearn, Ross-shire

IV20 1TW, Scotland

www.christianfocus.com

Ấn bản này là hợp đồng xuất bản với Christian Focus.

Không được sao chép và xuất bản nội dung của quyển sách này dưới bất kỳ hình thức nào khi chưa được sự cho phép của nhà xuất bản Christian Focus và đơn vị liên kế là Mục vụ Tiên Phong. Nếu vi phạm sẽ bị xử phạt theo quy định của pháp luật hiện hành.

Mục vụ Tiên Phong đã được sự cho phép của nhà xuất bản Christian Focus để chuyển ngữ quyển sách *Sức khỏe, giàu có và Phúc Âm (thật)* vào năm 2025.

Dịch giả: Mục vụ Tiên Phong

Thiết kế bìa: Mục vụ Tiên Phong

Website: www.tienphong.org

Email: info@tienphong.org

Các câu Kinh Thánh trong quyển sách này được trích từ Bản dịch Truyền thống 1926 và Bản dịch Truyền thống Hiệu đính 2010 do Thánh Kinh Hội cho phép sử dụng.

9Marks ISBN: 979-8-89218-168-6

SỨC KHỎE, GIÀU CÓ VÀ PHÚC ÂM (THẬT)

PHÚC ÂM THỊNH VƯỢNG ĐỐI DIỆN CÁC CHÂN LÝ CỦA KINH
THÁNH

SEAN DEMARS & MIKE MCKINLEY

CHUYỂN NGỮ
MỤC VỤ TIÊN PHONG

MỤC LỤC

Lời giới thiệu	11
1. Trọng tâm của phúc âm thịnh vượng	23
2. Xin lỗi, nhưng Kinh Thánh của bạn bị đảo lộn rồi	43
3. Còn những lời hứa về sức khỏe và sung sướng thì sao?	61
4. Còn những lời hứa về sự giàu có thịnh vượng thì sao?	79
5. Khán giả của TBN có được vào thiên quốc không?	91
6. Chúng ta có nên cầu nguyện với nhau?	103
7. Phúc Âm thịnh vượng giữa vòng Chính Thống giáo	117
Tác giả	131
9Marks	133
Mục vụ Tiên Phong	135

LỜI GIỚI THIỆU

CHÚA JÊSUS GHÉT QUYỀN SÁCH NÀY PHẢI KHÔNG?

Sean đây. Tôi là một mục sư ở Alabama, tôi cũng là người sống sót sau khi thoát khỏi phúc âm thịnh vượng. Đây là một tóm tắt về câu chuyện của tôi: tôi không lớn lên trong Hội thánh. Khi còn nhỏ, hầu hết bạn bè Cơ Đốc hồi hã học thuộc lòng các câu Kinh Thánh để giành được những viên đá quý để trang trí cho cái mào Awana của họ, thì tôi đang xem hài của Eddie Murphy lần thứ 900. Khi Chúa cứu tôi khỏi tội lỗi lúc tám tuổi, tôi đã phải nỗ lực rất nhiều để theo kịp mọi người. Môi-se, Áp-ra-ham, Sam-sôn, Ê-li-hu . . . tôi không biết về họ trước đây. Có lẽ tôi sẽ không phải thấy vất vả nhiều nếu được lớn lên trong một Hội thánh ăm cúng, rao giảng Phúc Âm và tin cậy Kinh Thánh. Nhưng tôi lại không phù hợp với mấy Hội thánh như thế, tôi không ở lại đủ lâu để học biết những điều cần thiết.

Bạn thấy không, chỉ vài tháng trước khi được cứu, tôi đang đi dạo với cây súng ở trong cái quần dài. Hoặc là ở

dưới ghế ngồi trong xe hơi của tôi. Hoặc là ở dưới cái gối để nằm ngủ vào buổi tối. Đối với một kẻ buôn ma túy, tôi phải luôn có một vũ khí trong tay.

Có lẽ bạn cũng tưởng tượng ra rồi, những kẻ buôn ma túy phải giữ một diện mạo nhất định. Họ phải ra vẻ, nên tôi đã sống như vậy. Tôi mặc áo ba lỗ (hay còn gọi là ‘áo đánh vợ’ bởi những kẻ ở vùng đó), quần sọt, chẻ lông mày, bỏ khăn ở túi sau và lúc nào cũng có vẻ hung hăng.

Khi tôi được cứu khỏi lối sống ấy, tấm lòng của tôi đã thay đổi, nhưng cái tủ quần áo của tôi vẫn y nguyên. Tôi vẫn tỏ ra xông xáo, nhưng lần này là vì Chúa Jêsus. Tôi là Nicky Cruz của tên nghèo khổ (*Thập tự giá và con dao bấm*). Các mục sư thanh niên từ khắp mọi miền ở Bắc Alabama đã mời tôi đến chia sẻ về cuộc đời của mình cho sinh viên của họ – càng nhiều chuyện đánh nhau càng tốt. Có nhiều Hội thánh như thế rất vui khi tôi đóng vai một bác sĩ “đáng sợ” cho các em thiếu niên của họ, nhưng họ không muốn tôi ở lại quá lâu trên sân khấu khi mở đèn lên trong phòng nhóm. Họ đâu có sai? Tôi vẫn còn là một cái vĩ nướng màu vàng với hàm răng của ma cà rồng ở bên dưới chực sẵn mà. Toàn những thứ đáng sợ!

Tuy nhiên, tôi không có bất kỳ quá trình môn đồ hóa nào cả. Đây mới là thảm kịch, vì tôi rất cần được giúp đỡ. Bạn có nhớ sứ đồ Phao-lô nói gì về việc có lòng sốt sắng mà thiếu hiểu biết không (Rô-ma 10:1-3)? Đó là tôi đấy. Tôi đang làm chứng cho người nào chịu lắng nghe, ngay cả cho người nào không muốn nghe nữa. Một trong những kế hoạch chính để truyền giảng đó là tôi sẽ leo lên mái nhà

của một cửa hàng thức ăn nhanh và rao giảng Phúc Âm cho khách hàng nào đến mua đồ ăn mang đi. Nhưng tôi hoàn toàn không biết mình đang làm gì. Điều duy nhất mà tôi biết đó là Chúa Jêsus đã cứu tôi, còn tôi cũng muốn người khác giúp đỡ mình nữa. Tôi muốn làm đại sứ của Đấng Christ, cũng như Chúa Jêsus đang nài xin rằng: ‘Hãy hoà thuận lại với Đức Chúa Trời!’ (2 Cô-rinh-tô 5:20).

Chỉ vài tháng sống trong sự công bình không có sự dẫn dắt, một người hàng xóm thấy tôi cầm quyển Kinh Thánh trong tay. Người này đã mời tôi về nhà, mua đồ ăn trưa cho tôi, rồi mới hỏi tôi có hiểu những gì được chép ở trong sách này không. Tôi cam đoan với anh ta là có thể hiểu hầu hết mọi thứ. Nhưng sự thật thì quyển Kinh Thánh đó giống như quyển sách hướng dẫn sử dụng máy lạnh bằng tiếng Đức đối với tôi vậy.

Tôi không nói được tiếng Đức. Cũng không biết gì cả về máy lạnh.

Trong suốt mười hai đến mười lăm tháng sau, người này đã môn đồ hóa tôi ở trong Lời Chúa. Hoặc là tôi đã tưởng vậy. Đối với một người mới tin Chúa, khả năng phân biện giáo lý của tôi giống như các nhà vật lý và các nhà thần học mô tả là ‘không tuyệt đối’. Tôi sẽ cho bạn biết một thí dụ. Tôi nhớ mình đã gọi một người là đồ ngu trong giờ học Kinh Thánh vì người đó nói Chúa Jêsus là người Do Thái. ‘Vì sao người này lại không biết Chúa Jêsus là một Cơ Đốc nhân cơ chứ?!’ Tôi lẩm bẩm trong miệng. Nếu bạn không biết thì không sao cả, nhưng tôi muốn cho bạn biết rằng Chúa Jêsus là một người Do Thái.

Vậy, khi ai đó nói bệnh tật là hậu quả hoặc là của tội lỗi hoặc là thiếu đức tin, thì tôi cũng biết như vậy thôi. Khi người ta bảo tôi gặp bác sĩ là phạm tội – vì bệnh tật là một vấn đề thuộc linh, chứ không phải một căn bệnh vật lý – tôi suýt chết vì bị nhiễm độc thủy ngân. Khi người ta dùng Kinh Thánh để thuyết phục tôi phải quở trách sự nghèo đói bằng sức mạnh của lời nói, tôi bắt đầu nói với số dư còn lại (có khi bị âm) trong thẻ ATM của mình.

Cho đến mãi về sau, tôi mới thấy những sự dạy dỗ này là một mớ ngu xuẩn, nguy hiểm và độc hại cho đời sống thuộc linh. Người đó không hề dạy tôi Phúc Âm gì cả, mà chỉ toàn là sự bóp méo mà thôi. Lúc đó, tôi đâu có biết “phúc âm thịnh vượng” không phải là Tin lành. Tôi đâu có biết đó là sứ điệp giả dối không thể cứu rỗi ai cả. Bây giờ, tôi nhận ra những điều chúng ta tin như đức tin, thập tự giá, sự chữa lành thân thể và sự đắc thắng thuộc linh chính là vấn đề. Khi chúng ta hiểu sai và bẻ cong Phúc Âm, người khác bị tổn thương – ở trong đời này và cả cõi đời đời.

Mike đây. Tôi là mục sư ở Virginia. Tôi chưa từng buôn ma túy hoặc quở trách số dư còn lại (có khi bị âm) trong thẻ ATM. Một lần nọ, khi gia đình tôi đi nhà thờ, chúng tôi nhóm lại ở một Hội thánh vững chắc thường xuyên giảng Kinh Thánh rất rõ ràng. Nhưng tôi vẫn có sự đồng tình với phúc âm thịnh vượng. Đối với một mục sư, tôi đã thấy sự

khổ sở của mọi người tiêu cực đến nỗi họ cảm thấy đó là trách nhiệm của mình, hoàn cảnh của họ ra nông nổi này là do họ thiếu đức tin hoặc không sống thánh khiết. Tôi đã thấy nhiều người khác bị dụ dỗ từ bỏ đức tin bằng những lời hứa về vật chất và sự trường thọ.

Mối nguy hiểm của phúc âm thịnh vượng đã ảnh hưởng đến gia đình khi người vợ yêu dấu của tôi là Karen bị chẩn đoán mắc bệnh Đa Xơ Cứng vào năm 2006. Bạn cũng biết rồi đấy, đó là một trải nghiệm đau khổ, bối rối và thậm chí đáng sợ đối với chúng tôi. Chúng tôi không thể làm gì cả ngoài việc thắc mắc vì sao chuyện này lại xảy ra, tương lai của chúng tôi sẽ như thế nào, chúng tôi phải làm gì nếu Karen bị nặng hơn. Đó là một tình huống sẽ khiến bạn tìm đến Hội thánh để nhờ hỗ trợ và được thêm sức. Thế là, có nhiều Cơ Đốc nhân nói ra những điều rất hữu ích dành cho nàng đại loại như sự yêu thương, quyền phép và kế hoạch tốt lành của Chúa dành cho nàng. Chúng tôi được các anh chị em này thêm sức và được nâng đỡ.

Đồng thời, có vài Cơ Đốc nhân đã nói ra những điều ngốc nghếch như uống nước đóng chai rất nguy hiểm và phép chữa bệnh từ các loại thảo mộc nào đó. Chúng tôi đảo mắt và cố gắng nhin cười để tiếp nhận. Nhưng chúng tôi cũng quen một vài Cơ Đốc nhân đã nói ra những điều không hề hữu ích về đức tin và sự chữa lành – như là nàng bị bệnh như vậy không phải là ý muốn của Chúa đâu và cô ấy phải quở trách bệnh tật nếu như có đức tin. Đây chính là phúc âm thịnh vượng và tôi đã nổi điên lên. Karen là một trong những người tin theo Chúa Jêsus cách trung tín

và biết hy sinh nhất mà tôi biết. Điều cuối cùng mà cô ấy cần khi chịu khổ là sự đổ lỗi không cần thiết và sự mặc cảm tội lỗi giả dối.

Tôi muốn quyển sách này mang góc nhìn của tất cả mọi người bị tổn thương và bị dẫn dụ theo sự dạy dỗ sai trật. Tôi đã từng đến Ấn Độ và châu Phi, các giáo sư của phúc âm thịnh vượng ở đây thu hút hàng ngàn người bằng những lời hứa về giàu có, khỏe mạnh và phước hạnh – không quan tâm đến việc những lời hứa có thành hiện thực hay không! Tôi đã thấy sự đau đớn và nỗi thất vọng trên gương mặt của nhiều mục sư trung tín ở đó khi các giáo sư giả xuất hiện và dẫn dụ bầy chiên của họ đi lạc đường. Tôi muốn giúp bạn hiểu phúc âm thịnh vượng là gì, vì sao nó lại nguy hiểm và tại sao Phúc Âm thật mới là sứ điệp tốt hơn.

Chúng tôi viết sách này cho hai đối tượng độc giả. Thứ nhất, chúng tôi viết cho bạn nếu bạn là người đang nhóm lại với một Hội thánh rao giảng sứ điệp Phúc Âm cách trung tín, nhưng bạn có bạn bè và người thân nhóm lại với một Hội thánh theo phúc âm thịnh vượng. Hoặc bạn không biết họ có đang nhóm lại với một Hội thánh như thế chẳng! Bạn nghe họ nói về bài giảng của những diễn giả ở đó. Bạn có thể phát hiện điều sai trật. Nhưng bạn không thể can thiệp. Hơn nữa, họ có nhiều câu Kinh Thánh hỗ trợ cho những tuyên bố của mình. Bạn yêu

thương họ và lo lắng cho họ. Mục tiêu của chúng tôi là muốn giúp bạn can thiệp vào những chỗ sai trật đó thật chính xác.

Thứ hai, chúng tôi viết sách này cho bạn nếu bạn chính là người đang ở trong hoặc nghi ngờ mình đang nhóm lại với một Hội thánh theo phúc âm thịnh vượng. Chúng tôi muốn giúp bạn đặt ra những câu hỏi hữu ích về những điều Hội thánh của bạn đang dạy. Không, chúng tôi không tìm cách tạo ra một đám đông chỉ trích, nhưng chúng tôi muốn đảm bảo rằng bạn hiểu được Phúc Âm thật và giả. Đó là phần quan trọng nhất của Tin lành, vì ích lợi của bạn và người thân của mình. Vì thế, bạn cần phải hiểu cho đúng!

Ngay cả sứ đồ Phao-lô đã nói với những tín hữu của các Hội thánh miền Ga-la-ti rằng: ông không cần biết ai đến với các Hội thánh của họ và tự cho mình là sứ đồ hoặc kể cả thiên sứ giảng xuống từ trời đi nữa: nếu người đó dạy phúc âm giả, thì tín hữu trong các Hội thánh phải đuổi giáo sư giả đó ra ngoài (xem Ga-la-ti 1:6-9). Chính vì thế, cả hai chúng tôi sẽ nói với các tín hữu trong Hội thánh hãy đuổi việc chúng tôi ngay (!) nếu chúng tôi giảng một phúc âm giả.

Cũng vậy, bạn đang thắc mắc, vì sao chúng ta phải tấn công các mục sư đang làm cho hàng triệu người đến với Chúa Jêsus? Kể cả nếu chúng ta quan tâm đến nội dung giảng dạy của họ đi nữa, thì không phải chúng ta nên vỗ tay ủng hộ trước việc Kinh Thánh đang được rao giảng và Chúa Jêsus đang được tôn cao hay sao? Đúng vậy, họ có

thể lòi ra những điểm sai, nhưng không phải một kẻ tiêu cực và hay chỉ trích còn tệ hơn nữa hay sao? Sau cùng, không phải Chúa Jêsus phán với chúng ta đừng có xét đoán hay sao (Ma-thi-ơ 7:1)? Không phải Chúa đã phán rằng nếu ai không nghịch cùng chúng ta thì thuộc về chúng ta hay sao (Mác 9:40)? Tóm lại, Chúa Jêsus ghét quyển sách này phải không?

Chúng tôi không nghĩ vậy. Tất nhiên là Chúa đã dạy chúng ta không được xét đoán người khác (đó là trọng tâm của Ma-thi-ơ 7:1). Nhưng ai nấy đều biết cách đánh giá khi đi gặp bác sĩ hoặc đi ăn ở nhà hàng thường xuyên. Nếu bạn thấy một bác sĩ phẫu thuật bị treo bằng nhiều lần, thì bạn phải đánh giá (khôn ngoan) ngay rằng mình không thể tin tưởng người đó được. Nếu bạn thấy một nhà hàng bị đóng cửa vì đã vi phạm quy định vệ sinh thực phẩm, bạn sẽ quyết định (chính xác) đi tìm nhà hàng khác ngay.

Các giáo sư theo phúc âm thịnh vượng còn nguy hiểm hơn cả bác sĩ phẫu thuật yếu tay nghề hoặc nhà hàng kém chất lượng. Những điều đó có thể khiến bạn mắc bệnh; chúng có thể rút ngắn tuổi thọ của bạn. Nhưng nếu bạn tin vào những điều giả dối về Chúa Jêsus, nếu bạn không hiểu được Chúa cứu bạn hoặc trở thành môn đồ của Ngài là gì, thì hậu quả sẽ còn tệ hại cho đến cõi đời đời.

Đối với nhiều trường hợp, có sự nghi ngờ lại là khôn ngoan cho mọi người. Tình yêu thương mà Đức Thánh Linh đầy dẫy trong lòng sẽ giúp chúng ta hy vọng người khác nhận được điều tốt nhất. Các giáo sư theo phúc âm thịnh vượng tin vào những điều họ đang dạy; họ nghĩ

mình đang giúp đỡ người khác. Vậy, nếu quyển sách này chỉ tập trung vào việc chỉ trích và thách thức các giáo sư đó đang làm bạn thấy khó chịu, thì chúng tôi rất hiểu chuyện đó.

Nhưng hãy xét thử xem: Chúa Jêsus đã nhiều lần cảnh báo chúng ta về phúc âm thịnh vượng. Chúa không nghĩ chúng ta nên đón nhận hoặc bày tỏ sự khoan dung dành cho sứ điệp ấy. Chúa đã tấn công nó bằng những thuật ngữ sắc bén nhất vì Chúa yêu chúng ta và muốn bảo vệ chúng ta khỏi bị nhiễm căn bệnh thuộc linh chết người này.

Không có chỗ nào cho chúng ta thấy rõ ràng bằng mấy lời của Chúa Jêsus phán ở cuối bài giảng trên núi. Vậy, hãy để ý hai vấn đề mà Chúa Jêsus đã phán trong Ma-thi-ơ 7, không lâu sau khi Chúa đã cảnh báo chúng ta đừng có xét đoán. Thứ nhất, Chúa Jêsus phán rằng:

Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường khoảng khoát dẫn đến sự hư mất, kẻ vào đó cũng nhiều. Song cửa hẹp và đường chật dẫn đến sự sống, kẻ kiếm được thì ít. (Ma-thi-ơ 7:13-14)

Điều Chúa Jêsus phán thật rõ ràng: con đường dẫn đến sự sống rất khó khăn. Theo ngữ cảnh, dường như con đường khó khăn này chính là điều Chúa đã giải bày ở trên trong bài giảng trên núi. Đó là hãy tha thứ cho kẻ thù của mình (Ma-thi-ơ 5:44), than khóc vì tội lỗi của mình (Ma-thi-ơ 5:4) và đói khát sự công bình (Ma-thi-ơ 5:6). Đó là hãy

chung thủy trong hôn nhân và không phạm tội tà dâm (Ma-thi-ơ 5:27-30), nhu mì và khiêm nhường (Ma-thi-ơ 5:5), nói thật (Ma-thi-ơ 5:37). Đó là đưa má bên kia (Ma-thi-ơ 5:39) và đi thêm một dặm nữa (Ma-thi-ơ 5:41). Không có vấn đề nào ở trên là dễ dàng và vui vẻ cả. Vì thế, con đường này không có nhiều người đi đâu.

Ngược lại, thật dễ đi xuống con đường dẫn đến sự tụt dốc thuộc linh. Đây là con đường dành cho kẻ lãnh đạm, kẻ giả hình và kẻ gian dối. Đó là con đường dành cho người nào muốn sống theo cách riêng của mình, né tránh khó khăn, hy sinh và từ bỏ cái tôi. Nếu bạn muốn làm theo ý mình cho là phải, nếu bạn cần sự thoải mái và khoái lạc ngay bây giờ, thì con đường dễ dàng là của bạn.

Phần lớn những điều Chúa Jêsus dạy trong bài giảng trên núi là trì hoãn cái tôi. Nếu bạn muốn sống thượng lưu ngay bây giờ, thì hãy đi con đường dễ dàng. Đích đến không hề tốt đẹp đâu, nhưng sẽ có ‘cảm giác khoái lạc’ chốc lát. Mặt khác, các phước lành (Ma-thi-ơ 5:3-11) dạy chúng ta rằng: nếu bạn muốn sau này được thoải mái, nếu bạn muốn thấy Đức Chúa Trời, nếu bạn muốn hưởng được đất, nếu bạn muốn được viên mãn, nếu bạn muốn nhận phần thưởng trong thiên quốc, thì hãy đi con đường khó khăn ngay bây giờ.

Bạn có thể bắt đầu thấy điều này khác với phúc âm thịnh vượng. Nhưng chúng ta vẫn chưa nói xong. Hãy xem Chúa Jêsus phán tiếp rằng: ‘Hãy coi chừng tiên tri giả, là những kẻ mang lột chiên đến cùng các ngươi, song bề trong thật là muông sói hay cắn xé’ (Ma-thi-ơ 7:15).

Không cần phải nhấn mạnh thêm những điều Chúa Giêsu phán trong câu này. Sau khi cảnh báo chúng ta về sự tụt dốc chính là hậu quả khi đi con đường dễ dàng, Chúa liền đánh thức chúng ta trước mỗi nguy hiểm của các giáo sư giả. Một giáo sư giả là kẻ đang dẫn người khác đi vào con đường sai trật. Một giáo sư giả kêu gọi những nạn nhân của mình đi vào con đường dễ dàng dẫn đến sự bại hoại; hấn đảm bảo rằng họ sẽ nhận được tất cả – trong đời này và đời sau.

Hãy hình dung hai cửa và hai con đường trong tâm trí của bạn. Bây giờ, hãy tưởng tượng có hai người chỉ đường đứng ở ngoài cửa. Cả hai đều có bản đồ chỉ đường của riêng họ, cả hai đều tuyên bố con đường của họ mới dẫn đến sự sống, cả hai đều nói nghe theo người kia sẽ trả giá đắt. Theo Chúa Giêsu thì lựa chọn người chỉ đường cho mình cũng quan trọng không kém. Nếu bạn cho phép bản thân đi vào con đường sai trật, thì hậu quả sẽ rất tồi tệ.

Vì thế, Chúa Giêsu dạy chúng ta là “hãy coi chừng”. Chúa muốn chúng ta hãy để ý, hãy kén chọn và hãy coi chừng những điều mình nghe và đang đi theo ai. Vì các giáo sư giả không tìm đến chúng ta để khoe nanh vuốt, nước dãi, và răng nanh của họ. Thay vì thế, họ trông giống như một con chiên. Đó là cách để họ gia nhập bầy chiên, ru chiên ngủ bằng sự yên ninh giả tạo, rồi vô lấy nạn nhân của họ.

Các giáo sư giả không tìm đến chúng ta để nói rằng: ‘Tôi là giáo sư giả. Nếu bạn nghe tôi, thì linh hồn của bạn sẽ gặp nguy hiểm. Tôi đề xuất với bạn là hãy tham gia vào

đội gian ác'. Nếu họ làm vậy, thì làm gì có người bị lừa! Thay vào đó, các giáo sư giả đem theo lẽ thật đã được pha trộn, theo ý riêng và có sự cải tiến. Điều họ nói *rất có lý*, nhưng chỉ khi bạn không nghe theo những chân lý khác trong Kinh Thánh. Họ sẽ dạy những điều mà bạn *ước gì* Chúa Jêsus đã dạy, ngay cả khi bạn biết chắc rằng Chúa không hề dạy như vậy. Chúng ta phải coi chừng các giáo sư đội lốt chiên, nhưng chẳng qua là kẻ chỉ đường đi xuống địa ngục mà thôi.

Nếu các giáo sư theo phúc âm thịnh vượng không dạy những điều Chúa Jêsus đã dạy, thì chúng ta tuyệt đối không được chần chừ hoặc nhượng bộ trước sự điệp của họ. Cuối cùng, bạn nên đánh giá mọi điều đã nghe và đọc (bao gồm cả quyển sách này!) bằng chân lý của Kinh Thánh. Chúng tôi muốn đặt vấn đề cho rằng phúc âm thịnh vượng là sự giả dối rất nguy hiểm phải bị phơi bày và chống trả. Vậy, hãy đi sâu vào vấn đề.

TRỌNG TÂM CỦA PHÚC ÂM THỊNH VƯỢNG

Dường như điều đầu tiên chúng ta cần làm là định nghĩa các thuật ngữ. Chúng ta cần xác định rõ khi nhắc đến ‘phúc âm thịnh vượng’ thì cụm từ này có nghĩa là gì (từ đây trở đi, chúng ta sẽ gọi tắt là ‘PÂTV’). Nhiệm vụ định nghĩa cụm từ này phức tạp hơn chúng ta tưởng. Suy cho cùng, không có tín điều hoặc trung tâm đầu não nào được công nhận để định nghĩa PÂTV có nghĩa là gì trong các Hội thánh, cho các truyền đạo và trên các phương tiện truyền thông.

Có lẽ sẽ dễ hơn nếu xem PÂTV giống như nước. Nước là hợp chất của hai nguyên tử hi-đrô và một nguyên tử ô-xi. Nhưng nước có nhiều trạng thái khác nhau. Chẳng hạn như thể rắn hoặc thể lỏng hoặc thể khí, nhưng nước vẫn là nước.

Cũng vậy, PÂTV có nhiều biểu hiện khác nhau. Nhưng họ có cùng những yếu tố căn bản giống nhau. Chúng ta sẽ nói đến bốn điều chiếm ưu thế nhất.

1. PHÚC ÂM THỊNH VƯỢNG: ĐỨC CHÚA TRỜI MUỐN BAN CHO BẠN VẬT CHẤT!

Vấn đề: Chúng ta tập chú vào ơn phước hơn là Đấng ban phước.

Hãy nghĩ đến lần cuối cùng bạn đã tặng quà cho một người thân yêu của mình. Có thể là tặng quà giáng sinh cho một người bạn, tặng quà kỷ niệm ngày cưới cho người phối ngẫu, hoặc là tặng quà sinh nhật cho con cái. Dù tặng quà cho ai đi nữa, thì bạn muốn món quà là một bất ngờ cho đối tượng mà bạn rất quan tâm và yêu thương.

Vài năm trước, vợ của tôi (tôi là Mike) đã làm một cái mền từ đồng áo thun cũ mà tôi rất thích. Mỗi lần tôi thấy cái mền trong văn phòng, tôi lại nhớ đến thời gian, sự quan tâm và nỗ lực đã làm nên món quà ấy. Tôi rất quý nó – không chỉ vì cái mền có kích cỡ và cân nặng hoàn hảo, mà còn vì Karen đã làm ra nó để bày tỏ tình yêu của nàng dành cho tôi.

Chuyện gì sẽ xảy ra nếu tôi thích cái mền mà không nghĩ đến Karen ở trong lòng? Chuyện gì sẽ xảy ra nếu tôi dùng cái mền mỗi khi đọc sách khi phòng làm việc hơi lạnh, nhưng không nhớ đến sự tử tế và tình yêu của nàng? Bạn có nghĩ tôi đã hiểu trọn vẹn mục đích của món quà ấy chưa? Cái mền có thể cho tôi cảm giác ấm cúng. Nhưng món quà không chỉ dừng lại ở đó đâu, nó cần phải nhắc tôi nhớ đến tình yêu của vợ dành cho tôi nữa.

Cũng vậy đối với những ơn phước mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta. Khi sứ đồ Phao-lô nói với người A-

then, ông đã cho họ biết rằng Đức Chúa Trời ‘ban sự sống, hơi sống, muôn vật cho mọi loài’ vì một lý do, ‘hầu cho tìm kiếm Đức Chúa Trời, và hết sức rờ tìm cho được’ (Công vụ 17:25b, 27a). Tóm lại, những ơn phước của Đức Chúa Trời được dùng để hướng tư tưởng và tấm lòng của chúng ta về với Ngài, giống như nước chảy về nguồn vậy.

Thật công bằng khi nói rằng PÂTV nhấn mạnh vào sự tiếp nhận, sự duy trì và thậm chí là sự gia tăng những ơn phước của Đức Chúa Trời (sức khỏe, giàu có, ân điển, quyền năng). Nhưng lại ít nhấn mạnh đến chính Đức Chúa Trời. Bây giờ, chúng tôi muốn có sự công bằng – không có diễn giả PÂTV nào mà chúng tôi biết đã phát biểu cách trắng trợn rằng người ta phải yêu những ơn phước của Đức Chúa Trời nhiều *hơn* yêu Đức Chúa Trời. Nếu bạn hỏi thì họ sẽ phủ nhận đã dạy điều đó. Nhưng chúng ta đang nói đến sự nhấn mạnh và sự ưu tiên. Khi bạn thấy một Hội thánh hoặc mục vụ nào nói về những ơn phước của Đức Chúa Trời mà lại ít nói về đặc tánh của Đức Chúa Trời hoặc nhu cầu của loài người cần phải ăn năn và đặt niềm tin nơi Đức Chúa Trời, thì bạn có thể chắc chắn rằng mình đang đối diện với PÂTV.

Sau đây là một thí dụ từ mục vụ của Benny Hinn. Ông viết rằng:

Chúng ta có nhiều thí dụ về việc chuyển nhượng sự giàu có trong lịch sử của Kinh Thánh, bao gồm của dân Y-sơ-ra-ên. Còn nhớ một cường quốc trong Cựu Ước gọi là Ê-díp-tô không? Quốc gia này có mỏ vàng và mỏ bạc nhiều

nhất trên hành tinh này. Nhưng Môi-se bị lưu đày trong đồng vắng lúc dân Y-sơ-ra-ên làm nô lệ khổ cực. Mọi thứ xảy ra trong nhiều năm, nhưng đột nhiên sự thay đổi xuất hiện. Đức Chúa Trời phán cùng Môi-se từ bụi gai cháy rằng hãy quay về xứ Ê-díp-tô. Chúa không chỉ hứa sẽ giải cứu con cái của Ngài ra khỏi vòng nô lệ, mà Chúa còn phán rằng: ‘Khi nào các người ra đi, thì sẽ chẳng đi ra tay không’.¹

Không phải những điều Hinn nói là sai, nhưng ông ta lại nhấn mạnh sai rất nhiều chỗ. Đúng là Chúa đã hứa ban cho dân Y-sơ-ra-ên vật chất khi họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô, nhưng đó không phải là trọng tâm của câu chuyện. Dân sự của Đức Chúa Trời còn nhận được nhiều hơn cả vàng bạc và nữ trang. Tiêu đề không phải là ‘Đức Chúa Trời chuyển nhượng sự giàu có từ người Ê-díp-tô cho dân Y-sơ-ra-ên’, mà là ‘Đức Chúa Trời toàn năng đã giữ lời hứa và giải cứu dân sự của Ngài khỏi tay kẻ thù’. Hết lần này đến lần khác, Kinh Thánh nhấn mạnh vào sự giải cứu dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi vòng nô lệ chính là hình ảnh rõ ràng nhất trong Cựu Ước về sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời. Sự kiện xuất Ê-díp-tô là hình bóng về sự giải cứu mà Đấng Christ đã làm (xem Xuất Ê-díp-tô ký 20:1, Ê-sai 11:16, Lu-ca 9:30-31). Trong sự kiện xuất Ê-díp-tô, quyền năng và tình yêu thương của Đức Chúa Trời được bày tỏ cách đầy đủ, khiến dân sự

1. <https://www.bennyhinn.org/enewsletter/greatest-wealth-transfer/> (Truy cập ngày 12 tháng 10 năm 2019).

phải thờ lạy Ngài. Thu nhỏ các sự kiện này thành việc chuyển nhượng sự giàu có là đã đi lệch trọng tâm rồi. Đó là thái độ quý trọng ơn phước hơn là tôn quý Đấng ban phước.

Nếu bạn muốn hiểu đúng toàn bộ vấn đề về ‘ơn phước – Đấng ban phước’, thì hãy tìm đến A-sáp trong Thi thiên 73. Sau khi thừa nhận mình đã bị cám dỗ thêm muốn sự thịnh vượng của người khác (cụ thể là của kẻ ác), thì ông đã kết luận rằng:

Ở trên trời tôi có ai trừ ra Chúa?

Còn dưới đất tôi chẳng ước ao người nào khác hơn Chúa.

Thịt và lòng tôi bị tiêu hao;

Nhưng Đức Chúa Trời là sức lực của lòng tôi, và là phần tôi đến đời đời. (Thi thiên 73:25-26)

A-sáp băn khoăn về sự khổ sở của người công bình và sự thịnh vượng của kẻ ác, nhưng cuối cùng lại tự yên ủi bản thân trước sự thật về của báu lớn nhất đối với chính mình không phải là những ơn phước của Đức Chúa Trời, mà chính là Đức Chúa Trời. Trước giả Thi thiên đã tìm ra cách triệt tiêu nỗi chán chường và làm khuây khỏa nỗi khổ của mình: ông đã tìm thấy niềm vui thật và sự khoái lạc nơi Đức Giê-hô-va.

Tuy nhiên, PÂTV lại chủ yếu nói về Đức Chúa Trời là phương tiện để đạt được mục tiêu. Họ xem mối liên hệ với Đức Chúa Trời giống như kết hôn với người khác vì tiền

bạc của họ. Bạn không thực sự yêu người đó; bạn chỉ yêu họ vì những điều người đó có thể cho bạn. Nhưng đến với Chúa Jêsus để tìm kiếm điều khác thì không phải là sự thờ phượng, mà đó là thờ hình tượng.

Nếu bạn đang nhóm lại với một Hội thánh và thắc mắc không biết họ có bị chi phối bởi PÂTV hay không, thì hãy chú ý đến những bài giảng, những phần thảo luận trong lớp học Kinh Thánh và các buổi cầu nguyện trong tuần. Nếu mục sư của bạn – hoặc giáo viên trường Chúa Nhật, tác giả mà bạn thích . . . – dành rất ít thời gian nói về Đức Chúa Trời là ai, nhưng lại dành phần lớn thời gian nói về những điều Chúa ban cho bạn, thì hẳn là bạn đang đối diện với PÂTV rồi đấy.

2. PHÚC ÂM THỊNH VƯỢNG: ĐỨC CHÚA TRỜI MUỐN CHÚNG TA NÓI RA LỜI CÓ QUYỀN NĂNG

Vấn đề: Gây bối rối về tạo vật và Tạo Hóa.

Một trong những chân lý căn bản nhất trong Kinh Thánh nói rằng: Đức Chúa Trời là Tạo Hóa của chúng ta và chúng ta là tạo vật của Ngài. Đây là một sự thật hiển nhiên. Nhưng Đức Chúa Trời lại thấy điều này cần phải được lặp đi lặp lại cho rõ ràng: Chúa không giống chúng ta, còn chúng ta không phải là Ngài. Sau đây là một vài điều cho thấy chúng ta không giống như Đức Chúa Trời:

- Đức Chúa Trời tạo nên muôn vật từ sự trống không (Hê-bơ-rơ 11:3, Khải huyền 4:11). Chúng

ta có thể làm ra nhiều thứ (chúc mừng nghệ thuật và sự sáng tạo!), nhưng chúng ta không thể tạo ra *bất kỳ* điều gì cả.

- Đức Chúa Trời không cần ai cả (Thi thiên 50:8-15, Ê-sai 40:14, Công vụ 17:24-25). Tuy nhiên, chúng ta phải lệ thuộc và không thể sống nổi nếu Đức Chúa Trời không tiếp trợ cho chúng ta (Ma-thi-ơ 6:11).
- Đức Chúa Trời không có sự khởi đầu (Ê-sai 57:15, Khải huyền 1:8). Còn chúng ta đều có sự khởi đầu.
- Đức Chúa Trời có thể làm mọi sự theo ý Ngài muốn (Đa-ni-ên 4:34-35, Thi thiên 115:3). Sức lực và khả năng của chúng ta đều có giới hạn.
- Đức Chúa Trời biết mọi thứ và Chúa không bao giờ sai (Rô-ma 11:33, Thi thiên 147:5). Chúng ta biết được vài thứ, nhưng không thể biết hết mọi thứ. Chúng ta thường mắc sai lầm.

Vì con người được tạo nên theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời, nên chúng ta có thể phản chiếu rất nhiều đặc tánh của Ngài (yêu thương, khôn ngoan, sức mạnh, thánh khiết). Nhưng chúng ta không được quên rằng Đức Chúa Trời là Đấng yêu thương, khôn ngoan, mạnh mẽ và thánh khiết đến vô hạn.

Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối ta

cao hơn đường lối các người, ý tưởng ta cao hơn ý tưởng
các người cũng bấy nhiêu. (Ê-sai 55:9)

Các giáo sư của PÂTV muốn sự khác biệt giữa Đức Chúa Trời và con người trở nên khó hiểu. Họ khuyên tín đồ của mình tin rằng họ có thể làm được những điều chỉ có Đức Chúa Trời mới làm nổi. Họ cũng biết rằng Đức Chúa Trời làm những điều đó ở một cấp độ khác bằng quyền phép lớn hơn, nhưng họ lại bóp méo Kinh Thánh để khuyên người ta hành động như Đức Chúa Trời và suy nghĩ quá tích cực về bản thân.

Sau đây là một thí dụ từ mục vụ của Kenneth Copeland:

Dù thích hay không, đây là một vũ trụ được tạo nên và được lèo lái bởi lời nói. Đức Chúa Trời đã dùng tiếng phán để tạo nên mọi thứ từ lúc ban đầu. Chúa đã làm nên muôn vật bằng cách gọi ‘những sự không có như có rồi’ (Rô-ma 4:17). Chúa khiến mọi thứ sống động bằng tiếng phán từ trong tối tăm rằng: ‘Phải có sự sáng’ thì có sự sáng. (Sáng thế ký 1:3)

Cả Kinh Thánh, từ Sáng thế ký đến Khải huyền, nói rõ rằng chúng ta đang sống dưới một hệ thống được kích hoạt bằng lời nói. Ngày xưa như thế nào, thì bây giờ vẫn như vậy. Chúng ta không thể thay đổi điều này được. Tuy nhiên, chúng ta có thể chọn những lời lẽ trong khi còn sống. Chúng ta có thể thay đổi môi trường bằng cách nói ra...

Đức Chúa Trời đã trao thẩm quyền ở trên đất này vào tay của chúng ta. Lời nói của bạn có quyền sáng tạo mỗi khi bạn nói, chứ không chỉ lúc bạn cầu nguyện thôi đâu. Nếu bạn nói ra những kết quả tích cực trong khi cầu nguyện và những hậu quả tiêu cực cả ngày, thì những lời nói tiêu cực sẽ chiến thắng . . .

Hãy nói ra điều bạn muốn xảy ra trong danh của Chúa Jêsus. Hãy thi hành thẩm quyền ở trên số tiền mà bạn cần, hãy truyền lệnh cho điều đó xảy ra với bạn. Nếu bạn cần sự chữa lành, hãy nói với cơ thể của bạn. Hãy truyền lệnh cho cơ thể được lành bệnh trong danh của Chúa Jêsus. Hãy truyền lệnh cho cơ thể hoạt động cách bình thường. Hãy nói ra kết quả mà bạn muốn. Những gì bạn nói sẽ xảy ra.²

Bạn có thấy sự dạy dỗ này làm mờ lẫn ranh giữa tạo vật và Tạo Hóa không? Một lần nữa, có vài điều ông nói là *đúng*. Đức Chúa Trời đã tạo ra thế giới từ sự trống không bằng tiếng phán của Ngài. Còn lời nói của chúng ta cũng có khả năng làm điều lành hoặc điều dữ (Gia-cơ 3:1-12). Nhưng không có chỗ nào trong Kinh Thánh khuyên chúng ta phải nghĩ rằng lời nói của mình có quyền phép để làm thành những điều mình muốn; quyền phép ấy chỉ thuộc về Đức Chúa Trời mà thôi. Bất chấp những điều Copeland nói,

2. <https://blog.kcm.org/words-start-button-everything-youre-believing/> accessed (Truy cập ngày 15 tháng 10 năm 2019, phần in nghiêng là của chúng tôi)

Kinh Thánh *không* hề dạy rằng Đức Chúa Trời đã trao cho chúng ta quyền năng và thẩm quyền nào như thế.

Bạn nghĩ rằng: ‘Chờ đã! Châm ngôn 18:21 thì sao? Không phải Kinh Thánh nói với chúng ta rằng “sống chết ở nơi quyền của lưỡi” sao?’ Các giáo sư của PÂTV rất thích câu này; họ thích trích dẫn câu này làm bằng chứng cho thấy chúng ta có thể làm được điều mình muốn bằng lời nói. Nhưng đó có phải là ý nghĩa của phân đoạn ấy không? Tuyệt đối là không.

Khi tôi (Sean) bị lún sâu vào PÂTV, người ta nói tôi hãy quở trách hóa đơn ATM khi nó ghi tôi đã rút quá bốn mươi đô-la. Họ bảo nếu tôi nói bằng cả đức tin, thì hiện thực sẽ xảy ra theo điều tôi muốn. Thế là tôi đã làm theo: ‘Tôi quở trách tài khoản ngân hàng của mình, xua đuổi những chi phí quá mức của quỹ Sa-tan!’ Bất chấp đức tin và niềm tin của tôi, tôi không thể làm cho tiền bạc xuất hiện trong ngân hàng của tôi được.

Châm ngôn 18:21 chắc chắn là sự thật, còn Kenneth Copeland chắc chắn là đã sai. Phân đoạn này cũng giống như Gia-cơ 3 dạy chúng ta biết rằng lời nói của chúng ta sẽ ảnh hưởng đến người khác, để làm lành hoặc làm dữ. Không liên quan gì đến việc có quyền sáng tạo hoặc hủy phá theo nghĩa đen đâu. Đức Chúa Trời mới có quyền ban sự sống và làm sự chết vì Chúa là Tạo Hóa và Đấng nâng đỡ duy nhất của thế giới. ‘Bây giờ, hãy xem ta là Đức Chúa Trời, ngoài ta chẳng có Đức Chúa Trời nào khác. Ta khiến cho chết và cho sống lại, làm cho bị thương và chữa cho

lành, chẳng có ai giải cứu khỏi tay ta được' (Phục truyền 32:39).

Một vài diễn giả PÂTV sẽ liên hệ đến cuộc đời và chức vụ của Chúa Jêsus làm thí dụ cho vấn đề này. Nhưng lại sai nữa, vì lý do đơn giản đó là chúng ta không phải Đức Chúa Trời. Đức Chúa Cha đã ban cho Đức Chúa Jêsus Christ thẩm quyền độc nhất vì, Con Đức Chúa Trời, Chúa là một người độc nhất (Ma-thi-ơ 11:27; 28:18). Đó là lý do vì sao, bởi quyền phép của Đức Thánh Linh, Chúa Jêsus có thể làm phép lạ, đuổi quỷ và khiến kẻ chết sống lại. Có hai trường hợp, Chúa Jêsus đã ban thẩm quyền của Ngài cho các môn đồ để thực hiện nhiệm vụ giáo sĩ (Ma-thi-ơ 10:1, Lu-ca 10:19). Đúng là sách Công vụ đã thuật lại những dấu kỳ phép lạ được làm ra từ tay các sứ đồ (bao gồm cả khiến kẻ chết sống lại). Nhưng không có chỗ nào trong Tân Ước dạy chúng ta tin rằng quyền phép và thẩm quyền này đang dành cho người nào nói ra lời đức tin.

3. PHÚC ÂM THỊNH VƯỢNG: ĐỨC CHÚA TRỜI KHÔNG MUỐN CHÚNG TA CHỊU KHỔ!

Vấn đề: Đức Chúa Trời hứa với dân sự của Ngài sẽ chịu khổ trong thế gian.

Tôi (Sean) còn nhớ khi ngồi trong nhà thờ vào một sáng Chúa Nhật, lắng nghe mục sư giảng. Ông ta trông rất bảnh bao, nụ cười tươi tắn và áo khoác được làm bằng da. Ông đã bay bằng trực thăng từ một cơ sở khác của Hội thánh để nhóm lại với chúng tôi ngày hôm đó. Chúng tôi

thấy rất may mắn khi người của Đức Chúa Trời ở với chúng tôi! Bài giảng buổi sáng hôm đó chỉ nói về một vấn đề duy nhất mà thôi: Đức Chúa Trời ghét sự khổ sở. Tôi vẫn còn nhớ cách ông lái mọi thứ quay về điểm này: ‘Đức Chúa Trời là Cha của chúng ta, cho nên không có người cha nào lại muốn thấy con cái của mình chịu khổ cả. Những người cha trên đất không thể bảo vệ con cái khỏi sự khổ sở, nhưng Cha trên trời của chúng ta có thể làm điều đó’.

Tính lô-gíc của bài giảng đã diễn ra như thế này: Đức Chúa Trời không *cho phép* chúng ta chịu khổ. Vậy, nếu chúng ta *gặp* cảnh khổ cực, ấy là vì chúng ta không đi trong ý muốn Chúa. Nếu đời sống của chúng ta có sự khó khăn, thì nguyên nhân thật là rõ ràng. Đó là tội lỗi hoặc thiếu tin cậy vào lời hứa của Đức Chúa Trời. Khi tôi ngồi đó nghe, toàn bộ mọi thứ thật có lý.

Lỗi suy nghĩ này lan tràn trong PÂTV. Bill Johnson, một lãnh đạo của phong trào Hội thánh Bethel, đã từng trả lời câu hỏi: ‘Có phải Đức Chúa Trời luôn muốn chữa lành cho người ta không?’ ở trên trang điện tử của ông. Sau khi trả lời *đúng vậy*, thì ông đã có lời khuyên dành cho những người tìm kiếm sự chữa lành siêu nhiên. Ông nói rằng, nếu thất bại thì họ phải nhớ rằng ‘Chúa không có sự thâm hụt nào cả – giao ước không có khuyết điểm, lòng thương xót hoặc lời hứa của Ngài cũng không. Mọi sự thiếu hụt là do chúng ta . . . Nếu người nào không được chữa lành, thì phải biết rằng vấn đề không nằm ở Đức Chúa Trời, cho nên hãy tìm kiếm Chúa để có hướng đi

cũng như có sự đột phá trong đời sống cá nhân (được xúc dầu nhiều hơn để chữa lành tốt hơn)’.

Trong câu chuyện rời khỏi PÂTV, Costi Hinn (cháu trai của Benny Hinn và cũng là trợ lý của ông) viết về một lần bệnh ung thư của mẹ đã làm rung động nền tảng thần học về bệnh tật của cả nhà. Ông nhớ lại rằng:

Gia đình họ Hinn không bao giờ mắc bệnh. Hoặc ít nhất là chúng tôi không bao giờ thừa nhận đã từng mắc bệnh. Bệnh tật đáng lẽ phải ở rất xa gia đình của chúng ta đã thâm nhập vào ngôi nhà – mẹ tôi . . . Trong khoảng thời gian đó, cha tôi đã làm giảm sự nghiêm trọng của căn bệnh. Ông đã giảng rằng tất cả chúng ta phải khỏe mạnh và không có sự sút mẻ nào cả trong khi mẹ tôi ngồi yên lặng ở hàng ghế đầu đánh cược với một khối u ở trong não của bà. Những lần bác sĩ đến khám bệnh là khi cha tôi đi vắng. Mẹ tôi đã dấu những báo cáo tiêu cực đi chỗ khác, nếu bà nhắc đến từ khối u thì cha tôi quở trách bà và cái từ khối u trong danh của Chúa Giêsu. Nhưng cuối cùng thì toàn bộ quyền năng của PÂTV trên thế giới này cũng không thể làm gì cả. Không còn cách nào khác ngoài việc nhờ y học can thiệp, họ đã đối diện với sự thật. Nhờ tay bác sĩ mà mẹ tôi đã được lành bệnh.³

3. Costi Hinn, *Đức Chúa Trời, sự tham lam và phúc âm (thịnh vượng)* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2019), trang 126.

Lỗi suy nghĩ này thật nguy hiểm. Nó phủ nhận sự thật về Đức Chúa Trời hành động qua các bác sĩ và thuốc men để chữa lành cho chúng ta. Nhưng vẫn chưa hết: PÂTV cũng chống chất sự mặc cảm, sự xấu hổ và sự sợ hãi ở trên những người đang bị khổ sở.

Dường như nó hoàn toàn phớt lờ những điều Kinh Thánh nói về sự chịu khổ.

Trong cả Kinh Thánh, dân sự của Đức Chúa Trời đều chịu khổ. Đôi khi sự chịu khổ của họ là hậu quả từ tội lỗi của họ (2 Sa-mu-ên 12:19, Thi thiên 32:3-4). Nhưng chúng ta cũng thấy trong Kinh Thánh có những hoàn cảnh đáng thương xảy ra với những người vô tội vì ý định tối hậu của Đức Chúa Trời vượt xa cả sự yên ủi và sức khỏe (Sáng thế ký 50:20, Gióp 1, Giăng 9:1-3, 2 Cô-rinh-tô 12:7-10). Điều này cũng xảy ra với sự chịu khổ của một người hoàn toàn vô tội và trung tín là Chúa Jêsus, đây rõ ràng là ý muốn của Đức Chúa Trời (Ê-sai 53:10, Công vụ 4:27-28).

Các trước giả của Tân Ước cũng tin rằng sự chịu khổ là một phần không thể thiếu trong đời sống của Cơ Đốc nhân – chứ không chỉ xảy ra với ‘những anh hùng’ đức tin. Hãy xem các câu Kinh Thánh sau đây:

Khi nào vì cơ ta mà người ta mắng nhiếc, bắt bớ, và lấy mọi điều dữ nói vu cho các ngươi, thì các ngươi sẽ được phước. Hãy vui vẻ, và nức lòng mừng rỡ, vì phần thưởng các ngươi ở trên trời sẽ lớn lắm; bởi vì người ta cũng từng bắt bớ các đấng tiên tri trước các ngươi như vậy.
(Ma-thi-ơ 5:11-12)

Ngài nhân Đấng Christ, ban ơn cho anh em, không những tin Đấng Christ mà thôi, lại phải chịu khổ vì Ngài nữa. (Phi-líp 1:29)

Nhưng nếu có ai vì làm tín đồ Đấng Christ mà chịu khổ, thì đừng hổ thẹn; thà hãy vì danh ấy ngợi khen Đức Chúa Trời là hơn. (1 Phi-e-rơ 4:16)

Đáng tiếc thay, các giáo sư của PÂTV khiến Cơ Đốc nhân thấy hổ thẹn về sự khổ sở của mình. Họ nói với mọi người rằng Đức Chúa Trời sẽ *luôn* chữa lành *mọi* bệnh tật. Họ nói với người ta rằng sự khổ sở của họ không phải là ý muốn của Đức Chúa Trời.

Sự dạy dỗ của Kinh Thánh còn phức tạp hơn nữa. Đôi khi, Đức Chúa Trời bày tỏ tình yêu và quyền phép của Ngài bằng cách chữa lành và bảo vệ dân sự của Ngài khỏi sự chịu khổ. Nhiều lần khác, Đức Chúa Trời không bảo vệ dân sự của Ngài khỏi đau khổ và khó khăn của họ. Đối với những trường hợp này, Chúa vẫn được vinh hiển – dù Chúa cứu họ khỏi bệnh tật hay không. Vì sao Đức Chúa Trời quyết định cứu người này mà không cứu người kia? Ai biết ý tưởng Chúa, ai là kẻ bàn luận của Ngài? (Rô-ma 11:34)? Trong mọi trường hợp, Chúa vẫn là Đấng toàn năng và tốt lành. Chúng ta phải cảm nhận được sự căng thẳng ngay chỗ này. Làm như vậy tức là cho thấy chúng ta đọc Kinh Thánh cách đúng đắn. Mặt khác, PÂTV tìm cách giảm nhẹ sự căng thẳng bằng việc chèn ép đề tài khó khăn được miêu tả trong Kinh Thánh. Nói cách khác, sự chịu

khổ mà PÂTV miêu tả vừa nông cạn vừa không đúng Kinh Thánh. Khi bạn thấy điều này, thì PÂTV cũng không xa mấy đâu.

4. PHÚC ÂM THỊNH VƯỢNG: ĐỨC CHÚA TRỜI MUỐN CHÚNG TA SỐNG MỘT CUỘC ĐỜI ĐẮC THẮNG, THỊNH VƯỢNG!

Vấn đề: Kinh Thánh dạy đời sống Cơ Đốc trung tín không thể giảm xuống chỉ còn một vài chủ đề.

Trong quyển sách rất hay tên là *Được Phước* của Kate Bowler đưa ra một lịch sử về PÂTV. Bà lưu ý rằng PÂTV thường tập trung vào bốn chủ đề:

1. Đức tin
2. Giàu có
3. Sức khỏe
4. Đắc thắng⁴

Nếu từng bản văn Kinh Thánh kết thúc bằng một trong bốn chủ đề trên, thì bạn chắc chắn đang ở trong Hội thánh của PÂTV. Bạn cũng hãy lưu ý, có rất nhiều giáo sư PÂTV thường quay trở lại các câu Kinh Thánh tương tự, thiếu bối cảnh và thích né tránh những phân đoạn Kinh Thánh giống như mấy câu đã trích ở trên.

4. Kate Bowler, *Được Phước: Một lịch sử về phúc âm thịnh vượng Hoa Kỳ* (Oxford: Oxford University Press, 2013), trang 7.

Thật tình, không có gì sai khi nói về đức tin, giàu có, sức khỏe và sự đắc thắng. Nhưng điều quan trọng bạn cũng cần phải lưu ý đó là Kinh Thánh không chỉ nói đến những vấn đề này đâu. Một người hầu việc Chúa thật là người có thể lặp lại như sứ đồ Phao-lô, ông đã tự tuyên bố về sự vô tội của mình ở trên huyết của những kẻ lắng nghe ông nói, vì ông đã không ngừng rao giảng toàn bộ ý chỉ của Đức Chúa Trời cho họ nghe (Công vụ 20:26-27). Bấy chiền của Đức Chúa Trời cần được nuôi bằng Lời Chúa cách tỉ mỉ. Chúng ta cần biết những điều Chúa dạy về sự chịu khổ cũng như những điều Chúa dạy về sự thịnh vượng. Đức Chúa Trời dùng cả hai để khiến chúng ta trở nên giống như Con Ngài, là Chúa Jêsus.

Các mục sư của PÂTV dùng những từ ‘đức tin’, ‘giàu có’, ‘sức khỏe’ và ‘đắc thắng’ rất nhiều. Nhưng họ hiếm khi nói ra ý nghĩa mà Kinh Thánh muốn nói. Kỳ thực, đây là cách các mục sư của PÂTV tiêm nhiễm sự dạy dỗ sai trật của họ vào trong Hội thánh. Họ dùng những lời lẽ thiêng liêng, nhưng họ thay đổi ý nghĩa của chúng. Vấn đề này được gọi là ‘giải sai Kinh Thánh’ (2 Phi-e-rơ 3:16).

Có thể bạn nói chúng ta dùng ngôn ngữ chung khác với PÂTV. Hãy nghĩ đến cách mọi người ở nhiều nơi khác trên thế giới đang dùng tiếng Anh. Người Úc gọi lịch làm việc là ‘lịch ghi nhớ’. Người Anh gọi cốp xe là ‘ngăn để hành lý’. Người Nam Phi gọi đèn giao thông là ‘tín hiệu giao thông tự động’. Chúng ta dùng ngôn ngữ khác nhau; chúng ta dùng nhiều từ giống nhau, nhưng chúng ta không dùng chung ý nghĩa của chúng.

Bây giờ, hãy tưởng tượng hai người tự xưng là Cơ Đốc nhân – một người đi nhóm với Hội thánh PÂTV, người còn lại nhóm với một Hội thánh tin lành – hoán đổi Hội thánh vào ngày Chúa Nhật. Họ đều nghe về đức tin, tình yêu, ân điển và sự cứu rỗi. Nhưng ý nghĩa đằng sau những khái niệm này sẽ tùy thuộc rất nhiều vào ý định sử dụng của Hội thánh đó.

Thí dụ như cụm từ ‘đức tin’. Kinh Thánh nói về đức tin theo những giới hạn như hy vọng, tin cậy và lệ thuộc. Tin tưởng và bám lấy những lời hứa của Đức Chúa Trời, ngay cả khi hoàn cảnh trong đời của chúng ta trở nên khó khăn. Hê-bơ-rơ 11 nhắc chúng ta nhớ đến các thánh đồ như Nô-ê, Áp-ra-ham và Ra-háp đã tin cậy Lời Chúa ngay cả khi họ không thấy sự thành tựu của những lời hứa đó. Họ tin rằng Đức Chúa Trời là Đấng giữ lời hứa, nên họ đã sống vâng lời. Tất cả *mười chín lần* trong Hê-bơ-rơ 11 không thôi, trước giả thư Hê-bơ-rơ cho chúng ta biết rằng những người nam và người nữ của Đức Chúa Trời đã bước đi ‘bằng đức tin’. Khi làm vậy, họ đã chịu khổ đến tột cùng.

Trong các sách Phúc Âm, chúng ta thấy đức tin là thái độ của tấm lòng đang lèo lái những người bị khốn cùng đến với Chúa Jêsus. Đây là lý do vì sao Chúa Jêsus thường phán với mọi người rằng *đức tin* của họ đã khiến họ được lành (Mác 10:52, Lu-ca 7:50). Không phải đức tin của họ có chứa quyền năng để chữa lành, nếu họ có đủ lượng đức tin. Không, đức tin của họ đã chữa lành họ vì nó dẫn họ đến với Đấng có thể chữa lành cho họ. Trong các cuộc đối thoại về PÂTV, điều quan trọng *luôn* nhớ đó là đức tin

mãnh liệt của một người không thể cứu rỗi người đó, mà đối tượng của niềm tin mới là vấn đề.

Các diễn giả PÂTV nói về đức tin là một lực lượng có sức mạnh ở ngoài Đức Chúa Trời. Đây là một trích dẫn khác của Copeland: ‘Đức tin là chất liệu thô mà Thánh Linh của Đức Chúa Trời dùng để định hình vũ trụ’.⁵ Hãy lưu ý giả định này. Đức tin là một *chất liệu thô*, nghĩa là có quyền năng sáng tạo ở trong đó. Nếu đúng như vậy, thì khi người tin Chúa vận dụng đức tin, họ có thể thay đổi hiện thực và làm thành những điều lòng họ khao khát, giống như Chúa đã làm trong cuộc sáng tạo. Kinh Thánh không hề dạy như vậy, điều này tạo ra sự bối rối giữa tạo vật / tạo hóa mà chúng ta đã bàn ở trên.

Những thí dụ như thế có thể lan đi rất nhanh. Theo Kinh Thánh, chúng ta không giành được ‘sự đắc thắng’, mà Chúa Jêsus đã giành lấy sự đắc thắng cho chúng ta (xem 1 Cô-rinh-tô 15:55). Nhưng theo PÂTV, sự đắc thắng là điều chúng ta đạt được khi có đủ lượng đức tin và trừ bỏ bất kỳ tội lỗi hoặc sự nghi ngờ nào còn giấu kín trong lòng. Khi các diễn giả PÂTV nói về những phước hạnh mà Đức Chúa Trời ban cho dân sự của Ngài, họ luôn nói đến những vấn đề vật chất và vật lý – tức là sức khỏe và giàu có. Nhưng Kinh Thánh lại hướng Cơ Đốc nhân đến những phước hạnh không phải ở trên đất, mà ở ‘các nơi trên trời’ (Ê-phê-sô 1:3). Kinh Thánh quan tâm đến những phước

5. Jeff Klutz, *Sự bội đạo! Giáo lý giả dối của phong trào lời đức tin* (ReturningKing.com, 2012 [bản Kindle]), trang 60.

hạnh thuộc linh hơn là vật chất và vật lý (Phi-líp 3:10, Cô-lô-se 1:24).

Trong khi bàn về PÂTV, định nghĩa luôn là một vấn đề. Có quá nhiều người đang sống và thực hành ở ngoài kia, cũng không chấp nhận thuật ngữ nào cả. Có nhiều tên gọi như: phong trào 'lời đức tin', phúc âm 'khỏe mạnh và giàu có', 'hạt giống đức tin'. Họ bênh vực cho sự giàu có nhất của người giàu – đáng buồn là sự nghèo khổ nhất của người nghèo. Kẻ nổi tiếng và người vô danh.

Nhưng hễ khi nào bạn thấy một hoặc nhiều sự khác biệt như vậy – Đức Chúa Trời muốn ban phước cho bạn về mặt vật chất; Đức Chúa Trời muốn bạn công bố điều đó; Đức Chúa Trời muốn bạn hạnh phúc và không bao giờ khổ sở; Đức Chúa Trời muốn bạn phát tài – thì bạn đang đối diện với PÂTV. Không có điều nào ở trên là Phúc Âm thật đâu.

Để bạn hiểu rõ hơn, Phúc Âm thật thường có những từ ngữ như *Đức Chúa Trời, loài người, Đấng Christ và sự đáp ứng*. *Đức Chúa Trời* là Tạo Hóa tốt lành và là Chủ của muôn vật. *Loài người* mà Chúa đã tạo nên theo ảnh tượng của Ngài đã nổi loạn và đáng bị cơn thịnh nộ của Ngài định tội. *Đấng Christ*, Con Đức Chúa Trời, đã sống trên đất như chúng ta, đã chết thay để làm giá chuộc tội lỗi của chúng ta, đã sống lại từ mồ mả để đánh bại tội lỗi và sự chết. Bây giờ, hết thấy kẻ nào *đáp ứng* bằng sự ăn năn và đi theo Ngài sẽ được tha thứ và nhận được sự sống đời đời.

Thưa các bạn, *đó* mới là Phúc Âm mà bạn, chúng tôi và cả thế giới cần, không phải những thứ bị pha loãng đâu.

2

XIN LỖI, NHƯNG KINH THÁNH CỦA BẠN BỊ ĐẢO LỘN RỒI

Vào buổi sáng Chúa Nhật, Joel Osteen đang chia sẻ trên sân khấu tại một Hội thánh lớn ở Houston. Ông chuẩn bị chia sẻ một bài giảng cho mười triệu người, nếu bạn tính cả lượng khán giả trên mạng và đến dự trực tiếp. Trước khi bắt đầu bài giảng, Osteen giơ cao quyển Kinh Thánh lên và phát biểu mấy lời sau đây:

Đây là Kinh Thánh của tôi.

Tôi là ai theo như Kinh Thánh nói tôi là ai.

Tôi có thể làm được những điều Kinh Thánh nói tôi có thể làm được.

Hôm nay, tôi sẽ dạy Lời Chúa. Tôi mạnh dạn công bố rằng:

Tâm trí của tôi tinh táo, tấm lòng của tôi sẵn sàng.

Tôi sẽ trở thành một người mới.

Tôi sẵn sàng đón nhận Lời Chúa là hạt giống không hay hư nát và đời đời. Tôi sẽ trở nên mới.

Không bao giờ, không bao giờ, không bao giờ.
Tôi sẽ trở nên mới. Trong danh Chúa Jêsus. A-
men.¹

Không gì mâu thuẫn hoặc đáng chết bằng lời công bố này. Thật ra, thoạt đầu nghe có vẻ rất hay. Chúng tôi hy vọng mỗi Cơ Đốc nhân thành thật sẽ đồng ý với từng lời mà chúng ta gọi là ‘Tín điều Osteen’. Chúng ta là ai theo như Kinh Thánh nói chúng ta là ai và chúng ta *đúng là* có thể làm được những điều Kinh Thánh nói chúng ta có thể làm. Nhưng điều này làm nảy sinh một câu hỏi quan trọng là: Kinh Thánh thực sự nói chúng ta là ai và chúng ta có thể làm gì?

Bạn thấy vì sao điều này lại quan trọng, phải không?

Chúng ta đã thiết lập một điều đó là không phải ai trích dẫn Kinh Thánh đều đang nói ra chân lý của Đức Chúa Trời. Đó là lý do vì sao chúng ta cần nói về *sự giảng Kinh*.

Đừng sợ khi nghe đến từ chuyên môn này. Sự giảng Kinh đơn giản nói đến cách chúng ta đọc, giải nghĩa và áp dụng Kinh Thánh mà thôi. Sự giảng Kinh sẽ giúp bạn biết được Joel Osteen (hoặc bất kỳ người nào khác) đang nói gì khi ông lấy Kinh Thánh ra nói cho bạn nghe điều cần phải tin, nghĩ và làm.

Ai đọc Kinh Thánh đều đang làm công tác giảng Kinh –

1. https://www.joelosteen.com/downloadables/Pages/Downloads/ThisIsMyBible_JOM.pdf truy cập ngày 12 tháng 10 năm 2019.

một cách để giải nghĩa Kinh Thánh. Câu hỏi là sự giảng Kinh của họ là tốt hay xấu, hữu ích hay sai lạc. Sau đây là sáu cách mà các giáo sư PÂTV hiểu sai Kinh Thánh, dù cố ý hay không. Đây là chương dài nhất và dày nhất trong sách này, nhưng cũng là chương quan trọng nhất để trang bị cho bạn biết phản ứng với PÂTV.

1. MỘT GÓC NHÌN TẬP CHÚ VÀO CON NGƯỜI

Một vài câu hỏi: Vì sao Đức Chúa Trời làm điều Chúa làm? Vì sao Chúa tạo nên thế giới và con người ở trong đó? Vì sao Chúa lại yêu dân Y-sơ-ra-ên? Vì sao Chúa tha thứ tội lỗi? Điều gì khiến Chúa yêu dân sự đến nỗi đã sai Chúa Jêsus đến chịu chết trên thập tự giá và Chúa đã sống lại từ kẻ chết để chúng ta được cứu rỗi? Vì sao Chúa ban phước cho dân sự của Ngài và ban cho họ những điều tốt lành? Vì sao Đức Chúa Trời sai Chúa Jêsus trở lại để xét đoán thế gian và đem dân sự của Ngài vào trong trời mới và đất mới?

Kinh Thánh cung cấp rất nhiều câu trả lời cho các câu hỏi này. Nhưng có một câu trả lời chiếm ưu thế nhất là: Đức Chúa Trời làm mọi sự vì *sự vinh hiển của Ngài*. Tất cả hành động của Đức Chúa Trời bày tỏ đặc tánh vinh hiển của Ngài. Khi Chúa ban phước hoặc phán xét hoặc cứu rỗi hoặc giải cứu, thì Chúa đang cho thế giới biết Chúa là ai và Chúa là Đấng như thế nào. Chúng ta có thể trích ra hàng trăm câu Kinh Thánh về chân lý này, nhưng hãy nhìn vào ba câu Kinh Thánh sau đây:

Trong Ê-sai 48, Chúa quở trách dân Giu-đa vì sự cứng lòng và sự nổi loạn của họ. Nhưng sau đó Chúa giải thích vì sao Ngài không từ bỏ họ:

Ta vì danh mình mà tạm nhịn giận ta; vì sự vinh hiển mình mà nhịn nhục đối với người, đừng không hủy diệt người. Này, ta luyện người, nhưng không phải như luyện bạc; ta đã thử người trong lò hoạn nạn. Ấy là vì ta, vì một mình ta, mà ta sẽ làm điều đó; vì ta há để nhục danh ta sao? Ta sẽ chẳng nhường sự vinh hiển ta cho thần nào khác. (Ê-sai 48:9-11)

Nhiều thế kỷ sau, khi đến giờ Chúa Jêsus bị đóng đinh trên cây thập tự, Chúa đã phán rằng:

Hiện nay tâm thần ta bối rối; ta sẽ nói gì?... Lạy Cha, xin cứu Con khỏi giờ này! Nhưng ấy cũng vì sự đó mà Con đến giờ này! Cha ơi, xin làm sáng danh Cha! Bấy giờ có tiếng từ trên trời phán xuống rằng: Ta đã làm sáng danh rồi, ta còn làm cho sáng danh nữa! (Giăng 12:27-28)

Rồi một vài thập kỷ sau, sứ đồ Phao-lô đã cho biết những phước hạnh lạ lùng mà tất cả người tin Chúa sẽ nhận được trong Đấng Christ là:

Trước khi sáng thế, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ, để làm nên thánh không chỗ trách được trước mặt Đức Chúa Trời, bởi sự thương yêu của Ngài đã định

trước cho chúng ta được trở nên con nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Jêsus Christ, theo ý tốt của Ngài, *để khen ngợi sự vinh hiển của ân điển Ngài* đã ban cho chúng ta cách nhưng không trong Con yêu dấu của Ngài! (Ê-phê-sô 1:4-6)

Vì sao Đức Chúa Trời bày tỏ sự thương xót cho người Do Thái tội lỗi? Vì có danh Ngài. Để mọi người biết Ngài, yêu Ngài, tôn kính Ngài, ngợi khen Ngài vì sự nhịn nhục và sự nhân từ của Ngài. Vì Chúa không nhường sự vinh hiển của Ngài cho ai cả.

Vì sao Chúa Jêsus lại tình nguyện chịu chết trên thập tự giá? Vì Chúa muốn tôn vinh hiển Cha của Ngài.

Vì sao Chúa chọn chúng ta làm con nuôi ở trong gia đình của Ngài? Để sự vinh hiển của ân điển Ngài được khen ngợi.

Bạn có hình dung được không? Đức Chúa Trời làm mọi việc vì sự vinh hiển của Ngài. Điều này làm cho Đức Chúa Trời có vẻ tự phụ và trịch thượng. Sau cùng, chúng ta không thích người khác làm cho mọi thứ chỉ về chúng ta. Đó là vì không có người phàm nào xứng đáng nhận được sự vinh hiển và sự ngợi khen như thế cả. Nhưng Đức Chúa Trời không phải là người, Chúa còn là Đấng xứng đáng nhận được toàn bộ sự vinh hiển và sự ngợi khen. Chúa thật là vinh hiển, cho nên Chúa có quyền bày tỏ sự vinh hiển của Ngài. Còn chúng ta nên ngợi khen Ngài vì điều đó mới phải.

Tất cả đều dẫn chúng ta đến một trong những nan đề lớn

của PÂTV là: nhấn mạnh quá nhiều vào những ơn phước từ Đức Chúa Trời về sự thịnh vượng của sức khỏe, thành công và tài chính, đặt con người làm lỗ rỗng của vũ trụ. Nhưng Đức Chúa Trời sẽ không nhường sự vinh hiển của Ngài cho chúng ta đâu, tình yêu thương và những phước hạnh của Ngài được ban phát tùy theo ý định tốt lành của Ngài – tức là, một lần nữa, không hề nói về sự khoái lạc tạm bợ.

2. GIẢI NGHĨA CÁC CÂU KINH THÁNH NGOÀI BỐI CẢNH

Hãy tưởng tượng bạn là một người đồng nghiệp có lịch tĩn nguyện hằng ngày ở trên bàn. Bạn đã biết tôi muốn nói gì rồi phải không, mỗi ngày bạn mở ra một trang để đọc Kinh Thánh. Bây giờ, hãy tưởng tượng một đồng nghiệp của bạn mở ra một trang để đọc Kinh Thánh. Hôm đó là Ma-thi-ơ 4:9 chép rằng: ‘Vĩ bằng người sắp mình trước mặt ta mà thờ lạy, thì ta sẽ cho người hết thấy mọi sự này’.

Câu Kinh Thánh ấy khích lệ người đồng nghiệp của bạn. Một lời hứa quý báu!

Nhưng bạn hiểu Kinh Thánh hơn người đồng nghiệp, nên bạn được khích lệ bởi câu Kinh Thánh này là một vấn đề. Tại sao? Vì Ma-thi-ơ 4:9 không phải là một lời hứa – cũng không phải là sự khích lệ. Thật ra, đó là một cám dỗ mà quỷ Sa-tan đã phạm thượng. Vậy, câu này không có gì để công bố cho bản thân mình đâu!

Đây là Luật Vàng khi đọc và áp dụng Kinh Thánh cách

đúng đắn: hãy luôn giải nghĩa một bản văn theo bối cảnh. Nếu người đồng nghiệp mà bạn tưởng tượng đọc Ma-thi-ơ 4:9 theo đúng bối cảnh, thì người đó phải nhận ra câu này không phải là lời hứa ngọt ngào đến từ Đức Chúa Trời, mà chính là sự dối trá của quỷ Sa-tan.

Tất nhiên, không phải lúc nào cũng dễ dàng thế này. Sự giảng dạy của PÂTV chỉ có nghĩa nếu bạn tiếp tục giải nghĩa các câu Kinh Thánh ở ngoài bối cảnh. Tôi (Sean) đã học cách đọc Kinh Thánh như thế này từ các lãnh đạo thuộc linh của tôi. Mỗi bài giảng mà tôi nghe được, mỗi lớp học Kinh Thánh mà tôi tham dự, mỗi sách mà tôi đọc được đều củng cố cho cách đọc Kinh Thánh này. Câu Kinh Thánh ở ngoài bối cảnh mà tôi thích nhất là Phi-líp 4:13. Có lẽ bạn biết câu này, đó là một lời hứa quý báu: ‘Tôi làm được mọi sự nhờ Đấng [Christ] ban thêm sức cho tôi’. Tôi đã trích câu này đến hàng trăm lần. Tôi đọc trong Kinh Thánh có lẽ là một hoặc hai lần. Khi làm vậy, tôi không hề để ý đến mấy câu đứng trước hoặc đứng sau Phi-líp 4:13. Nếu tôi có thời gian để đọc hết cả chương, thì tôi đã thấy những câu Kinh Thánh này nói về Đấng Christ thêm sức cho sứ đồ Phao-lô, đó mới là điều ông ấy cần vì Đấng Christ đang cho phép ông chịu khổ. Mạnh mỗi đầu tiên để giải nghĩa chính xác câu 13 đến từ câu Kinh Thánh trước đó. Trong câu 12, sứ đồ Phao-lô viết về ‘nghèo hèn’ và chịu đói. Đi xa hơn chút nữa, chương 3 câu 10, bạn sẽ thấy ông tôn vinh những phước hạnh trong sự *thương khó*. Đây là điều ông nói:

. . . cho đến nỗi tôi được biết Ngài, và quyền phép sự sống lại của Ngài, và sự thông công thương khó của Ngài, làm cho tôi nên giống như Ngài trong sự chết Ngài.

Các giáo sư PÂTV đào tạo những tín đồ của họ đọc các câu Kinh Thánh ở ngoài bối cảnh vì khi đọc Kinh Thánh theo bối cảnh sẽ cho thấy những phước hạnh và sự chịu khổ thường đi kèm với nhau. Đây là một thí dụ khác:

Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời . . . Kẻ kẻ tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kẻ tự với Đấng Christ. (Rô-ma 8:16-17)

Ồ! Thật là mạnh mẽ! Thật là hay!

PÂTV đã cho tôi biết đây là câu Kinh Thánh ‘quan trọng’ mà tôi cần công bố để nhận được những phước hạnh. Tôi sẽ nói rằng: ‘Tôi là con của Đức Chúa Trời và nếu tôi là kẻ đồng kẻ tự với Đấng Christ, thì tất cả mọi sự giàu có của Đấng Christ đều thuộc về tôi!’ Tôi tin nên tôi mới nói, tôi tin vì tôi đã thấy trong Kinh Thánh. Tôi ‘thấy trong Kinh Thánh’ vì có nhiều diễn giả mà tôi từng nghe đã trích dẫn câu Kinh Thánh này làm *bằng chứng* để cho thấy Lời Chúa hứa rằng tôi sẽ nhận được toàn bộ phước hạnh về vật chất.

Nhưng hãy đọc tiếp. Đây là phần còn lại của câu Kinh Thánh, theo bối cảnh:

Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ kế tự: Kế kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, *miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài*, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài. (nhấn mạnh là của chúng tôi)

Bây giờ, mọi thứ bắt đầu thay đổi.

Trước tiên, rõ ràng là biết một chút về bối cảnh sẽ cho thấy sự kế tự của chúng ta chính là sự vinh hiển của chúng ta ở trong Đấng Christ. Nói cách khác, phước hạnh được hứa ban là thuộc linh, không phải vật chất. Thứ hai, lời hứa được vinh hiển có điều kiện. Ý tôi nói là: sự vinh hiển của chúng ta bởi Chúa Jêsus đến sau sự chịu khổ của chúng ta với Chúa Jêsus. Khi tôi chìm sâu trong PÂTV, tôi không hề biết câu Kinh Thánh ấy kết thúc như thế nào. Một lần nữa, các giáo sư của PÂTV biết cách duy nhất để họ có thể dùng câu Kinh Thánh cho nền thần học sai lạc của mình là xé nó ra khỏi bối cảnh, ngay cả bối cảnh trực tiếp của câu đó.

3. GÂY KHÓ HIỂU VỀ CÁC GIAO ƯỚC

Kinh Thánh được chia thành hai phần, Cựu Ước và Tân Ước. Cựu Ước thuật lại những biến cố từ lúc sáng tạo thế giới cho đến khoảng 400 năm trước sự giáng sinh của Đấng Christ. Kinh Thánh cho chúng ta biết Đức Chúa Trời

đã kêu gọi dân Y-sơ-ra-ên trở thành dân sự của Ngài như thế nào, dân Y-sơ-ra-ên đã liên tục phản bội giao ước mà Đức Chúa Trời đã lập với họ như thế nào. Tân Ước bắt đầu ngay trước khi Chúa Jêsus ra đời và cho chúng ta biết về cuộc đời, sự chết, sự sống lại và sự thắng thiên của Ngài; sau đó Tân Ước thuật lại những biến cố dẫn đến sự thành lập Hội thánh Cơ Đốc.

Khi chúng ta nghĩ đến sự giải nghĩa Kinh Thánh, chúng ta cần biết những khác biệt quan trọng giữa dân sự của Đức Chúa Trời ở trong Cựu Ước và dân sự của Đức Chúa Trời ở trong Tân Ước. Thí dụ: trong Cựu Ước, được kể là dân sự của Đức Chúa Trời có nghĩa là bạn phải sinh ra trong một dân tộc cụ thể (Y-sơ-ra-ên) và trong một gia đình cụ thể (dòng dõi của Áp-ra-ham). Nói cách khác, bạn được sinh ra trong gia đình của Đức Chúa Trời. Nhưng trong Tân Ước, dân sự của Đức Chúa Trời không còn là dân Y-sơ-ra-ên nữa, mà là Hội thánh. Sự khác biệt này rất quan trọng. Dân sự của Đức Chúa Trời là những kẻ đã ăn năn tội lỗi và đặt niềm tin nơi Con Đức Chúa Trời là Chúa Jêsus để được cứu rỗi (Giê-rê-mi 31:31-34, Hê-bơ-rơ 10:16-17). Tóm lại, Hội thánh Tân Ước không phải là một dân tộc hoặc một sắc tộc hoặc một gia đình cụ thể. Hội thánh là một gia đình thuộc linh, gồm có nhiều người đến từ mọi chi phái, mọi tiếng, mọi dân và mọi nước – đó là những kẻ đã từng xa lạ nay trở thành anh chị em có cùng đức tin nơi Chúa Jêsus. Cựu Ước luôn suy xét sự quá độ này và gặt hái được kết quả trong Đức Chúa Jêsus Christ.

Điều này nghe không hợp và quá chuyên môn. Nhưng điều đó quan trọng vì Cựu Ước có đầy những lời hứa đặc biệt của Đức Chúa Trời dành cho dân Y-sơ-ra-ên. Rất nhiều lời hứa như thế liên quan đến phước hạnh về vật chất đã xảy ra khi họ trung tín với những giới hạn ở trong giao ước đặc biệt mà Đức Chúa Trời đã lập với họ.

Thí dụ, hãy xem Phục truyền 28 chép rằng:

Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người cách trung thành, cẩn thận làm theo mọi điều răn của Ngài, mà ta truyền cho người ngày nay, thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ ban cho người sự trỗi hơn mọi dân trên đất . . . Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ làm cho người được của cải nhiều dư dật, khiến cho hoa quả của thân thể người, sản vật của sinh súc, và bông trái của đất ruộng người được sanh nhiều thêm trong xứ mà Đức Giê-hô-va đã thể cùng các tổ phụ người để ban cho người. Đức Giê-hô-va sẽ vì người mở trời ra, là kho báu của Ngài, đặt cho mưa phải thì giáng xuống đất, và ban phước cho mọi công việc của tay người. Người sẽ cho nhiều nước vay, còn người không vay ai. (Phục truyền 28:1, 11-12)

Những phước hạnh mà Đức Chúa Trời đã hứa ban cho dân sự ở trong Cựu Ước là có điều kiện ('nếu người nghe theo . . . cách trung thành'), vật chất, và ngay lập tức. Nếu bạn nghe theo Ngài, thì Chúa sẽ ban vật chất cho bạn – ngay

bây giờ. Nhưng trong Tân Ước, sự nhấn mạnh thay đổi cũng như thời điểm ứng nghiệm. Có những lời hứa về vật chất.

Thí dụ, sứ đồ Phao-lô hướng đến ngày sự rửa sả không còn ở trên tạo vật và thân thể nữa (xem Rô-ma 8:19-23). Nhưng lời hứa ban cho vật chất ấy được ứng nghiệm ở trong thời kỳ của lịch sử – đến khi Chúa Jêsus quay trở lại. Trong lúc đó, Tân Ước muốn thay đổi sự chú ý của chúng ta từ vật chất sang cái gọi là thuộc linh (xem Công vụ 14:22, Rô-ma 8:17, Giu-đe 20-23).

Tại sao vậy? Điều này quay trở lại với cái ‘mới’ ở trong Tân Ước. Tại những điểm khác nhau, dân sự của Đức Chúa Trời ở trong Cựu Ước đã có tất cả lời hứa về vật chất mà ai cũng cầu mong. Hãy nhớ lại dân Y-sơ-ra-ên trong thời của Sa-lô-môn mà xem, trong 1 Các vua 10 chép rằng khi vua chúa khắp nơi trên thế giới đến chiêm ngưỡng Sa-lô-môn và sự huy hoàng của vương quốc. Đó là những ngày hoàng kim. Chương 10 đấy! Nhưng sự huy hoàng ấy có đủ để cứu rỗi dân Y-sơ-ra-ên và giữ họ trung tín mãi chẳng? Nếu bạn nghĩ vậy, thì bạn không nên đọc từ chương 11 trở đi.

Bài học ở trong Cựu Ước và tất cả những lời hứa có điều kiện ấy là để dạy chúng ta biết rằng những nan đề không đơn thuần chỉ là vật chất thô đầu. Nan đề cơ bản của chúng ta chính là thuộc linh. Chúng ta đã từ bỏ Đức Chúa Trời, sự thần hựu và sự cai trị của Ngài ở trên cuộc đời của mình. Chúng ta không muốn phóng đại vấn đề: Đức Chúa Trời chắc hẳn có ban phước cho dân sự ở trong Tân Ước về mặt vật chất. Nhưng cốt lõi của sự quan tâm và

lời hứa của Ngài – ngay tại thời điểm này trong lịch sử – là thuộc linh (Ê-phê-sô 1:3ff), không phải vật chất.

PÂTV muốn bỏ qua sự khác biệt giữa Cựu Ước và Tân Ước. Rất nhiều giáo sư của PÂTV nhắc đến những lời hứa về vật chất dành cho dân sự của Đức Chúa Trời trong Cựu Ước giống như *chúng cũng là lời hứa dành cho người tin Chúa ở trong Tân Ước* vậy. Nhưng thật ra không phải. Các giáo sư này sẽ nói những điều đại loại như: ‘Lời hứa của Đức Chúa Trời không hề thay đổi!’ Đúng vậy. Lời hứa của Đức Chúa Trời không thể thay đổi, nhưng chúng có thể được ứng nghiệm. Trong Đấng Christ, tất cả lời hứa ở trong Cựu Ước đều được ứng nghiệm (Ma-thi-ơ 5:17, 2 Cô-rinh-tô 1:20). Chúng ta không thể lấy lời hứa về gia súc của dân Y-sơ-ra-ên trong Cựu Ước mà áp dụng trực tiếp cho tài khoản ngân hàng trong thế kỷ 21 được.

4. TRỘN LẤN CÁC THỜI KỲ

Sự sai trật này liên quan đến điều cuối cùng. Một vài lời hứa trong Kinh Thánh sẽ không được ứng nghiệm trong đời này; Cơ Đốc nhân phải chờ cho đến khi họ qua đến bên kia của cõi đời đời. Thí dụ, hãy suy xét lời hứa về sức khỏe toàn diện. Chúng ta có thể đảm bảo rằng *một ngày nào đó* Đức Chúa Trời sẽ tạo ra trời mới và đất mới – và kết quả là tất cả đau khổ, nước mắt và phiền muộn sẽ không còn nữa (Khải huyền 21:1-4). Nhưng Đức Chúa Trời không hứa rằng chúng ta sẽ có được sức khỏe toàn diện ở trong đời này.

Bây giờ, nếu bạn quen thuộc với PÂTV, thì bạn sẽ thắc mắc về Ê-sai 53:5 phải không? Không phải Kinh Thánh nói rằng ‘bởi lẫn roi người chúng ta được lành bệnh’ hay sao? Đúng vậy. Phúc Âm của Ma-thi-ơ còn được dùng để nói đến việc chữa lành thân thể (Ma-thi-ơ 8:17). Nhưng cả lời tiên tri của Ê-sai và những phép lạ chữa lành của Chúa Jêsus đều nhắm đến sự chữa lành thuộc linh mà chúng ta cần. Sứ đồ Phi-e-rơ dạy các Hội thánh rằng: ‘Ngài gánh tội lỗi chúng ta trong thân thể Ngài trên cây gỗ, hầu cho chúng ta là kẻ đã chết về tội lỗi, được sống cho sự công bình; lại nhân những lần đòn của Ngài mà anh em đã được lành bệnh’ (1 Phi-e-rơ 2:24).

Chúa Jêsus đã chết để chữa lành căn bệnh tội lỗi ở trong linh hồn của chúng ta. Sự chữa lành mà Chúa đã làm cho chúng ta liên quan đến tội lỗi và sự công bình, không phải là bệnh ung thư hoặc là bị cảm lạnh. (Điều này minh họa một nguyên tắc quan trọng để giải nghĩa theo Kinh Thánh: chúng ta muốn Kinh Thánh nói với chúng ta điều Kinh Thánh muốn nói).

Thật ra, chỗ duy nhất trong Kinh Thánh mà người tin Chúa có được lời hứa về sức khỏe toàn diện là 1 Cô-rinh-tô 15:42-53. Bạn có thể đọc phân đoạn này, nhưng đây là một tóm tắt ngắn gọn: ‘[Thân thể] gieo xuống là nhục, nhưng sống lại là vinh; gieo xuống là yếu đuối, nhưng sống lại là mạnh mẽ; gieo xuống là thân thể vật chất, nhưng sống lại là thân thể thuộc linh’ (1 Cô-rinh-tô 15:43-44). Chúng ta chỉ thoát khỏi cái ‘yếu đuối’ của thân thể (như bệnh tật, chấn thương, sự tàn phá của tuổi già . . .) khi ‘gieo xuống’,

tức là khi chúng ta chết đi và Đức Chúa Trời khiến chúng ta ‘sống lại’ bằng quyền phép của thân thể thuộc linh mới.

Thân thể hư nát của chúng ta sẽ qua đi, khi đó chúng ta sẽ mặc lấy thân thể không hay hư nát mà mình hằng mong đợi. Sự kiện này sẽ xảy ra ‘trong nháy mắt’ (1 Cô-rinh-tô 15:52) khi tiếng kèn cất lên. Nhưng khi ngày ấy đến, chúng ta vẫn còn sống trong thân thể hay chết này, bị tàn phá bởi những hậu quả của sự sa ngã. Đúng vậy, tôi là ai theo Kinh Thánh nói tôi là ai, nhưng Kinh Thánh nói tôi được nắn từ bụi đất. Đúng vậy, tôi có thể làm những điều Kinh Thánh nói tôi có thể làm, nhưng Kinh Thánh không nói tôi có thể thay đổi những hậu quả của sự sa ngã ngay bây giờ. Thay vì thế, Kinh Thánh nói tôi phải kiên nhẫn chờ đợi, tin cậy Chúa sẽ gìn giữ mình cho đến ngày Chúa làm mới lại muôn vật.

5. ĐỌC CHÂM NGÔN NHƯ LÀ NHỮNG LỜI HỨA

Mỗi người làm cha mẹ Cơ Đốc đều cố gắng dìu dắt và yêu thương con cái của họ bằng sự kỷ luật và sự dạy dỗ của Chúa (Ê-phê-sô 6:4). Vậy, khi chúng ta đọc một câu Kinh Thánh như Châm ngôn 22:6, chúng ta muốn công bố nội dung của câu này như là một lời hứa theo nghĩa đen: ‘Hãy dạy cho trẻ thơ con đường nó phải theo; dầu khi nó trở về già, cũng không hề lìa khỏi đó’. (Châm ngôn 22:6).

Dường như câu Châm ngôn này có nghĩa là nếu chúng ta làm tốt phần của cha mẹ, thì Đức Chúa Trời sẽ làm phần của Ngài và cứu rỗi con cái của chúng ta. Nhưng điều

quan trọng cần phải nhớ là những câu Châm ngôn này không phải là những lời hứa tuyệt đối. Chúng giống như là những câu cách ngôn; chúng truyền đạt những chân lý chung cách dễ nhớ.

Vậy, Châm ngôn 22:6 không phải là một lời hứa mà Đức Chúa Trời sẽ chúc phước cho vai trò làm cha mẹ gương mẫu bằng cách cứu rỗi những đứa con ngoan ngoãn của họ. Đó là chân lý chung mà các bậc cha mẹ gương mẫu, đã trung tín cho con cái thấy đi theo Chúa Jêsus có nghĩa là gì, sẽ nhìn thấy con cái của họ bắt chước theo dấu chân của mình. Tất nhiên, trong thế giới sa ngã này thì không phải trường hợp này sẽ luôn xảy ra đâu. Đôi khi, con cái được cha mẹ dạy dỗ tốt vẫn đi ‘sai lạc’.

Các giáo sư PÂTV thích công bố những câu Châm ngôn về sự thịnh vượng và sức khỏe như là những lời hứa tuyệt đối. Nói chung, đúng là nếu chúng ta làm việc chăm chỉ, tập tành sự tiết độ và biết quản lý tốt, thì chúng ta sẽ thịnh vượng về tài chính. Nhưng đôi khi trong đời này, những kẻ lười biếng thì được nghỉ ngơi và những người chăm chỉ thường gặp khó khăn. Hãy xem Truyền đạo 8:14 hoặc Thi thiên 73 để suy gẫm về sự bất công có thể xảy ra ở trong đời này. Chúng ta không thể đọc châm ngôn như là một lời hứa tuyệt đối được.

6. HIỂU SAI NGUYÊN TẮC HỒ TƯƠNG

‘Nguyên tắc hồ tương’ là như thế này: nếu tôi ăn ở tốt đẹp, thì Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho tôi. Nếu tôi ăn ở bừa

bãi, thì Đức Chúa Trời sẽ rửa sạch tôi. Đây là quan điểm mà bạn bè của Gióp đã nhìn thấy trong thế giới này.

Khi họ thấy bạn của mình chịu khổ, họ đã lầm tưởng rằng ông đã phạm tội với Đức Giê-hô-va (xem Gióp 4:7-9). Nhưng Kinh Thánh nói rất nhiều về người công bình phải chịu khổ – như Giê-rê-mi, Phao-lô và Chúa Jê-sus – còn kẻ ác thì lại hưng thịnh – như Giê-rô-bô-am, một vua gian ác đã được Chúa dùng để khôi phục bờ cõi của dân Y-sơ-ra-ên trong 2 Các vua 14:23-27.

Trong Tân Ước, các môn đồ của Chúa Jê-sus đã mắc phải sai lầm như bạn bè của Gióp. Họ thấy một người mù từ lúc sinh ra, nên họ thắc mắc với Chúa Jê-sus là tình trạng của người mù có phải do tội lỗi của người hay của cha mẹ người (Giăng 9:1-2). Họ có sự giải thích ‘trời sục’ rất đơn sơ: thói xấu thì bị rửa sạch và hành vi tử tế sẽ được phước. Rõ ràng là người nào bị mù từ khi sinh ra đã làm gì đó sai nên mới bị như vậy.

May mắn thay, Chúa Jê-sus đã điều chỉnh sai lầm của các môn đồ: ‘Đó chẳng phải tại người hay tại cha mẹ đã phạm tội; nhưng ấy để cho những việc Đức Chúa Trời được tỏ ra trong người’ (Giăng 9:3). Như vậy, tình trạng của người mù chẳng liên quan gì đến tội lỗi hoặc sự phạm tội. Đức Chúa Trời đã tạo nên người mù này hầu cho Chúa Jê-sus có thể chữa lành cho người để bày tỏ công tác của Đức Chúa Trời.

Trong chương này, chúng ta đã tìm hiểu những sai lầm của các giáo sư PÂTV khi họ giải nghĩa sai và áp dụng sai Kinh Thánh. Dường như chúng ta đang bối lông tìm vết,

nhưng sai lầm của họ không hề nhỏ tí nào. Đối với Cơ Đốc nhân, chúng ta nên tin rằng tôi là ai theo như Kinh Thánh nói tôi là ai và chúng ta có thể làm những điều Kinh Thánh nói chúng ta có thể làm. Đó chính xác là lý do vì sao chúng ta phải hiểu những điều Đức Chúa Trời phán trong Lời Chúa.

3

CÒN NHỮNG LỜI HỨA VỀ SỨC KHỎE VÀ SỰ SỐNG THÌ SAO?

Bạn đã từng có cảm giác trời sập bao giờ chưa? Lúc tranh luận hoặc cãi cọ với ai đó chẳng hạn?

Tôi (Sean) đã từng bị như vậy, chẳng có gì vui cả.

Những lúc đó hiếm khi là kết quả từ một biến cố lớn. Chúng hiếm khi xảy ra sau khi đọc xong một quyển sách hoặc lắng nghe một loạt bài giảng rất hay. Nhưng chúng thường xảy ra sau một câu hoặc kết thúc của một cụm từ nào đó. Có người nói một điều *đúng* dẫn đã xảy ra thật *đúng* lúc và thật *đúng* cách, trong phút chốc tiền rớt, đèn tắt và toàn bộ suy nghĩ cũng biến mất.

Đó là khoảnh khắc khiến tôi từ bỏ PÂTV. Mọi chuyện đã xảy ra như thế này: Tôi đang nói chuyện với một người tin Chúa, tôi biện luận rằng sự chết của Chúa Giêsu là để tất cả người tin Chúa được chữa lành thân thể cách hoàn toàn – không có ngoại lệ. Chúng ta chỉ cần có đức tin mà thôi.

Tôi sẽ không thuật lại toàn bộ cuộc tranh luận đó, nhưng bạn nên biết rằng tôi đã hết sức thuyết phục người đó. Tôi cho anh ta biết những ẩn dụ dở hơi nhất của tôi, những suy luận ngớ ngẩn và những minh họa vô lý của tôi. Tôi đang trích dẫn Kinh Thánh và lấy các câu đó ra khỏi bối cảnh giống như Steven Seagal đánh gục mấy gã xấu xa vậy. Khi cuộc tranh luận đi đến hồi kết, không ai thay đổi được tâm trí của họ, nhưng tôi đã nằm ngửa trên giường vào tối hôm đó vì tin rằng mình đã thắng cuộc. Tôi hoàn toàn không ngờ rằng cuộc chiến chỉ mới bắt đầu mà thôi.

Buổi sáng hôm sau, tôi đã dành thời gian tĩnh nguyện để nghiên cứu về sự chữa lành (tất nhiên!). Sau đó thì chuyện này đã xảy ra: trời sập. Tôi đang đọc 1 Cô-rinh-tô 12 thì bắt gặp mấy câu này:

Đức Chúa Trời đã lập trong Hội thánh, thứ nhất là sứ đồ, thứ nhì là đấng tiên tri, thứ ba là thầy giáo, kể đến kẻ làm phép lạ, rồi kẻ được ơn chữa bệnh, cứu giúp, cai quản, nói các thứ tiếng. Có phải cả thầy là sứ đồ sao? Cả thầy là tiên tri sao? Cả thầy là thầy giáo sao? Cả thầy đều làm phép lạ sao? Cả thầy đều được ơn chữa bệnh sao? (1 Cô-rinh-tô 12:28-30)

Câu hỏi tu từ của sứ đồ Phao-lô rõ ràng cho biết rằng không ai có khả năng chữa lành cả. Vậy, nếu tất cả người tin Chúa đều có khả năng chữa lành, thì tại sao ân tứ chữa lành lại bị giới hạn cho một nhóm người nào đó?

Một quả bom vừa mới rót xuống sân thần học của tôi. Sự rõ ràng của Lời Chúa đã xuyên thủng lớp sương mù và dẫn tôi đến với chân lý.

Trong hai chương tiếp theo, chúng ta muốn chỉ ra một vài chỗ trong Kinh Thánh đối lập với những lời tuyên bố của PÂTV cách trực tiếp. Những chỗ này sẽ giúp cho người nào đang suy gẫm về những lời tuyên bố của PÂTV. Chúng tôi tin Kinh Thánh rất rõ ràng nên việc phơi bày PÂTV không hề theo Kinh Thánh là rất đơn giản. Chúng ta sẽ suy xét ba niềm tin cốt lõi của PÂTV:

1. Công tác của Đấng Christ là để tất cả người tin Chúa có thể chữa lành thân thể bằng đức tin.
2. Sự chịu khổ không phải là công cụ ở trong đời sống Cơ Đốc.
3. Đức Chúa Trời muốn dân sự của Ngài được thịnh vượng về vật chất.

Chúng ta sẽ giải quyết hai điều đầu tiên trong chương này, rồi giải quyết điều thứ ba trong chương tiếp theo.

Trước khi đi sâu vào Kinh Thánh, chúng tôi muốn nhắc cho bạn nhớ rằng hãy để ý đến thái độ ở trong lòng mình. Sự kiêu ngạo, sự sợ hãi và sự cứng lòng là những cảm xúc rất mạnh mẽ. Chúng khiến chúng ta thấy khó thừa nhận điểm sai của mình. Vì thế, chúng tôi khuyên bạn hãy cầu nguyện khi đọc các phân đoạn Kinh Thánh này, cầu xin Đức Thánh Linh mở mắt, đụng chạm tấm lòng và bày tỏ chân lý cho bạn.

CÓ ĐỘC NHÂN CÓ NÊN MONG ĐỢI SỰ CHỮA LÀNH THÂN THỂ KHÔNG?

Chúng ta đã nói về Ê-sai 53:5 một chút ở trong chương vừa rồi, nhưng cũng nên đi sâu hơn nữa trong phần này. Nếu bạn đến nhóm với bất kỳ Hội thánh theo PÂTV vào ngày Chúa Nhật, bạn sẽ nghe thấy: ‘Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương, bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh’ (Ê-sai 53:5).

Khi tôi (Sean) còn ở trong quân ngũ, chúng tôi từng nói đến chuyện bắn hạ kẻ xấu cách dứt khoát: một phát đạn giết một tên địch. Đó là cách tâm trí của những kẻ theo PÂTV nghĩ về Ê-sai 53:5. Chỉ cần đọc bản văn là thấy. Đâu có gì khó: bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh. Đừng nghĩ quá nhiều.

Có lẽ bạn đã từng trích dẫn câu này mỗi khi bị cảm lạnh. Có lẽ bạn đã từng trích dẫn câu này khi cầu nguyện chữa lành bệnh ung thư của ai đó. Hoặc có lẽ bạn đã tranh luận với người đã bị PÂTV đóng hộp và cho dù bạn cố gắng lèo lái cuộc đối thoại như thế nào đi nữa, thì câu chuyện vẫn quay lại với ý tưởng này. Câu Kinh Thánh trong Ê-sai 53:5 là câu then chốt đối với PÂTV. Vậy, điều quan trọng là cần phải hiểu Đức Chúa Trời đang phán gì ở đây.

Chúng ta có thể nói rất nhiều về Ê-sai 53:5 và bối cảnh của câu này. Bài ca ‘đầy tớ chịu khổ’ trong Ê-sai 52:13–53:12 là một trong những phân đoạn cảm động và quyền

năng nhất của Kinh Thánh. Nhưng để giúp cho các cuộc đối thoại trong tương lai không đi lan man, hãy quay lại với Tân Ước.

Trong chương vừa rồi, chúng ta đã nói rằng cách tốt nhất là hãy để Kinh Thánh tự giải nghĩa. May mắn thay, chúng ta không cần phải đoán mò hoặc tranh cãi thêm về ý nghĩa của Ê-sai 53:5. Tại sao? Vì Đức Thánh Linh là Đấng đã cảm động tiên tri Ê-sai viết ra câu này cũng đã soi dẫn sứ đồ Phi-e-rơ nói ra ý nghĩa cho chúng ta. Hãy tự mở ra mà xem: ‘Ngài gánh tội lỗi chúng ta trong thân thể Ngài trên cây gỗ, hầu cho chúng ta là kẻ đã chết về tội lỗi, được sống cho sự công bình; lại nhân những lần đòn của Ngài mà anh em đã được lành bệnh’ (1 Phi-e-rơ 2:24).

Theo bối cảnh, sứ đồ Phi-e-rơ đang dạy độc giả của mình về tầm quan trọng ở trong sự chết của Chúa Jêsus. Trên thập tự giá – hoặc ‘trên cây gỗ’ theo như sứ đồ Phi-e-rơ nói – Chúa Jêsus ‘gánh tội lỗi chúng ta’. Nói cách khác, Chúa đã thay thế chỗ của chúng ta, gánh lấy tội lỗi và sự mặc cảm của dân sự Ngài. Sứ đồ Phi-e-rơ là một người Do Thái vốn biết rõ Cựu Ước, nên chẳng có gì ngạc nhiên khi thấy sự chịu khổ của Chúa Jêsus đã nhắc ông nhớ đến Ê-sai 53. Vậy, ông tóm tắt về sự chết của Chúa Jêsus bằng cách trích dẫn bài ca của Ê-sai. Chúa Jêsus đã chịu hết mọi sự khốn khổ, còn sứ đồ Phi-e-rơ cho chúng ta biết rằng, hầu cho chúng ta nhờ những lần đòn của Ngài mà được lành bệnh.

Không có gì mâu thuẫn cả. Những kẻ theo PÂTV cũng

phải đồng ý với điểm này. Nhưng sự bất đồng nảy sinh khi bàn đến sự chữa lành từ những lần đòn của Ngài thực sự là gì. Có phải là sự chữa lành thuộc linh hay sự chữa lành thuộc thể không?

Đây là câu hỏi rất hay. Nhưng thay vì biện luận về điều đó, hãy xem sứ đồ Phi-e-rơ nói gì với chúng ta. Ông nói rằng Chúa Jêsus đã gánh lấy tội lỗi của chúng ta ‘hầu cho chúng ta là kẻ đã chết về tội lỗi, được sống cho sự công bình’. Sự rõ ràng của Kinh Thánh thật là hữu ích ngay tại chỗ này: Chúa Jêsus đã chịu chết hầu cho tội lỗi bị trừ bỏ ở trong chúng ta và sự công bình được sống trong chúng ta. Điều này nghe có giống như sự chữa lành thân thể hay sự chữa lành thuộc linh không? Sứ đồ Phi-e-rơ hiểu rằng sự chết của Chúa Jêsus trên thập tự giá liên quan đến tội lỗi và sự công bình, chứ không phải liên quan đến việc bị cảm lạnh và bệnh ung thư đầu.

Chính điều này thôi cũng đủ giống lên một sự nghiêm túc trước một trong những phân đoạn Kinh Thánh được PÂTV sử dụng nhiều nhất. Nhưng có nhiều lý do khác nữa cũng rất tốt để phản bác quan điểm cho rằng công tác của Đấng Christ ở trên thập tự giá là để chữa lành cho thân thể của tất cả người tin Chúa. Hãy suy xét:

- Tỷ lệ Cơ Đốc nhân qua đời trong vòng 2000 năm qua là 100%. Điều này cũng xảy ra chính xác cho người không tin Chúa. Sự chết của Đấng Christ dường như chẳng ảnh hưởng gì đến sức khỏe thuộc thể của những người đi

theo Ngài. Nếu những lần đòn của Chúa Jêsus là để chữa lành, thì Cứu Chúa của chúng ta đã sớm hết hạn sử dụng khi chúng ta cần Ngài giải cứu những lúc gần đất xa trời nhất.

- Gia-cơ nói với Cơ Đốc nhân mắc bệnh rằng hãy mời các trưởng lão đến cầu nguyện (Gia-cơ 5:15). Vì sao phải làm như vậy nếu sự chữa lành đã được chuộc cho từng người tin Chúa?
- Sứ đồ Phao-lô nói với Ti-mô-thê ‘phải uống một ít rượu, vì cơ thể con, và con hay khó ở’ (1 Ti-mô-thê 5:23). Vì sao phải làm vậy nếu Ti-mô-thê chỉ cần có đức tin là đủ rồi? Nếu sứ đồ Phao-lô có khuyên ai công bố sự chữa lành, thì chắc chắn ông đã nói với ‘con thật’ của mình là Ti-mô-thê mới phải (2 Ti-mô-thê 1:2). Nhưng dường như sứ đồ Phao-lô không tin việc thiếu đức tin của Ti-mô-thê đã cản trở sự chữa lành. Thay vì thế, ông tin rằng Ti-mô-thê cần phải uống thuốc (cũng xem 2 Ti-mô-thê 4:20).

Hy vọng bạn đã hiểu vấn đề. Sự chết của Chúa Jêsus là để chữa lành thân thể của chúng ta chẳng? Một mặt là đúng. Chúa Jêsus đã chịu chết để đảm bảo sự cứu rỗi của chúng ta, bao gồm cả sự sống lại chung cuộc và thân thể vinh hiển của chúng ta trong cõi đời đời (1 Cô-rinh-tô 15:50-53). Nhưng điều đó chỉ xảy ra sau khi chúng ta qua đời, còn chúng ta thường chết vì mắc bệnh – dù chúng ta sống đến hai mươi, năm mươi hoặc một trăm tuổi đi nữa. Đức

Chúa Trời giàu ơn có lẽ sẽ chữa lành cho sự yếu đuối của chúng ta từ giờ cho đến ngày ấy, còn chúng ta phải cầu thay cho người nào đang chịu khổ trong thân thể. Nhưng chúng ta không thể mong đợi sẽ luôn được chữa lành ở trong đời này.

SỰ CHỊU KHỔ KHÔNG THÍCH HỢP CHO MỘT ĐỜI SỐNG TRUNG TÍN?

Tôi (Sean) đã từng nghe một mục sư nói rằng chúng ta có thể tùy ý chọn ở trong sự chịu khổ bao lâu cũng được. Quyết định là của chúng ta: thử thách hoặc đắc thắng. Chúng ta có thể chọn ở lại trong sự chịu khổ hoặc chúng ta có thể dùng đức tin công bố sự đắc thắng ở trên hoàn cảnh và dấy lên trong sự đắc thắng như Chúa Jêsus làm trong sự sống lại vậy.

Đúng là Chúa Jêsus có quyền năng và thẩm quyền đó (xem Ma-thi-ơ 26:53 và Ma-thi-ơ 28:18). Nhưng chúng ta có nên mong đợi quyền kiểm soát tương tự xảy ra không?

Chúng ta có thể thoát khỏi sự chịu khổ bất kỳ lúc nào được không? Hãy suy xét cuộc đời của ba nhân vật ở trong Kinh Thánh để tìm ra câu trả lời cho thắc mắc này.

SỨ ĐỒ PHAO-LÔ – CHỊU KHỔ VÌ SỰ VINH HIỂN CỦA Đấng CHRIST

Sứ đồ Phao-lô không ủng hộ việc có đức tin sẽ khiến ông được miễn trừ khỏi sự chịu khổ. Thật ra, khi kẻ thù buộc

ông phải bênh vực cho vai trò lãnh đạo của mình, ông đã không dựa vào sự sống dư dật và khả năng vượt qua những khó khăn của mình. Thay vào đó, ông đã làm điều ngược lại. Hãy xem ông đã viết cho Hội thánh ở Cô-rinh-tô như sau:

Họ là kẻ hầu việc của Đấng Christ phải chăng? . . . Tôi đã chịu khó nhọc nhiều hơn, tù rạc nhiều hơn, đòn vọt quá chừng. Đòi phen tôi gần phải bị chết; năm lần bị người Giu-đa đánh roi, mỗi lần thiếu một roi đầy bốn chục; ba lần bị đánh đòn; một lần bị ném đá; ba lần bị chìm tàu. Tôi đã ở trong biển sâu một ngày một đêm. Lại nhiều lần tôi đi đường, nguy trên sông bến, nguy với trộm cướp, nguy với giũa dân mình, nguy với dân ngoại, nguy trong các thành, nguy trong các đồng vắng, nguy trên biển, nguy với anh em giả dối; chịu khó chịu nhọc, lắm lúc thức đêm, chịu đói khát, thường khi phải nhịn ăn, chịu lạnh và lỏa lổ. Còn chưa kể mọi sự khác, là mỗi ngày tôi phải lo lắng về hết thảy các Hội thánh. Nào có ai yếu đuối mà tôi chẳng yếu đuối ư? Nào có ai vấp ngã mà tôi chẳng như nung như đốt ư? Ví phải khoe mình, thì tôi sẽ khoe mình về sự yếu đuối tôi. (2 Cô-rinh-tô 11:23-30)

Sứ đồ Phao-lô tin rằng sự chịu khổ chính là *đặc điểm khiến ông xứng đáng làm đầy tớ của Đấng Christ*. Khi Chúa Jêsus gọi Phao-lô hầu việc Ngài (Công vụ 9:1-16), Chúa đã kêu gọi ông đến sự chịu khổ. Sự cải đạo của sứ đồ Phao-lô không cho ông có quyền quở trách những rắc rối và công

bổ ơn phước phải xảy ra. Ông cũng không đi tù bị kịch đến thắng lợi bằng sức mạnh của ý chí. Còn nữa, Chúa Jêsus không hề nhập nhằng về điều này. Khi Chúa Jêsus sai một người tên là A-na-nia đến gặp Phao-lô, đây là điều Chúa đã phán: ‘Ta lại sẽ tỏ ra cho người biết phải chịu đau đớn vì danh ta là bao nả’ (Công vụ 9:16).

Thay vì tìm cách thoát khỏi sự chịu khổ, sứ đồ Phao-lô đã đón nhận điều này. Chúng ta không nói rằng sứ đồ Phao-lô *thích* ở trong những rắc rối, nhưng ông hiểu rằng chúng là phần không thể thiếu khi đi theo Chúa Jêsus. Hơn nữa, sứ đồ Phao-lô có thể vui mừng trong sự chịu khổ của mình (2 Cô-rinh-tô 12:10). Còn nhớ bối cảnh của câu Kinh Thánh mà ai cũng thích chăng? ‘Tôi nói vậy không phải do thiếu thốn đâu, vì tôi đã học sống thỏa lòng trong mọi cảnh ngộ. Tôi biết thế nào là thiếu thốn, thế nào là dư dật. Trong mọi nơi, mọi tình huống tôi đã học bí quyết để sống, dù no hay đói, dù dư hay thiếu. Tôi làm được mọi sự nhờ Đấng ban năng lực cho tôi’ (Phi-líp 4:11-13). Đối với sứ đồ Phao-lô, sự đắc thắng của Cơ Đốc nhân không phải là thoát khỏi những thử thách, mà là học cách tôn vinh hiển Đức Chúa Trời khi chịu khổ.

Không phải chỉ có sứ đồ Phao-lô mới biết khái tượng về đời sống Cơ Đốc nhân như thế đâu. Khi các sứ đồ bị những lãnh đạo tôn giáo bắt giữ và đánh đập, chúng ta đọc thấy rằng: ‘Vây, các sứ đồ từ tòa công luận ra, đều hơn hở về mình đã được kể là xứng đáng chịu nhục vì danh Đức Chúa Jêsus’ (Công vụ 5:41).

Đừng tin vào lối dối trá cho rằng sự kêu gọi đến sự chịu

khổ chỉ dành cho các sứ đồ hoặc là dành riêng cho ‘Cơ Đốc nhân siêu đẳng’. Cơ Đốc nhân giống như bạn và tôi cũng phải mong đợi điều này nữa:

Ngài nhân Đấng Christ, ban ơn cho anh em, không những tin Đấng Christ mà thôi, lại phải chịu khổ vì Ngài nữa, là phải chịu cùng một cuộc chiến tranh như anh em đã thấy ở nơi tôi và hiện nay còn nghe nói có nơi tôi. (Phi-líp 1:29-30)

Anh em vui mừng về điều đó, dấu hiện nay anh em vì sự thử thách trăm bề buộc phải buồn bã ít lâu. (1 Phi-e-rơ 1:6)

Hãy nhớ lại những lúc ban đầu đó, anh em đã được soi sáng rồi, bèn chịu cơn chiến trận lớn về những sự đau đớn: phần thì chịu sỉ nhục, gặp gian nan, như làm trò cho thiên hạ xem, phần thì chia khổ với những kẻ bị đối đãi đồng một cách. (Hê-bơ-rơ 10:32-33)

Nếu anh em phải vì sự công bình mà chịu khổ, ấy thật là có phước. Chớ sợ điều họ sợ và đừng rối trí. (1 Phi-e-rơ 3:14)

Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ kế tự: Kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu

SỨC KHỎE, GIÀU CÓ VÀ PHÚC ÂM (THẬT)

đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài.

(Rô-ma 8:16-17)

Người chớ ngại điều mình sẽ chịu khổ. Nay, ma quỷ sẽ quăng nhiều kẻ trong các người vào ngục, hầu cho các người bị thử thách; các người sẽ bị hoạn nạn trong mười ngày. Khá giữ trung tín cho đến chết, rồi ta sẽ ban cho người mẫu triều thiên của sự sống. (Khải huyền 2:10)

Đoạn, Ngài kêu dân chúng và môn đồ, mà phán rằng: Nếu ai muốn theo ta, phải liêu mình, vác thập tự giá mình mà theo ta. (Mác 8:34)

Khi đọc các câu Kinh Thánh ở trên, đừng tưởng rằng Đức Chúa Trời muốn miễn trừ con cái của Ngài khỏi sự khó khăn và hoạn nạn trong đời này? Các phân đoạn Kinh Thánh trên có dạy chúng ta mong đợi sự trung tín sẽ luôn mang lại sự thịnh vượng về tài chính, sức khỏe và sự thoải mái không? Kinh Thánh dạy chúng ta biết rằng sự chịu khổ là một công cụ mà Đức Chúa Trời dùng để tăng trưởng, dạy dỗ và uốn nắn chúng ta (xem 2 Cô-rinh-tô 12:7, Rô-ma 5:3-5).

GIÓP – NGƯỜI CHỊU KHỔ CÔNG BÌNH

Có lẽ sai lầm lớn nhất trong vỏ bọc của PÂTV là sách Gióp của Cựu Ước. Đó là một sách dài, nhưng bạn nên đọc – bốn mươi hai chương quý giá này! Nhưng vì mục đích của

chúng ta trong phần này, nên bạn không cần đọc hết cả sách. Chúng ta chỉ muốn nêu bật ba điều sau đây.

1. Gióp là người công bình

Khi nói vậy, chúng ta không có ý cho rằng Gióp không có tội. Chúng ta chỉ đang nói rằng ông là một người ngay thẳng. Dầu là một tội nhân, ông đã sắp xếp đời sống của mình hướng đến sự thờ phượng và nghe theo lời của Đức Chúa Trời, yêu thương mọi người xung quanh. Chúng ta thấy điều này rõ như ban ngày trong câu đầu tiên chép rằng: ‘Tại trong xứ Út-xơ có một người tên là Gióp; người ấy vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời và lánh khỏi điều ác’ (Gióp 1:1).

2. Chúa muốn Gióp chịu khổ

Nếu bạn không biết câu chuyện này, thì hãy đánh dấu quyển sách này trong Kinh Thánh và đọc hai chương đầu tiên của sách Gióp. Người đàn ông ngay thẳng này đã bị mất nhà cửa, gia súc, sức khỏe và con cái của mình. Sau cùng, người vợ đã khinh bỉ ông. Đúng là quỷ Sa-tan là chủ mưu gây ra sự khổ sở này, nhưng cũng đúng khi cho rằng Đức Chúa Trời đã tể trị ở trên mọi biến cố (Gióp 1:12). Giống như người mù ở trong Giăng 9, mọi việc đã không xảy ra với Gióp vì ông là kẻ gian ác hay là ông đã không có đủ đức tin. Chúng đã xảy ra vì Đức Chúa Trời muốn ông phải chịu thử thách lớn.

3. Gióp tôn vinh hiển Đức Chúa Trời trong sự chịu khổ của mình

Khi ở trong hoạn nạn, đầu óc của chúng ta không thể nghĩ ngợi cách rõ ràng được. Nhưng dường như Gióp vẫn làm được từ đầu đến cuối. Ông biết rõ sự chịu khổ là một phần ở trong kế hoạch tốt lành của Đức Chúa Trời dành cho mình. Thay vì rửa sả Đức Chúa Trời khi bị đau khổ (Gióp 2:9) hoặc cố gắng tìm thấy tia hy vọng trong đám mây đen kịt, Gióp đã đón nhận thử thách to lớn này và tôn vinh hiển Đức Chúa Trời trong mọi sự, ngay cả khi không thể làm cách hoàn hảo được. Ông đã từng tuyên bố rằng: ‘Đầu Chúa giết ta, ta cũng còn nhờ cậy nơi Ngài’ (Gióp 13:15).

Các giáo sư của PÂTV nói rằng hễ ai có đức tin mạnh mẽ sẽ được tự do khỏi khổ sở. Nhưng điều này không đúng ở trong trường hợp của Gióp. Vì ông đã *không* hy vọng cuộc đời này sẽ luôn suôn sẻ, mà để lòng trông cậy nơi Đức Chúa Trời của mình. Đức tin của ông không thể giải đáp hết mọi câu hỏi, nhưng lại cho thấy những điều quan trọng nhất. Ngay cả khi phải chịu khổ, Gióp hiểu rằng mọi sự đều do tay Đức Chúa Trời làm ra, và thông qua sự đau khổ tội cùng ấy, ông đã trông cậy vào Đức Chúa Trời là Đấng đã ‘giết’ ông.

Nhưng Gióp không phải là người công bình duy nhất trong Kinh Thánh bị Đức Chúa Trời giết.

CHÚA JÊSUS – NGƯỜI ĐẦY TỔ CHỊU KHỔ

Nếu bạn là Cơ Đốc nhân, thì bạn chắc chắn tin rằng Chúa Jêsus không hề phạm tội. Tân Ước nói rõ là: Chúa ‘không hề biết tội lỗi’ (2 Cô-rinh-tô 5:21), Chúa ‘không hề phạm tội’ (1 Phi-e-rơ 2:22) và Chúa ‘chẳng phạm tội’ (Hê-bơ-rơ 4:15).

Nhưng Chúa Jêsus đã chịu khổ đến tột cùng. Chúa sinh ra trong nghèo khổ, bị một người bạn phản bội, bị dân tộc mình định tội, bị các lãnh đạo tôn giáo đánh đập, bị quân lính chế giễu, bị những người bạn thân bỏ rơi và bị giết chết bởi một đế quốc hùng mạnh nhất trên đất lúc bấy giờ. Khi bị treo trên thập tự giá cách nhục nhã và đau đớn, Chúa đã hứng chịu sự phán xét của Đức Chúa Trời vì tội lỗi của chúng ta (1 Giăng 2:2).

Mọi điều ấy đã xảy ra không phải là ngẫu nhiên. Kinh Thánh nói với chúng ta đó là ý muốn của Cha dành cho Con:

Đức Giê-hô-va lấy làm vừa ý mà làm tổn thương người, và khiến gặp sự đau ốm. (Ê-sai 53:10a)

Từ đó, Đức Chúa Jêsus mới tỏ cho môn đồ biết rằng *mình phải đi đến thành Giê-ru-sa-lem, phải chịu tại đó nhiều sự khốn khổ* bởi những người trưởng lão, thầy tế lễ cả, cùng thầy thông giáo, và phải bị giết, đến ngày thứ ba phải sống lại. (Ma-thi-ơ 16:21, nhấn mạnh là của chúng tôi)

Người đó bị nộp theo ý định trước và sự biết trước của

Đức Chúa Trời, các người đã mượn tay độc ác mà đóng đinh Người trên thập tự giá và giết đi. (Công vụ 2:23, nhấn mạnh là của chúng tôi)

Vả, Hê-rốt và Bôn-xơ Phi-lát, với các dân ngoại, cùng dân Y-sơ-ra-ên thật đã nhóm họp tại thành nầy đặng nghịch cùng Đầy tớ thánh Ngài là Đức Chúa Jêsus mà Ngài đã xúc dầu cho, *để làm mọi việc tay Ngài và ý Ngài đã định trước*. (Công vụ 4:27-28, nhấn mạnh là của chúng tôi)

Thật đơn giản. Nếu Con Đức Chúa Trời đã chịu khổ, thì môn đồ của Ngài cũng phải chịu khổ. Bây giờ, bạn có thể nói rằng: ‘Đó là Chúa Jêsus. Chúa *phải* chịu khổ. Đó là vai trò của Ngài – Chúa đã chịu khổ để tôi không phải chịu khổ mà’. Nói cũng đúng. Chúa Jêsus đã chịu khổ vì có hình phạt của tội lỗi chúng ta hầu cho chúng ta *không* phải chịu hình phạt ấy. Chúa đã uốn cựa cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời hầu cho chúng ta nhận được sự công bình của Đức Chúa Trời (2 Cô-rinh-tô 5:21). Nhưng khi nói đến sự chịu khổ của thân thể và ở trên đất này, thì Đức Chúa Trời không hề phán trong Kinh Thánh rằng Chúa Jêsus đã chịu thay cho chúng ta hết rồi. Thật ra, Tân Ước nói rằng chúng ta cần phải *mong đợi* sự chịu khổ như thế.

Vả, mình làm điều ác, bị đánh mà hay nhịn chịu, thì có đáng khoe gì? Nhưng nếu anh em làm lành, mà nhịn chịu sự khốn khó, ấy là một ơn phước trước mặt Đức Chúa Trời. Anh em đã được kêu gọi đến sự đó, vì Đấng

CÒN NHỮNG LỜI HỨA VỀ SỨC KHỎE VÀ SUNG SƯỚNG THÌ SAO?

Christ cũng đã chịu khổ cho anh em, để lại cho anh em một gương, hầu cho anh em noi dấu chân Ngài. (1 Phi-e-rơ 2:20-21)

Bạn không thể đi theo Chúa Jêsus mà không noi theo dấu chân Ngài. Sự chịu khổ ở trong đời sống của chúng ta không phải là dấu hiệu của sự bất ổn; mà đó là dấu hiệu cho thấy chúng ta đang đi trên con đường mà Chúa Jêsus đã đi.

CÒN NHỮNG LỜI HỨA VỀ SỰ GIÀU CÓ THỊNH VƯỢNG THÌ SAO?

Chúng ta đã thấy sự chết của Chúa Jêsus không hề đảm bảo cho người tin Chúa sẽ được chữa lành thân thể ở trong đời này; chúng ta cũng thấy đôi khi Đức Chúa Trời muốn dân sự của Ngài phải chịu khổ. Bây giờ, câu hỏi thứ ba của chúng ta là:

ĐỨC CHÚA TRỜI CÓ MUỐN DÂN SỰ CỦA NGÀI ĐƯỢC THỊNH VƯỢNG VỀ VẬT CHẤT KHÔNG?

Hết thảy chúng ta đều thích có tiền. Nếu bạn thấy tờ 100 đô-la ở trang kế bên, thì bạn sẽ không bỏ qua đâu nhỉ! Vậy, thật là cám dỗ khi nhìn thấy các diễn giả của PÂTV ở trên ti-vi, ăn bận tươm tất và có máy bay riêng, rồi nghĩ rằng: ‘Chắc họ đang sống rất tốt!’ Khi nghe họ nói rằng Đức Chúa Trời muốn chúng ta trở nên giàu có giống như họ, thì chúng ta tưởng rằng mình đang làm sai điều gì đó, vì chúng ta vẫn đi vé máy bay hạng phổ thông.

Đức Chúa Trời của chúng ta là Cha nhân từ và tốt lành, còn Chúa sẵn lòng tiếp trợ cho các nhu cầu vật chất của chúng ta (xem Ma-thi-ơ 6:25-34). Cũng đúng khi giữ các nguyên tắc theo Kinh Thánh về công việc, tiết kiệm và tiền bạc sẽ dẫn đến sự ổn định về kinh tế.

Nhưng thật không đúng khi Đức Chúa Trời muốn dân sự của Ngài trở nên giàu có. Thật không đúng khi Đức Chúa Trời muốn ban thưởng cho sự rộng rãi của chúng ta bằng tài khoản ngân hàng. Thật không đúng khi các môn đồ trung tín của Chúa Jêsus không thể kinh nghiệm sự nghèo đói. Rất nhiều diễn giả của PÂTV nói khác đi bằng cách bẻ cong một vài câu Kinh Thánh ở ngoài bối cảnh. Nhưng chúng ta muốn đi thẳng đến nguyên nhân.

Sau đây là ba nguyên tắc theo Kinh Thánh rất rõ ràng khiến chúng ta phủ nhận PÂTV.

1. Tiền bạc là mối nguy hiểm

Bạn có thể hình dung một người cầu xin Chúa đừng ban cho mình quá nhiều tiền bạc? Nghe thật điên rồ, nhưng đó chính xác là những điều A-gu-rơ con trai của Gia-kê đã làm trong sách Châm ngôn. Đây là điều ông thưa với Chúa:

Tôi có cầu Chúa hai điều; xin chớ từ chối trước khi tôi thác: Xin dang xa khỏi tôi sự lường gạt và lời dối trá; chớ cho tôi nghèo khổ, hoặc sự giàu sang; hãy nuôi tôi đủ vật thực cần dùng, e khi no đủ, tôi từ chối Chúa, mà rằng:

Đức Giê-hô-va là ai? Và lại kéo e tôi bị nghèo khổ, ăn trộm cắp, và làm ô danh của Đức Chúa Trời tôi chẳng.

(Châm ngôn 30:7-9)

Hãy nghiên cứu phân đoạn này. A-gu-rơ cầu xin Đức Chúa Trời hai điều. Thứ nhất, ông xin Chúa khiến sự lương gạt và đối trá cách xa mình. Rất hay. Chúng ta mong đợi Kinh Thánh sẽ nói những điều như thế. Sau đó, A-gu-rơ cầu xin Chúa đừng để mình nghèo khổ. Cũng có lý. Nhưng ông không dừng lại ở đó. Điều tiếp theo ông nói mới sừng sốt. Ông xin Chúa đừng để mình giàu có.

Nếu bạn tin PÂTV, thì lời cầu xin này thật vô lý. Nếu chúng ta đo lường những phước hạnh của Đức Chúa Trời bằng những thuật ngữ như tài khoản ngân hàng và các phương tiện xa xỉ, thì tại sao chúng ta lại cầu xin *quá ít* như vậy? May mắn thay, A-gu-rơ giải thích tư tưởng của ông ở trong câu 9 rằng: ông sợ rằng nếu mình giàu có, thì ông sẽ bị cám dỗ mà dựa dẫm vào bản thân và không nhớ đến Chúa nữa.

Đây là lời dạy dỗ quan trọng của Kinh Thánh về tiền bạc. Thành thật mà nói, đây là câu Kinh Thánh mà các diễn giả của PÂTV bỏ qua vì họ không thể giải thích được. Đúng vậy, sự giàu có về vật chất là một ơn phước, nhưng cũng là mối nguy hiểm. Đây là sự suy đồi của người trai trẻ giàu có trong ẩn dụ của Chúa Jê-sus – người này thấy thỏa lòng với đất đai và ruộng vườn, nhưng không thỏa mãn trong Đức Chúa Trời (Lu-ca 12:21). Tiền bạc có thể khiến người ta đi xa khỏi Chúa và hủy hoại thuộc linh đến tột

cùng. Chúa Jêsus đề cập điều này trong câu chuyện ngụ ngôn về người gieo giống và các hạt giống của Ngài. Một vài hạt giống mọc lên chỉ trong phút chốc. Tại sao? Vì họ bị nghẹt ngào bởi 'sự quyến rũ của giàu sang' (Ma-thi-ơ 13:22). Giống như sứ đồ Phao-lô viết cho Ti-mô-thê rằng:

Còn như kẻ muốn nên giàu có, ắt sa vào sự cám dỗ, mắc bẫy dò, ngã trong nhiều sự tham muốn vô lý thiệt hại kia, là sự làm đắm người ta vào sự hủy diệt hư mất. Bởi chưng sự tham tiền bạc là cội rễ mọi điều ác, có kẻ vì đeo đuổi nó mà bội đạo, chuốc lấy nhiều điều đau đớn. (1 Ti-mô-thê 6:9-10)

Đây là một trong những lý do PÂTV dẫn người ta vào tình trạng nguy hiểm về thuộc linh rất lớn. Khi vận động mọi người tìm kiếm sự giàu có, PÂTV đặt ra nhiều cạm bẫy ở trên con đường của họ. Kinh Thánh nói rằng điều đó không hề xứng đáng. Thà nghèo khổ và biết nhờ cậy Chúa còn hơn giàu có và tưởng rằng bạn không cần Ngài nữa.

2. Chúng ta thấy nhiều thí dụ về người nghèo mà trung tín ở trong Kinh Thánh

Nếu PÂTV đúng, thì bạn nên đánh giá sự trung tín của mình dựa vào mức độ mà Chúa đã chọn ban phước cho bạn về vật chất. Nhưng nếu những lời cầu nguyện trung tín được đáp lời bằng những phước hạnh về tài chính, thì làm sao chúng ta giải thích về người nghèo trong Kinh

Thánh được khen ngợi vì sự trung tín của họ đây? Hãy nhìn vào một vài thí dụ:

Ru-tơ. Khi chúng ta mới gặp Ru-tơ, bà là một góa phụ còn trẻ mới chuyển đến sống ở nước ngoài. Khi đến Bét-lê-hem, bà nghèo đến mức đi mót lúa để kiếm ăn. Theo PÂTV, những kẻ ‘công bình’ ở trước mặt Đức Chúa Trời không bao giờ trải qua những chuyện khó khăn. Nhưng Ru-tơ rõ ràng được ví như là một tấm gương của sự chung thủy (Ru-rơ 2:11).

Bà góa nghèo. Phúc Âm của Lu-ca thuật lại câu chuyện Chúa Jêsus quan sát người ta đến dâng tiền trong đền thờ:

Đức Chúa Jêsus vừa ngó lên, thấy những kẻ giàu bỏ tiền lễ vào rương, lại thấy một mẹ góa nghèo bỏ vào hai đồng tiền. Ngài phán rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, mẹ góa nghèo nầy đã bỏ vào nhiều hơn hết mọi người khác. Vì mọi người kia đều lấy của dư mình mà làm của dâng; nhưng mẹ nầy thiếu thốn, mà đã dâng hết của mình có để nuôi mình”. (Lu-ca 21:1-4)

Theo quan điểm lô-gíc của PÂTV, chúng ta mong đợi Chúa Jêsus sẽ phán về sự trung tín của người giàu. Họ vốn biết luật nhân quả vì họ đã gieo những hạt giống kinh tế của mình và gặt được những phước hạnh ở trong tài khoản ngân hàng! Nhưng thật ngạc nhiên, Chúa Jêsus lại phán về người đàn bà nghèo khổ để làm gương về đức tin. Chúa khen ngợi tình yêu vẹn toàn và lòng tin cậy của bà nơi

Chúa, vì bà sẵn sàng từ bỏ ngay cả những khoản sơ sài nhất của mình.

Hội thánh ở Ma-xê-đoan. Trong 2 Cô-rinh-tô, sứ đồ Phao-lô đã khuyên Hội thánh dâng hiến cách rộng rãi để cứu trợ nạn đói – đã tấn công vào Hội thánh ở thành Giê-ru-sa-lem. Khi làm vậy, ông đã cho thấy các Hội thánh ở Ma-xê-đoan là tấm gương về sự rộng rãi:

Hỡi anh em, chúng tôi muốn anh em biết ơn Đức Chúa Trời đã làm cho các Hội thánh ở xứ Ma-xê-đoan: Đang khi họ chịu nhiều hoạn nạn thử thách, thì lòng quá vui mừng, và cơn rất nghèo khó của họ đã rải rộng ra sự dư dật của lòng rộng rãi mình. Vì tôi làm chứng cho họ rằng họ đã tự ý quyn tiền theo sức mình, hoặc cũng quá sức nữa, và nài xin chúng tôi làm ơn cho họ có phần vào sự giúp giúp các thánh đồ. Họ lại làm quá lòng trông cậy của chúng tôi, vì trước hết đã dâng chính mình cho Chúa, và sau lại cho chúng tôi, theo ý muốn Đức Chúa Trời. (2 Cô-rinh-tô 8:1-5)

Theo các nguyên tắc của PÂTV, chúng ta cho rằng họ đã kinh nghiệm được sự gia tăng về tài chính rất lớn như là kết quả từ lòng kính mến Chúa vô cùng của họ. Nhưng thật ra, sứ đồ Phao-lô lại nhắc đến sự vui mừng và *sự nghèo khó* của họ. Ý tưởng ‘nghèo mà vui’ khiến các diễn giả của PÂTV không hiểu nổi. Nhưng ấy là vì họ không biết được những điều mà người Ma-xê-đoan đã trải qua – đó là thà có Chúa còn hơn được giàu sang!

Điều quan trọng cần lưu ý đó là sự trung tín của người nghèo không xuất phát từ ước muốn được giàu có. Họ không yêu Chúa với hy vọng Chúa sẽ khiến họ được giàu sang. Họ đã yêu Chúa trong cảnh nghèo túng vì Chúa mới là kho báu vĩ đại của họ. Kinh Thánh rõ ràng cắt đứt mối liên hệ giữa đức tin và sự giàu có của PÂTV.

3. Kinh Thánh nói người nghèo là những đối tượng được Chúa yêu

Xuyên suốt cả Cựu Ước, Đức Chúa Trời dạy dân Y-sơ-ra-ên phải quan tâm đến người nghèo (Lê-vi ký 19:19-20; Phục truyền 15:7-8). Những mạng lệnh này được đâm rễ từ trong đặc tánh của Đức Chúa Trời, vì Chúa quan tâm đến tình cảnh của người nghèo (Thi thiên 140:12; Châm ngôn 14:31). Tuy nhiên, ngoài những dữ kiện này ra thì, vào thời của Chúa Jêsus, giàu có là dấu hiệu thông thường cho thấy Đức Chúa Trời yêu thương người đó (nghe có quen không?).

Nhưng Chúa Jêsus đã liên tục thổi bay ý tưởng ấy vì Chúa hiểu rằng sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời hiện đến chính là tin lành cho người nghèo (Lu-ca 4:18). Chúng ta đã thấy Chúa Jêsus quý trọng sự dâng hiến hèn mọn của bà góa nghèo. Nhưng đó không chỉ là lần duy nhất Chúa Jêsus làm bối rối sự hiểu biết chung. Sau đây là một vài thí dụ khác:

Đức Chúa Jêsus bèn ngược mắt ngó môn đồ, mà phán rằng: Phước cho các người nghèo khó, vì nước Đức Chúa Trời thuộc về các người! . . . Song, khốn cho các người là người giàu có, vì đã được sự yên ủi của mình rồi! (Lu-ca 6:20 và 6:24)

Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng môn đồ rằng: Quả thật, ta nói cùng các người, người giàu vào nước thiên đàng là khó lắm. Ta lại nói cùng các người, lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn một người giàu vào nước Đức Chúa Trời (Ma-thi-ơ 19:23-24)

Nếu bạn tra xét những chuyện ngụ ngôn của Chúa Jêsus, thì bạn sẽ thấy người giàu thường được dùng làm thí dụ tiêu cực. Giống như Chúa Jêsus đang cảnh báo thánh giá của Ngài *đừng* trở nên giống như họ. Hãy nghĩ đến người giàu vô danh trong chuyện ngụ ngôn về La-xa-rô và người giàu (Lu-ca 16:19-31) hoặc người địa chủ thiếu khôn ngoan trong câu chuyện ngụ ngôn về sự đại dốt của người giàu (Lu-ca 12:16-21). Cả hai nhân vật này đều cho thấy sự giàu sang có thể khiến người đó sống với sự tự phụ và kiêu ngạo.

Sách Khải huyền cũng đưa ra một sự tương phản rất thú vị. Trong Khải huyền 2–3, chúng ta thấy có bảy lá thư được Chúa Jêsus gửi cho các Hội thánh cổ. Hãy nhìn vào lá thư gửi cho Hội thánh ở Lao-đi-xê. Dường như họ đã bị cạn kiệt tài chính. Nhưng hãy xem Chúa Jêsus đã phán gì với họ:

Vả, người nói: Ta giàu, ta nên giàu có rồi, không cần chi nữa; song người không biết rằng mình khổ sở, khốn khó, nghèo ngặt, đui mù, và lóa lổ. Ta khuyên người hãy mua vàng thử lửa của ta, hầu cho người trở nên giàu có; mua những áo trắng, hầu cho người được mặc vào và điều xấu hổ về sự trần truồng người khỏi lộ ra; lại mua thuốc xức mắt để mở mắt người, hầu cho người thấy được. Phàm những kẻ ta yêu thì ta quở trách sửa phạt; vậy hãy có lòng sốt sắng, và ăn năn đi. (Khải huyền 3:17-19)

Sự giàu có của Lao-đi-xê đã làm mù lòng họ trước tình trạng thuộc linh của mình. Họ đã trở nên hăm hăm trong đức tin (Khải huyền 3:15-16), mà tưởng rằng họ không cần gì nữa. Nhưng khi nói đến thuộc linh, thì họ thật đáng thương và tội nghiệp. Họ cần thay đổi ngay, vì thế Chúa Jê-sus đã khuyên họ ăn năn và ‘mua’ những điều họ cần từ nơi Ngài.

Đối lập với mấy lời của Chúa Jê-sus gửi cho Hội thánh ở Lao-đi-xê là mấy lời của Ngài gửi cho Hội thánh ở Si-mi-êc-nơ. Sau đây là những điều Chúa Jê-sus phán cùng người Si-mi-êc-nơ:

Ta biết sự khốn khó nghèo khổ của người (dầu người giàu có mặc lòng), và những lời gièm pha của kẻ xưng mình là người Giu-đa, mà kỳ thực không phải, chúng nó vốn thuộc về hội quỷ Sa-tan. Người chớ ngại điều mình sẽ chịu khổ. Nay, ma quỷ sẽ quăng nhiều kẻ trong các người vào ngục, hầu cho các người bị thử thách; các

người sẽ bị hoạn nạn trong mười ngày. Khá giữ trung tín cho đến chết, rồi ta sẽ ban cho người mào triều thiên của sự sống. (Khải huyền 2:9-10)

Si-miêc-nơ có hoàn cảnh trái với Lao-đi-xê. Họ đang nghèo túng và đối diện với sự bắt bớ. Nhưng Chúa Jêsus đã nhìn thấy sự khác biệt của họ. Đối với Ngài, dầu họ nghèo khó về vật chất, nhưng lại *giàu có* vì họ đã trung tín bất chấp hoạn nạn. Chúa biết họ phải chịu nhiều khó khăn, nhưng Chúa hứa sẽ ban thưởng cho họ trong ngày cuối cùng. Hãy thử nghĩ mà xem một đám đông ‘xung ra và công bố’ có dạy điều này cho Hội thánh chẳng! Thay vì khen ngợi và khuyên họ hãy bền lòng mà chịu khổ, thì họ đang tự rửa sả mình vì không tin Lời Chúa. Sau cùng, họ *nên* kinh nghiệm đời sống sung mãn ngay bây giờ mới phải!

Phúc Âm cần phải được đáp ứng trong sự hạ mình. Không ai có thể đến với Chúa Jêsus bằng đức tin nếu chưa nhận ra họ không thể tự cứu mình được. Nhưng sự giàu có làm lu mờ điều này. Nó khiến chúng ta tưởng rằng mình không cần ai giúp đỡ nữa. Khi có nhiều tiền rồi thì chúng ta sẽ thấy khó ‘bỏ hết mọi thứ’ mà theo Chúa Jêsus. Người nghèo không có những cái bất lợi như thế. Đối với họ, lời kêu gọi từ bỏ hết mọi thứ để được phần thưởng vị lai không hề đáng sợ, vì họ có ‘rất ít’ để từ bỏ.

Đây là lý do vì sao sách Gia-cơ nói đến những điều khác biệt giữa người nghèo và người giàu rất triệt để:

Hỡi anh em rất yêu dấu, hãy nghe này: Đức Chúa Trời há chẳng lựa kẻ nghèo theo đời nầy để làm cho trở nên giàu trong đức tin, và kẻ tự nước Ngài đã hứa cho kẻ kính mến Ngài hay sao? (Gia-cơ 2:5)

Hỡi anh em là kẻ giàu có! Hãy khóc lóc, kêu la, vì cơ hoạ nạn sẽ đổ trên anh em. Cửa cải anh em bị mục nát, áo xống bị mối mọt ăn rối. Vàng bạc anh em bị ten rét, ten rét đó sẽ làm chứng nghịch cùng anh em, nó cũng như lửa vậy, sẽ ăn thịt anh em. Anh em đã tiêu trử tiền của trong những ngày sau rốt! (Gia-cơ 5:1-3)

Đừng hiểu lầm. Gia-cơ *không* đang nói rằng sự nghèo khó sẽ tự động khiến bạn ở gần thiên quốc hơn đâu. Sự nghèo khó không có gì cao thượng cả. Có nhiều kẻ nghèo khó rất độc ác và nhiều người giàu có rất tin kính về tiền bạc. Nhưng sự giàu có trong đời này chỉ là phước hạnh tạm bợ mà thôi, điều này khác với việc đến với Chúa Jêsus và trở nên ‘giàu trong đức tin’. Thật điên rồ khi dự trữ vật chất mà không tin có ngày phán xét. Sau cùng, đến ngày ấy, Đức Chúa Trời sẽ ban thiên quốc cho người nào yêu mến Ngài – chứ không phải cho những kẻ tích trữ của cải cho riêng mình.

Chúng tôi hy vọng cái nhìn khái quát này đã thuyết phục bạn rằng PÂTV không phải là sự dạy dỗ của Kinh Thánh. Bạn không thể đặt ý tưởng Đức Chúa Trời muốn bạn trở nên giàu có với sự thật ở trong Kinh Thánh đang nói rất nhiều điều tích cực về người nghèo và nhiều lời

cảnh báo về người giàu. Tiền bạc là mối nguy hiểm. Người trung tín đôi khi (thường?) nghèo khó. Đức Chúa Trời yêu kẻ khiêm nhường và hạ mình, nên nghèo khó có lợi thế hơn.

PÂTV đến với chúng ta bằng một thông điệp méo mó có vẻ như là tin lành: Đức Chúa Trời muốn bạn giàu có và thành công! Nhưng đó là sứ điệp không thể cứu rỗi, còn bạn chắc hẳn biết rõ từ trong đáy lòng mình. Hầu hết mọi người dâng hiến tiền bạc cho các mục vụ của PÂTV sẽ không thể giàu có được, ngay cả khi họ làm điều đó cũng không có nghĩa là họ sẽ được hạnh phúc. Một trăm phần trăm trong số họ sẽ mắc bệnh và cuối cùng sẽ qua đời. Vậy, hết thấy những điều đã xưng ra và công bố sẽ làm được gì? Còn Phúc Âm của Chúa Jêsus, là sứ điệp mà Kinh Thánh dạy, mới thực sự là tin lành. Có một kho báu mà mỗi một không thể phá hoại; đó không phải là kho báu mà bạn phải bỏ lại khi qua đời. Chúa Jêsus muốn bạn giàu có nơi Đức Chúa Trời và chất đầy cánh tay của bạn một di sản không bao giờ hư nát.

KHÁN GIẢ CỦA TBN CÓ ĐƯỢC VÀO THIÊN QUỐC KHÔNG?

Người đàn ông đã môn đồ hóa tôi (Sean) trong PÂTV giống như một người cha. Ông đã yêu thương tôi khi mọi người xung quanh không làm điều đó. Ông đã mở cửa nhà tiếp đãi tôi khi tôi không có chỗ ở. Ông đã giúp đỡ tài chính khi tôi gặp khó khăn. Vậy, khi tôi hiểu ra PÂTV đã đi quá xa khỏi sứ điệp của Chúa Jêsus và các sứ đồ, thì tôi mới thắc mắc điều đó có ý nghĩa gì với người đàn ông đã yêu thương tôi nhiều như vậy.

Có phải ông chưa thực sự tin Chúa?

Có lẽ bạn cũng đang vật lộn với câu hỏi đó. Bạn nghĩ về người mục sư, hoặc một người trong họ hàng. Bạn muốn tìm ra câu trả lời. Nếu mọi điều chúng ta đang nói là đúng, thì PÂTV là giả dối. Vậy, điều này có ý nghĩa gì với cha của bạn khi ông ủng hộ Creflo Dollar, hoặc vợ của bạn khi nàng rất thích đọc sách của Joel Osteen, hoặc bạn bè của bạn khi họ lắng nghe Paula White và Joyce Meyer?

Nói cách khác, ‘Khán giả của TBN có được vào thiên

quốc không?’ Nếu bạn chưa biết TBN, thì đó viết tắt của Trinity Broadcast Network, một kênh truyền hình cáp ở Hoa Kỳ tường thuật trực tiếp các giáo sư của PÂTV. Tất nhiên, xem truyền hình không có sai. Đây mới là câu hỏi thẳng thắn và tốt hơn: Những người tiếp nhận sứ điệp của PÂTV có được cứu vào thiên quốc không?

Đây là một câu hỏi khó, nhưng rất quan trọng. Chúng ta phải tra xét Kinh Thánh để tìm ra câu trả lời. Rốt cuộc, vấn đề là Đức Chúa Trời phán gì về mọi thứ, nên chúng ta phải quyết tâm lắng nghe Lời Chúa hơn là chiều theo cảm xúc hoặc sở thích của mình. Hãy bắt đầu bằng câu hỏi căn bản này: Cơ Đốc nhân là ai?

CƠ ĐỐC NHÂN LÀ AI?

Đầu tiên: không phải hễ ai *nói* họ là môn đồ của Chúa Jêsus thì thực sự là môn đồ của Chúa Jêsus đâu. Hãy suy xét những phân đoạn sau đây:

Chẳng phải hễ những kẻ nói cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha ta ở trên trời mà thôi. (Ma-thi-ơ 7:21)

Hỡi anh em, nếu ai nói mình có đức tin, song không có việc làm, thì ích chi chẳng? Đức tin đó cứu người ấy được chẳng? Ví thử có anh em hoặc chị em nào không quần áo mặc,

thiếu của ăn uống hằng ngày, mà một kẻ trong anh em nói với họ rằng: Hãy đi cho bình an, hãy sưởi cho ấm và ăn cho no, nhưng không cho họ đồ cần dùng về phần xác, thì có ích gì chẳng? Về đức tin, cũng một lẽ ấy; nếu đức tin không sanh ra việc làm, thì tự mình nó chết. (Gia-cơ 2:14-17)

Này là lời truyền giảng mà chúng tôi đã nghe nơi Ngài và truyền lại cho anh em rằng Đức Chúa Trời là sự sáng, trong Ngài chẳng có sự tối tăm đâu. Ví bằng chúng ta nói mình được giao thông với Ngài, mà còn đi trong sự tối tăm, ấy là chúng ta nói dối và không làm theo lẽ thật. (1 Giăng 1:5-6)

Mỗi phân đoạn Kinh Thánh trên mô tả một người có thể nói năng rất hay nhưng đời sống lại cho thấy họ chưa thực sự được cứu. Bạn có thể tự xưng mình là Cơ Đốc nhân nhưng lại không được vào thiên quốc. Bạn có thể nói mình tin Chúa nhưng đó lại là đức tin chết không thể cứu rỗi. Bạn tự xưng mình đang có mối liên hệ với Đức Chúa Trời mà vẫn còn đi trong tối tăm. Vấn đề rõ ràng là: môi miệng không thôi vẫn chưa đủ để đi theo Chúa Jêsus. Đừng hiểu lầm, việc lành không thể cứu rỗi chúng ta đâu. Cơ Đốc nhân đơn giản là người đặt niềm tin nơi Chúa Jêsus (Ê-phê-sô 2:8, Ga-la-ti 2:16). Cơ Đốc nhân là người đã từ bỏ cuộc đời chống nghịch Đức Chúa Trời và tin cậy vào sự chết và sự sống lại của Chúa Jêsus để được cứu rỗi (1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:9). Chúa Jêsus đã làm mọi sự cần thiết vì sự

cứu rỗi của dân sự Ngài; chúng ta không cần phải làm gì nữa.

Chúng ta chỉ cần tin cậy hết thảy mọi điều Đấng Christ đã làm cho mình bằng sự ăn năn và đức tin.

Chúng ta phải hiểu điều này, hoặc bằng không chúng ta sẽ mất hết mọi thứ. Nếu chúng ta nghĩ đạo đức của cá nhân làm cho mình giống Cơ Đốc nhân ‘hơn’ – hoặc thiếu đạo đức khiến mình không giống Cơ Đốc nhân lắm – thì chúng ta vẫn chưa hiểu rõ đâu. Sự thánh khiết duy nhất xứng đáng được nhắc đến là sự thánh khiết của Chúa Jêsus, điều đó được kể cho chúng ta khi đặt niềm tin vào Ngài.

Dựa vào những điều chúng ta đã nói ở trên, dường như hễ ai *nói* họ tin Chúa Jêsus thì phải được kể là Cơ Đốc nhân. Sau cùng, vấn đề không phải là họ đã làm gì trong quá khứ hoặc đang làm gì ở hiện tại, phải không? Tình yêu thương của Chúa Jêsus luôn luôn và chỉ được tiếp nhận là món quà miễn phí (Rô-ma 6:23). Nhưng còn một chân lý nữa mà chúng ta phải hiểu về sự cứu rỗi vô điều kiện này. Đó là: hễ ai được cứu bởi ân điển của Đức Chúa Trời, thì ân điển ấy biến đổi họ. Đời sống của người đó có nhiều thay đổi.

VẬY, LÀM SAO TÔI BIẾT NGƯỜI ĐÓ ĐƯỢC CỨU?

Khi tôi (Sean) còn trong quân ngũ, tôi được phát cho một thiết bị rất ngẫu. Tôi cần thiết bị này cho nhiều nhiệm vụ khác nhau. Khi trở thành mục sư, tôi ước gì

Đức Chúa Trời ban cho chúng ta những cặp kính thuộc linh để nhìn vào ban đêm, giống như mấy cặp kính mà tôi đã dùng trong quân đội. Nếu có một thiết bị để nhìn thấy tấm lòng của người khác và xem thử họ có phải là Cơ Đốc nhân thật không thì hay biết mấy. Nhưng Đức Chúa Trời khôn ngoan đã không cho từng cá nhân hoặc Hội thánh cái khả năng nhìn thấy linh hồn của người khác để xem thử họ có lòng bằng đá hay bằng thịt (Ê-xê-chi-ên 36:26). Cuối cùng, chúng ta không thể biết được bất kỳ Cơ Đốc nhân nào đã được cải đạo thật hay chưa.

Nhưng không có nghĩa là chúng ta vung tay và giả định mọi thứ cách ngu ngốc. Chúng ta vẫn có trách nhiệm lượng giá niềm tin của người khác. Thí dụ, khi người tin Chúa miệt mài trong tội lỗi, thì Hội thánh được truyền lệnh phải xét xử tư cách của người đó có phải là Cơ Đốc nhân chẳng. Nếu bạn không quen với việc này, thì hãy xem lại lời dạy dỗ của sứ đồ Phao-lô gửi cho Hội thánh trong 1 Cô-rinh-tô 5:1-13. Đối với người tin Chúa và giáo lý sai trật cũng vậy; nếu người tin Chúa công nhận một phúc âm giả, thì Hội thánh có thể và phải xét xử tư cách của người đó có phải là Cơ Đốc nhân hay không (Ga-la-ti 1:8-9).

Có hai điều bạn đang tìm kiếm khi lượng giá đức tin của người khác: họ có tin chân lý và họ đang sống trong ánh sáng của chân lý hay không? Hãy suy xét lời lẽ của sứ đồ Giăng: ‘Hễ ai đi đông dài, chẳng bền lòng theo đạo Đấng Christ, thì người ấy không có Đức Chúa Trời. Còn ai

bên lòng trong đạo ấy, thì người đó có Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con' (2 Giăng 9).

Cụm từ *bên lòng* rất quan trọng. Nó không chỉ nói về niềm tin của Cơ Đốc nhân ở trong chân lý của Phúc Âm, mà còn ngụ ý một sự cam kết liên tục ở trong ánh sáng của chân lý ấy.

Vậy, câu hỏi cấp bách là: Hễ ai tin vào những điều dối trá của PÂTV thì người đó có bên lòng ở trong sự dạy dỗ của Đấng Christ chẳng? Dường như không có.

Hãy nghĩ xem. Chúa Jêsus phán rằng: 'vác thập tự giá mình mà theo ta'. Phúc Âm nói thập tự giá chủ yếu là sự chữa lành thuộc linh, nhưng PÂTV nói sự đền tội của Chúa Jêsus là để chúng ta được giàu có, sức khỏe và hạnh phúc. Tin vào PÂTV là tin vào một sứ điệp khác về Chúa Jêsus và sẽ dẫn tới việc lìa bỏ chân lý. Nói tóm lại, sứ đồ Giăng nói rằng tin vào phúc âm giả, bao gồm PÂTV, là không có Đức Chúa Trời (2 Giăng 9).

Hãy bên lòng ở trong sự dạy dỗ của Chúa Jêsus cũng có nghĩa là chúng ta phải phấn đấu (chắc chắn là không được hoàn hảo) bằng linh lực của Đức Thánh Linh để trừ bỏ tội lỗi và sống làm đẹp lòng Chúa. Cơ Đốc nhân không phải vâng lời Đức Chúa Trời để được công bình ở trước mặt Ngài nữa, mà vì người đó đã được xưng công bình rồi (Rô-ma 6:1-4). Đây là lý do vì sao sứ đồ Giăng viết rằng:

Ai ở trong Ngài thì không phạm tội; còn ai phạm tội, thì chẳng từng thấy Ngài và chẳng từng biết Ngài. Hỡi các con cái bé mọn, chớ để cho ai lừa dối mình: kẻ làm sự

công bình là người công bình, như chính mình Chúa là công bình. Kẻ nào phạm tội là thuộc về ma quỷ; vì ma quỷ phạm tội từ lúc ban đầu. Vả, Con Đức Chúa Trời đã hiện ra để hủy phá công việc của ma quỷ (1 Giăng 3:6-8)

Hãy thực tiễn hơn một chút. Hãy thử hình dung những người sau đây:

- Jen là một Cơ Đốc nhân ở trong xóm. Cô ấy là tín hữu của một Hội thánh đặt niềm tin vào Kinh Thánh và rao truyền Phúc Âm ở trong thành phố. Hội thánh không hề hoàn hảo, nhưng bạn biết họ thờ phượng Chúa và dạy Kinh Thánh cách trung tín. Jen dường như cũng yêu mến Chúa, cô ấy đang giải quyết nhiều vấn đề tội lỗi trong đời sống của mình.
- Erica là đồng nghiệp của bạn. Cô ấy cũng tin Chúa. Cô ấy đi nhà thờ đều đặn mỗi tuần. Cô ấy thường đăng một ‘câu Kinh Thánh mỗi ngày’ trên Instagram, thường nhắc đến đức tin và những phước hạnh của Đức Chúa Trời hầu như trong từng cuộc đối thoại. Cô ấy cũng nói với bạn nhiều lần rằng cô ta đang ở với bạn trai được mười năm rồi. Cô ấy biết ‘không phải là ý Chúa’, nhưng bạn trai của cô ấy không hứng thú với chuyện kết hôn, còn Erica không thích ở một mình.

- Còn Sam. Anh ấy là thợ cắt tóc của bạn. Anh ta tin Chúa, hiện đang là tín hữu của Hội thánh Lời đức tin, một Hội thánh ở dưới phố đang rao giảng PÂTV được mười lăm năm nay. Sam nói rất yêu Chúa và muốn sống cách trung tín. Nhưng anh ta cũng nghĩ đi gặp bác sĩ là tội lỗi. Hơn nữa, Sam tin rằng mình là một ‘chúa nhỏ’ và có thể công bố sự chữa lành. Một lần nọ, anh ta nghe được chuyện bạn hết tiền và đang chờ lãnh lương, anh ta nói với bạn là Cơ Đốc nhân không được nói về nghèo khó vì Đức Chúa Trời không chúc phước cho những lời lẽ tiêu cực đâu.

Bạn thấy đức tin của ba người này như thế nào? Jen nói cô ta chỉ tin Chúa để được cứu rỗi và đời sống của cô ấy cũng kiên định với niềm tin của mình. Erica ăn nói rất hay, nhưng đời sống lại cho thấy bạn trai là người quan trọng nhất trên đời. Cuộc sống của Sam có vẻ rất ổn, nhưng niềm tin và động cơ thì bất ổn.

Cuối cùng, Jen dường như là người duy nhất đang thuộc về Chúa. Erica có lẽ là Cơ Đốc nhân, nếu vậy thì Chúa sẽ kỷ luật cô ấy để trừ bỏ tội lỗi ra khỏi đời sống của cô ta (Hê-bơ-rơ 12:7-11). Sam có thể đã tin Chúa, nếu vậy thì Đức Thánh Linh sẽ dẫn dắt anh ta đến với chân lý (Giăng 16:13). Nhưng đời sống và niềm tin của họ khiến chúng ta không thể khẳng định rằng họ thực sự được cứu.

HAY ĐÂY, NHƯNG CHẲNG CÓ GÌ MỚI CẢ

Một người rất tử tế, rộng lượng và yêu thương – tức là người đang làm nhiều điều ‘cho Chúa’ – có thể bị lừa và không phải là Cơ Đốc nhân thật?

Chúng ta nên nhớ rằng Kinh Thánh có một hạng người giống như thế. Trong bài giảng trên núi, Chúa Jêsus dành nhiều thời gian để phân biệt môn đồ thật khỏi kẻ giả mạo.

Theo Chúa Jêsus, chúng ta nên mong đợi sẽ gặp phải hạng người tự lừa dối mình như thế. Vậy, hãy quay lại điều Chúa Jêsus đã phán:

Chẳng phải hễ những kẻ nói cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha ta ở trên trời mà thôi. Ngày đó, sẽ có nhiều người thưa cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng tôi chẳng từng nhân danh Chúa mà nói tiên tri sao? nhân danh Chúa mà trừ quỷ sao? và lại nhân danh Chúa mà làm nhiều phép lạ sao? Khi ấy, ta sẽ phán rõ ràng cùng họ rằng: Hỡi kẻ làm gian ác, ta chẳng biết các ngươi bao giờ, hãy lui ra khỏi ta! (Ma-thi-ơ 7:21-23)

Bạn sẽ thấy hạng người – mà Chúa Jêsus gọi họ là ‘kẻ làm gian ác’ – này làm hết thảy mọi việc ấn tượng trong danh của Chúa Jêsus. Sau đó, Chúa phán một điều rất đáng sợ đó là họ sẽ tìm cách vào thiên quốc bằng những ‘mục vụ’ kinh ngạc ở trên đất. Nhưng bấy nhiêu cũng không đủ đâu. Chuyện đó không quan trọng. Chúa Jêsus sẽ phán

cùng họ rằng: ‘Ta chẳng biết các ngươi bao giờ’. Thưa các mục sư, các giáo viên trường Chúa Nhật, các giáo sĩ, các nhà truyền đạo lưu động, các thầy chữa lành bằng đức tin, các bà xơ và các thầy cô thiếu nhi. Dù bạn làm gì đi nữa cũng không quan trọng. Vấn đề rõ ràng là: làm mọi sự vì Chúa Jêsus không giống như thuộc về Chúa Jêsus.

Sau đó, Chúa Jêsus cho chúng ta biết cách để nhận ra giáo sư giả:

Các ngươi nhờ những trái nó mà nhận biết được. Nào có ai hái trái nho nơi bụi gai, hay là trái vả nơi bụi tật lê? Vậy, hễ cây nào tốt thì sanh trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây xấu cũng chẳng sanh được trái tốt. Hễ cây nào chẳng sanh trái tốt, thì phải đốn mà chum đi. Ấy vậy, các ngươi nhờ những trái nó mà nhận biết được. (Ma-thi-ơ 7:16-20)

Người ta có thể hoàn toàn ở trong ‘mục vụ’ mà không hề biết Đức Chúa Trời. Thật ra, các giáo sư giả càng làm mục vụ, họ càng thấy ngạc nhiên khi phát hiện ra mình đã bị đốn và chum đi.

Một vấn đề cuối cùng phải suy xét từ bản văn này. Chúa Jêsus dường như ngụ ý rằng các giáo sư giả và những môn đồ giả mạo sẽ không biết mình bị lừa cho đến khi đã quá muộn. Rất nhiều người tử tế và chăm chỉ làm những công tác Cơ Đốc sẽ không thấy họ đang tự lừa dối bản thân cho đến khi đến trước ngai của Đấng Christ.

Chúng ta cần hiểu rõ những điều Chúa Jêsus phán về Cơ Đốc nhân phải ‘sinh trái’. Cơ Đốc nhân nên cầu nguyện và đọc Kinh Thánh. Nhưng Kinh Thánh không hề nói những hoạt động ấy là ‘trái’. Như vậy, trong bài giảng trên núi, Chúa Jêsus muốn phán về những người Pha-ri-si cầu nguyện (Ma-thi-ơ 6:5-15), kiêng ăn (Ma-thi-ơ 6:16-18) và ban phát cho người nghèo (Ma-thi-ơ 6:1-4). Nhưng, tất cả đều là trái xấu vì được làm bằng thái độ sai trật! Theo Chúa Jêsus, chúng ta có thể làm việc *lành* mà vẫn sinh trái *xấu*. Một mục sư là bạn của tôi đã nói rằng: Chúa Jêsus không đến thế gian để khiến chúng ta trở nên lịch sự, mà là để khiến chúng ta trở nên mới.¹

Khi chúng ta thắc mắc một người nào đó có phải là môn đồ thật của Chúa Jêsus hay không, thì chúng ta không biết họ đã trở nên mới hay chưa, họ đã được tái sinh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời chưa (Giăng 3:3). Sự sinh lại chỉ xảy ra ở trong lòng; không giống như nhìn thấy hình xăm hoặc tóc mới cắt ở bên ngoài. Thay vào đó, sự sinh lại sẽ cho thấy đức tin thật nơi Đấng Christ và mối liên hệ mới với tội lỗi.

Vậy, khán giả của TBN có được vào thiên quốc không? Chắc chắn là có thể. Thật ra, chúng ta tự tin nói rằng nhiều người sẽ được cứu. Hãy nhớ rằng chúng ta được cứu bởi duy đức tin nơi Đấng Christ mà thôi. Có thể chiên thật bị dẫn dụ bởi đạo giả, nhưng họ cơ bản vẫn đặt niềm tin nơi Đấng Christ. Người ta thường tin vào những thứ hay thay

1. Michael Lawrence, *Sự cải đạo* (Wheaton, IL: Crossway, 2017).

đổi. Vậy, cũng có người tin Đấng Christ là Cứu Chúa và Chủ, ngay cả khi họ có quan điểm sai về việc ‘công bố phước hạnh’ hoặc ‘trời buộc ma quỷ’ hoặc ‘tin Chúa hứa sẽ chữa lành ngay tức thì’.

Như vậy, nếu một khán giả của TBN hoặc *bất kỳ ai trên hành tinh* này thích vật chất hoặc sức khỏe hoặc hôn nhân hoặc cuộc sống của họ hơn Đức Chúa Trời, thì họ không thực sự biết Đức Chúa Trời và họ sẽ không được cứu. Nếu người nào không khao khát Đức Chúa Trời nhất, mà Chúa chỉ là phương tiện để đạt được điều khác, còn đối tượng thờ phượng của họ dù là sức khỏe, giàu có hoặc giá trị cá nhân, thì họ không thực sự biết Đức Chúa Trời đâu. Đức Chúa Trời không phải là thần của họ. Những thứ khác mới là thần của họ. Hễ ai thực biết Đức Chúa Trời thì đều nhận ra Chúa là Đấng tốt hơn cả mạng sống (Ma-thi-ơ 16:24-26).²

Thay vì thắc mắc về một cá nhân nào đó đang ở trong PÂTV có phải là Cơ Đốc nhân hay không, chúng ta nên đặt câu hỏi là: ‘Chúng ta có chắc chắn về niềm tin của họ không?’ Chúng ta có chắc chắn quyền phép của Đấng Christ đã cứu rỗi những tội nhân đáng chết này không, rốt cuộc thì chúng ta không thể chắc chắn về một người cứ bền lòng ở trong phúc âm giả là môn đồ thật của Chúa Jêsus được.

2. Để tìm hiểu thêm, hãy đọc quyển *Tôi có thật là Cơ Đốc nhân?* của Mike. Hãy nghiêm túc đọc quyển sách này. Tác giả là người đang có con cái học đại học, nội dung trong sách rất hữu ích.

6

CHÚNG TA CÓ NÊN CẦU NGUYỆN VỚI NHAU?

Sau chương vừa rồi, bạn cảm thấy có một sự căng thẳng giữa một vài nguyên tắc Kinh Thánh quan trọng. Một mặt, người tin Chúa được dạy phải đối xử với nhau cách tử tế, rộng lượng và thương xót (Rô-ma 12:10). Chúng ta nên kiên nhẫn với anh chị em mình và duy trì sự hiệp một với họ (Ê-phê-sô 4:1-6), ngay cả nếu chúng ta không đồng tình với họ về những vấn đề nào đó.

Mặt khác, chúng ta được dạy không nhượng bộ trước một vài giáo lý, thái độ và phúc âm giả ở trong Hội thánh (Khải huyền 2:14-16).

Vậy, chúng ta nên liên hệ với bạn bè và các thành viên trong gia đình như thế nào trong khi họ đã tin Phúc Âm thật nhưng bị PÂTV dẫn dụ? Chúng ta nên suy nghĩ và liên hệ với các giáo sư và mục sư ấy như thế nào?

CHIÊN, DÊ VÀ MUÔN SÓI

Kinh Thánh cho chúng ta đủ thứ hình ảnh để giúp chúng ta hiểu mối liên hệ của người tin Chúa với Chúa Jêsus.

- Chúa là đầu; chúng ta là thân thể (Cô-lô-se 1:18).
- Chúa là vua; chúng ta là công dân của Ngài (Giăng 18:36).
- Chúa là chủ; chúng ta là đầy tớ (Giăng 15:20).
Nhưng một trong những hình ảnh ưa thích của Chúa Jêsus là người chăn chiên và chiên của Ngài (Ma-thi-ơ 10:6, 15:24 và 26:31).
- Chúa Jêsus là người chăn chiên; chúng ta là chiên của Ngài (1 Phi-e-rơ 2:25). Hình ảnh đẹp để này nêu bật sự chăm sóc của Chúa Jêsus khi Chúa liên hệ với chúng ta.

Nhưng trong Ma-thi-ơ 25, hình ảnh được mô tả trong phân đoạn này lại bị bóp méo. Chúa Jêsus phán về tương lai khi Chúa quay trở lại trong vinh hiển và phân chia mọi người ‘như kẻ chăn chiên chia chiên với dê ra’ (c.32). Chiên là môn đồ thật của Chúa Jêsus; họ sẽ được chào đón để ‘nhận lấy nước thiên đàng’ (c.34). Nhưng dê đại diện cho những kẻ chống lại Chúa Jêsus; họ sẽ ‘đi vào lửa đời đời đã sẵn sẵn cho ma quỷ và những quỷ sứ nó’ (c.41). Khi chúng ta nhắc đến động vật hoang dã, hãy thêm sói vào những sinh vật sống này. Họ muốn ăn thịt bầy chiên của

Chúa Jêsus. Đôi khi, những con sói này ở ngoài Hội thánh, như khi Chúa Jêsus phán về việc sai các môn đồ của Ngài đi ra như ‘chiên giữa bầy muôn sói’ (Lu-ca 10:3). Nhưng ‘muôn sói’ cũng có thể xuất hiện ở bên trong Hội thánh, như khi Chúa Jêsus phán rằng: ‘Hãy coi chừng tiên tri giả, là những kẻ mang lốt chiên đến cùng các ngươi, song bề trong thật là muông sói hay cắn xé’ (Ma-thi-ơ 7:15).

Một vài con sói cải trang thành con chiên để không bị bầy chiên phát hiện. Chúa Jêsus muốn chúng ta phải có một hạng mục dành cho ‘chiên’ không phải là chiên thật mà là thú săn mồi rất nguy hiểm. Chúa phán ‘hãy coi chừng’ vì nếu để muôn sói đến gần thì linh hồn của bạn sẽ gặp chuyện chẳng lành.

LÀM THẾ NÀO PHÁT HIỆN RA MUÔN SÓI?

Không có mục sư, truyền đạo, lãnh đạo, hoặc giáo sư nào hiểu được Kinh Thánh cách hoàn hảo cả. Mỗi người trong chúng ta bị vây hãm bởi một số hiểu lầm và thất bại. Nhưng mục sư không phải là con sói chỉ vì ông tin vào một vài quan điểm sai trật về thần học. Nếu đó là sự thật, thì phái Báp-tít như chúng tôi sẽ cho rằng những anh em phái Trưởng lão là bầy sói – và ngược lại.

Thay vì thế, một con sói cướp phá bầy chiên của Đức Chúa Trời, lôi kéo các môn đồ lừa bỏ Phúc Âm thật của Đấng Christ. Hãy xem cách sứ đồ Phao-lô mô tả muôn sói khi ông cảnh báo các trưởng lão tại Hội thánh Ê-phê-sô: ‘Còn tôi biết rằng sau khi tôi đi, sẽ có muông sói dữ tợn

xen vào trong vòng anh em, chẳng tiếc bấy đâu;³⁰ lại giữa anh em cũng sẽ có những người nói lời hung ác dấy lên, ráng sức dỗ môn đồ theo họ' (Công vụ 20:29-30). Muôn sói là mối đe dọa cho Phúc Âm của Đức Chúa Trời và Hội thánh của Đức Chúa Trời.

Vì Chúa Jêsus là 'đường đi, chân lý và sự sống' và không ai có thể đến cùng Cha mà không bởi Ngài (Giăng 14:6), đúng là quỷ Sa-tan sẽ sai đến những kẻ rao truyền sự giả dối trong danh của Chúa Jêsus.

Vậy, làm thế nào phát hiện ra muôn sói? May thay, các trước giả của Tân Ước đã giúp người tin Chúa biết làm việc đó. Sau đây là những điều họ căn dặn chúng ta:

Muôn sói lừa gạt và xuyên tạc. Theo sứ đồ Phi-e-rơ, các tiên tri giả đem đến đủ thứ dị giáo vào trong bấy chiên (2 Phi-e-rơ 2:1), thậm chí đến mức độ phủ nhận Đức Chúa Jêsus. Giu-đe cho độc giả của mình biết rằng các giáo sư giả trong Hội thánh sẽ lệ thuộc vào chiêm bao của họ thay vì dạy Kinh Thánh cho mọi người (Giu-đe 8). Các giáo sư giả nói ra những điều phạm thượng (Giu-đe 8-10, 2 Phi-e-rơ 2:12), bôi nhọ vinh hiển của Đức Chúa Trời và tự tôn mình lên. Họ bẻ cong Lời Chúa để nói ra những điều không đúng với Lời Chúa (2 Phi-e-rơ 3:16), còn họ xuyên tạc Phúc Âm trở thành sứ điệp không thể cứu rỗi ai cả (Ga-la-ti 1:6-7).

Vậy, nếu ai dạy Chúa Jêsus không phải là Đức Chúa Trời hoàn toàn và con người hoàn toàn (2 Giăng 7), hoặc nếu người đó dạy rằng chúng ta có thể trở thành những đức chúa trời nhỏ, hoặc nếu người đó dạy rằng chúng ta có

thể trở nên thánh khiết hoàn toàn và sống khỏe mạnh ở trong đời này, hoặc nói rằng Chúa Jêsus là anh em cùng cha khác mẹ của quỷ Sa-tan – thì bạn có thể chắc chắn rằng người đó là một con sói.

Muôn sói rình mò và hủy phá. Hình ảnh con sói ở giữa bầy chiên trong Kinh Thánh là rất thích hợp vì điều đó nhắc nhở tâm trí về kẻ giết người dữ tợn đang săn đuổi con mồi để thỏa mãn sự thèm thuồng. Đó chính xác là những điều muôn sói sẽ làm với bầy chiên của Đức Chúa Trời. Chúng không được thúc đẩy bởi mong ước giúp đỡ người khác thờ phượng Đức Chúa Trời hoặc tăng trưởng trong sự thánh khiết. Thay vì thế, chúng muốn làm cho bản thân trở nên giàu có từ việc lừa gạt tín hữu trong Hội thánh (xem 1 Ti-mô-thê 6:5 và Tít 1:11). Rất nhiều muôn sói cũng được thôi thúc bởi ham muốn tình dục; chúng thấy bầy chiên của Đức Chúa Trời là thiên đường sẵn bắt để làm thỏa mãn dục vọng của mình. Bất kỳ câu chuyện nào ngày hôm nay phơi bày người mục sư quan hệ tình dục với một tín hữu Hội thánh đều có nguồn gốc từ xa xưa (2 Phi-e-rơ 2:14, Giu-đe 4, Khải huyền 2:20).

Vậy, nếu bạn thấy người mục sư từ một Hội thánh nghèo hèn lái chiếc xe hơi hiệu BMW do hội chúng mua cho, hoặc người lãnh đạo có thái độ cư xử không đúng với người khác giới (hoặc cùng giới), hoặc người nào dạy đạo để khuyến khích sự tham lam và ích kỷ, thì bạn có thể chắc chắn rằng người đó là một con sói.

Cũng nên nhắc đến những con sói được trao cho thẩm quyền hoặc chỗ đứng nào đó. Họ có thể là mục sư, giáo sĩ,

hoặc một nhà truyền đạo lưu động. Cho dù họ có đang giữ một chức vị nào hay không, họ sẽ có ảnh hưởng. Muôn sói có thể ảnh hưởng đến Hội thánh bằng những giáo lý sai trật. Dì Janice của bạn có thể tin vào mấy chuyện kỳ cục về sự chữa lành, nhưng bà không hẳn sẽ dẫn người khác xuống địa ngục khi ngồi trên ghế trường kỷ để xem chương trình của Benny Hinn với âm thanh rất to. Nhưng mục sư của một Hội thánh, hiệu trưởng của một chủng viện, giáo sĩ ở trên cánh đồng, một nữ tiên tri tóc nhuộm màu hồng trên đài TBN, hoặc một tác giả bán được 1000 quyển sách mỗi tháng – những người đó có được vị trí như thế sẽ hủy hoại bấy chiên.

CHÚNG TA NÊN ĐỐI XỬ VỚI MỘT CON SÓI NHƯ THẾ NÀO?

Thật đáng buồn cho các mục sư, giáo sư và tác giả tin kính lại xuất hiện trong những chương trình với những kẻ rao truyền phúc âm khác với tin lành của hết thầy thánh đồ (Giu-đe 3). Các mục sư này cho những người nam hoặc người nữ mượn uy tín của mình – dù cố ý hay không – để nuốt chứng và lừa gạt bấy chiên của Đấng Christ.

May mắn thay, chúng ta không cần phải đoán mò những điều mình cần làm đối với muôn sói. Quyển sách nhỏ bị phớt lờ nhiều nhất trong Kinh Thánh là 2 Giăng nói trực tiếp đến vấn đề này. Sứ điệp của sứ đồ Giăng không hề phức tạp: Cơ Đốc nhân phải gắng sức hài hòa sứ điệp Phúc Âm với những vấn đề quan trọng như tình yêu

thương, chân lý và sự vâng lời khi họ đi theo Chúa Jêsus. Người nào kính mến Đức Chúa Trời và yêu thương người khác sẽ sống vâng phục và yêu mến chân lý (c.4, 6).

Sứ đồ Giăng đã viết thư tín này vì các giáo sư giả đang dẫn Hội thánh đến với một loại Cơ Đốc giáo ưu tiên sự vâng lời và tình yêu thương, chứ không phải chân lý (c.7), nên Đức Thánh Linh đã cảm động sứ đồ Giăng viết xuống giấy da và cảnh báo con cái yêu dấu rằng linh hồn của họ đang gặp nguy hiểm (c.8). Sau khi cho thấy mối nguy hiểm mà các giáo sư giả đã bày ra cho bầy chiên và cảnh báo họ đừng trở thành nạn nhân của sự dối trá đó, thì sứ đồ Giăng đưa ra một áp dụng rất rõ ràng: ‘Nếu ai đến với anh chị em mà không đem theo giáo huấn ấy, thì đừng tiếp kẻ ấy vào nhà và chớ nói với hắn: “Xin chào mừng”. Vì ai nói với kẻ ấy: “Xin chào mừng”, là dự phần vào các việc ác của hắn’ (2 Giăng 10-11).

Sứ đồ Giăng cảnh báo chống lại những hành vi muốn cho cả thế gian tin rằng những đại sứ của Đấng Christ và những kẻ rao truyền Phúc Âm thật đang đứng cùng hàng ngũ với những kẻ dối trá kia. Người môn đồ thật của Đấng Christ không có chung một chủ với một con sói. Chúng ta không phải là thành viên của cùng một gia đình. Chúng ta không thờ lạy cùng một Đức Chúa Trời và chúng ta không rao truyền cùng một Phúc Âm.

Những hành động của chúng ta không được gây bối rối cho người khác. Sự khác biệt giữa những người chân thật và muôn sói phải được làm rõ. Khi các Hội thánh, các tổ chức truyền giáo và các tổ chức Cơ Đốc khác tiếp đón

các giáo sư giả như là người truyền giảng Tin lành thật, họ làm cho người ta cảm thấy những kẻ dối trá này không hề nguy hiểm gì cả. Hình thức đồng công trong Phúc Âm này sẽ làm cho bấy nhiêu yêu cầu gặp phải mỗi nguy hiểm đời đời bởi vì những người được Chúa giao cho bấy nhiêu này nghĩ rằng không sao cả.

Lời cảnh báo của Giảng thật khắc nghiệt: nếu các mục sư hoặc những người rao truyền Phúc Âm tiếp đón hoặc chào thăm những giáo sư giả, thì họ đang dự phần với sự gian ác (c.11).

Các tín hữu và mục sư của Hội thánh không được, trong bất kỳ tình huống hoặc hoàn cảnh nào đi nữa, sánh vai cùng những mục sư, tác giả, giáo sư giả, hoặc bất kỳ ai đang rao truyền một tin lành khác.

Hãy nói cách chi tiết hơn. Những môn đồ của Chúa Giê-sus không được dự phần với người nào tự xưng là Cơ Đốc nhân nhưng lại rao truyền một Phúc Âm giả dối trong:

- Hội nghị
- Buổi nhóm cầu nguyện
- Các lớp học Kinh Thánh
- Các hiệp hội, mạng lưới hoặc liên hiệp của các mục sư
- Các hội truyền giáo
- Bục giảng
- Đề xuất sách vở, chia sẻ bài viết, quảng bá các trang điện tử

Một vài hoàn cảnh có thể khác nhau. Cần có sự khôn ngoan để biết ranh giới ở đâu. Chúng ta không đề xuất một hình thức chuyên quyền độc đoán của chủ nghĩa ly khai. Chúng ta chỉ tin Kinh Thánh dạy rằng mình không được sát nhập với các giáo sư giả hoặc bất kỳ mục vụ nào gây bối rối cho Phúc Âm.

Chúng ta thấy cách tiếp cận này khiến người ta nghĩ bạn là một kẻ nóng tính, gây chia rẽ, không yêu thương và thiếu quan tâm đến sự hiệp một trong Hội thánh. Điều này sẽ khiến bạn trở thành một kẻ vô danh tiểu tốt ở trong các tổ chức. Vậy thì hãy để điều đó xảy ra. Chúng ta phải sống bày tỏ tình yêu thương, là điều không thể chia cắt khỏi lẽ thật. Chúng ta phải bảo vệ bày chiên. Chúng ta phải rao truyền Chúa Jêsus thật. Chúng ta không được dự phần với sự gian ác. Chúng ta phải bền đỗ ở trong chân lý của Chúa chúng ta.

Cuối cùng, chúng ta muốn có sự ly khai thật rõ ràng như Đức Thánh Linh đã bày tỏ trong 2 Giăng, điều này có nghĩa là chúng ta phải ly khai khỏi hết thấy những kẻ nói dối về Chúa Jêsus và muốn nuốt chửng bày chiên của Ngài.

‘NHƯNG TÔI TƯỞNG CHÚNG TA KHÔNG ĐƯỢC PHÁN XÉT’

Điều này nói thì dễ, nhưng làm thì khó. Rốt cuộc, chúng ta không thích những kẻ hay phán xét và giữ lấy sự công bình riêng. Có người còn chỉ vào Kinh Thánh và nói rằng

Chúa Jêsus đã phán với chúng ta là ‘đừng xét đoán’ (Ma-thi-ơ 7:1). Không phải chúng ta nên nghĩ tốt về người khác và không nghi ngờ hay sao? Nếu họ nói mình yêu mến Chúa Jêsus, không phải như vậy là đủ rồi hay sao? Ngoài ra, vì sao chúng ta phải quan tâm đến chuyện này?

Nhưng Cơ Đốc nhân được dạy là phải phán xét những vấn đề như thế này. Chúa Jêsus kêu gọi Hội thánh của Ngài thi hành sự phán xét trong danh Chúa và dưới thẩm quyền của Ngài (Ma-thi-ơ 18:15-20, 1 Cô-rinh-tô 5:1-13). Trong Ma-thi-ơ 7:1, Chúa Jêsus cấm chúng ta giữ lấy sự công bình riêng, phán xét cách mù quáng. Những chỗ khác trong Kinh Thánh nói chúng ta phải biết phân biệt sự khác nhau giữa Phúc Âm thật và các giáo sư rao truyền Phúc Âm thật.

Cơ Đốc nhân được dạy đi dạy lại phải coi chừng các giáo sư giả (xem Ma-thi-ơ 24:24, Công vụ 20:31 và 1 Giăng 4:1-6). Các lãnh đạo Hội thánh được kêu gọi phải bảo vệ bầy chiên khỏi muôn sói (Công vụ 20:28, Tít 1:9) và các Hội thánh địa phương phải chịu trách nhiệm cho những điều mình đã nghe từ hoặc nhượng bộ trước một giáo sư giả (Rev. 2:14, 20). Đây là lý do vì sao sứ đồ Phao-lô đã khuyên các Hội thánh ở Ga-la-ti rằng họ không được nghe bất kỳ người nào giảng dạy một tin lành khác:

Nhưng nếu có ai, hoặc chính chúng tôi, hoặc thiên sứ trên trời, truyền cho anh em một tin lành nào khác với Tin lành chúng tôi đã truyền cho anh em, thì người ấy đáng bị a-na-them! Tôi đã nói rồi, nay lại nói lần nữa:

Nếu ai truyền cho anh em một tin lành nào khác với Tin lành anh em đã nhận, thì người ấy đáng bị a-na-them!
(Ga-la-ti 1:8-9)

Giu-đe cũng có một sứ điệp tương tự:

Hỡi kẻ rất yêu dấu, vì tôi đã ân cần viết cho anh em về sự cứu rỗi chung của chúng ta, tôi tưởng phải làm điều đó, để khuyên anh em vì đạo mà tranh chiến, là đạo đã truyền cho các thánh một lần đủ rồi. Vì có mấy kẻ kia lèn vào trong vòng chúng ta, là những kẻ bị định đoán phạt từ lâu rồi, kẻ chẳng tin kính đối ơn Đức Chúa Trời chúng ta ra việc tà ác, chối Đấng Chủ tể và Chúa có một của chúng ta, là Đức Chúa Jêsus Christ. (Giu-đe 3-4)

Những sự dạy dỗ này đòi hỏi Cơ Đốc nhân – cá nhân và tập thể – thi hành sự phán xét ở trên sự dạy dỗ mà họ đã nghe.

Rốt cuộc, vấn đề không phải nằm ở chỗ giáo sư có ý định tốt hay xấu. Chúng ta thích nghĩ rằng người diễn giả trên truyền hình có động cơ rất tốt, nhưng ý định tốt không làm cho sự dối trá trở thành sự thật. Chúng ta không nhìn thấy tấm lòng của loài người, chúng ta chỉ phỏng đoán vì sao họ làm điều đó và nói ra những điều như vậy mà thôi. Phần của chúng ta là lượng giá lại sứ điệp mà họ đã công bố trong ánh sáng của chân lý Phúc Âm.

Nếu có người đột nhập vào nhà của bạn, bạn sẽ không

chân chừ đặt nghi vấn hoặc suy xét động cơ của họ đâu. Bạn sẽ không chờ đợi để tìm hiểu xem nếu kẻ đột nhập vào nhà có phải là một người tốt gặp chuyện chẳng lành hoặc là người xấu thích làm điều ác đâu. Động cơ ở trong lòng không phải là vấn đề cần quan tâm khi có một sự đe dọa đến gần.

Điều tương tự cũng đúng đối với các giáo sư giả. Trong 2 Giăng, sứ đồ Giăng truyền lệnh cho độc giả của mình làm hai điều:

1. Hãy gìn giữ linh hồn của họ (c.8)
2. Hãy lượng giá sự dạy dỗ của những kẻ rao truyền Phúc Âm (c.10)

Sứ đồ Giăng không có khuyên Cơ Đốc nhân làm quen với một giáo sư giả. Ông không có nói với họ hãy xây dựng và phát triển mối quan hệ với người đó. Tại sao? Vì những linh hồn đang gặp nguy hiểm! Lời Chúa phán rất rõ ràng: ‘Hễ ai đi đông dài, chẳng bền lòng theo đạo Đấng Christ, thì người ấy không có Đức Chúa Trời’ (2 Giăng 9a). Dẫn dụ dân sự của Đức Chúa Trời lìa khỏi Chúa Jêsus bằng cách giảng dạy một tin lành khác là một việc ác (c.11); ý định của người truyền đạo nằm ở chỗ đó.

CÒN CHIÊN BỊ LỪA GẠT THÌ SAO?

Bây giờ, hãy nghĩ đến những con chiên. Mục sư nào cũng biết, trong bầy chiên cũng có con yếu đuối, con mạnh mẽ,

con chưa trưởng thành, con kiêu ngạo, con bị thương, con thiếu hiểu biết, con bối rối, và thậm chí cả mấy con dê nghĩ rằng chúng là chiên nhưng không phải. Nhiều người tin vào một số hình thức của PÂTV là những chiên thật hoàn toàn không biết gì cả. Chúng thấy bối rối, chưa trưởng thành, yếu đuối, đói khát và thường bị tổn thương. Điều quan trọng là chúng ta không đối xử với những con chiên này như dê hoặc muôn sói.

Cơ Đốc nhân thường hỏi chúng tôi làm thế nào để tương tác với những thành viên trong gia đình, bạn bè và đồng nghiệp đang tin vào PÂTV. Họ biết rằng Kinh Thánh dạy chúng ta không được bắt tay với những giáo sư giả, nhưng họ không biết phải làm gì với “người cậu điên khùng” của mình, ông ấy cầu xin quyền phép chữa lành trong huyết của Chúa Jêsus cho người hàng xóm của mình trong khi cầu nguyện tuần hành, hoặc cho mẹ của họ là người không tin mình bị bệnh vì bà tưởng làm như vậy là nghi ngờ. Chúng ta có thể cầu nguyện với “người cậu điên khùng” của mình không? Chúng ta có nên đi nhà thờ với mẹ không dù biết rằng bà nhóm với một Hội thánh của phúc âm thịnh vượng?

Điều quan trọng cần nhớ là thần học của chúng ta không tồn tại trong chân không. Những gì chúng ta tin về Phúc Âm và những người nhận mình đã tin vào Phúc Âm đều có những hậu quả thiết thực ở đời sống của chúng ta. Phúc Âm có thể – và thường gây ra – những rạn nứt thực sự trong các mối quan hệ thân thuộc. Chúa Jêsus biết điều này (Ma-thi-ơ 10:34-37). Chúng ta phải hết sức cởi mở,

bất chấp những nỗ lực truyền thông bằng tình yêu và ân điển, sự cương quyết của chúng ta về Phúc Âm thật có thể xúc phạm và đẩy những người chúng ta yêu thương ra xa hơn. Nếu vậy thì hãy để mọi chuyện xảy ra như thế.

Nhưng chắc chắn không phải lúc nào cũng như vậy đâu. Một vài câu trả lời sẽ áp dụng cho mọi tình huống; cần phải có sự khôn ngoan để biết khi nào cần phải mở lời và khi nào cần phải kiên nhẫn. Rốt cuộc, câu hỏi quan trọng nhất là người đó có ăn năn tội lỗi và đặt niềm tin nơi Chúa Giêsu để được cứu rỗi rồi hay không. Nếu có, thì chúng ta chắc chắn rằng tình yêu thương của Đức Chúa Trời ở trong người đó và Đức Thánh Linh sẽ khiến họ nên giống Đấng Christ hơn.

Cuối cùng, chúng ta muốn thấy mọi người như Chúa Giêsu thấy. Chúa là Đấng kiên nhẫn, yêu thương và thương xót bầy chiên của Ngài. Chúa lên án những con sói muốn hãm hại bầy chiên của Ngài. Đó là một chỉ dẫn khá tốt để chúng ta biết cách liên hệ với hai nhóm người này.

PHÚC ÂM THỊNH VƯỢNG GIỮA VÒNG CHÍNH THỐNG GIÁO

Khi chúng ta bắt đầu chương cuối cùng này, chúng ta muốn đưa ra một dữ kiện quan trọng hơn nữa: người ta có thể tin vào PÂTV mà không biết gì cả. Nói cách cụ thể thì chúng ta phải phủ nhận PÂTV là một tập hợp các giáo lý, nhưng không cố ý áp dụng ở trong đời sống và mối liên hệ với Đức Chúa Trời. Chúng ta có thể từ chối những sự dạy dỗ sai trật lấp lánh ánh sao này *về mặt lý thuyết* nhưng lại áp dụng những điều đó *trong thực tiễn*.

Sau cùng, PÂTV có nhiều mặt nạ khác nhau, đó là những khuôn mặt rất giống chúng ta. Nó hứa hẹn những điều mà mọi người thuộc một quốc gia, tuổi tác, tầng lớp, phe đảng, hoặc sắc tộc đều muốn. Nếu bạn là một nông dân đang sống ở châu Phi, thì nó hứa hẹn những con dê sẽ có sữa và mấy con gà sẽ đẻ trứng. Nếu bạn là một người Mỹ trung lưu giàu có, nó hứa hẹn một đời sống theo đúng mục đích, một hôn nhân thành công và con cái lớn lên sẽ hạnh phúc.

Nói cách khác, nếu ai đó nói mấy từ ‘Hội thánh của PÂTV’ và bạn hình dung thấy trong đầu một nhóm người có văn hóa, quốc gia, kinh tế, hoặc sắc tộc khác với bản thân mình, thì bạn không hề biết PÂTV đang nhắm vào mình.

Vậy, làm thế nào chúng ta có thể biết được mình đang bị PÂTV dẫn đi sai lạc? Tóm lại là chúng ta nên để ý những hành động của mình.

Đáng buồn thay, những hành động của chúng ta đôi khi cho thấy tận đáy lòng mình *thực sự* không tin vào mọi điều mình đã tuyên xưng đức tin. Chúng ta biết những điều chúng ta *nên* tin, nhưng mà những điều đó không thực sự lắng đọng ở trong lòng và trở thành hành động của chúng ta.

Nếu bạn đã từng ngần ngại chơi tàu lượn siêu tốc tại khu vui chơi giải trí, thì bạn đã biết những trải nghiệm mà chúng ta đang nói ở đây. Trong đầu của bạn có hàng đống lý do để tin rằng mình sẽ bị vùi dập ở trên không: chiếc tàu lượn bắt đầu rất an toàn cho đến thời điểm này, nó đã được các kỹ sư mặc định theo những định luật vật lý, còn khu vui chơi giải trí muốn tàu lượn phải an toàn và mang lại lợi ích kinh tế. Nhưng bạn vẫn cảm thấy miễn cưỡng không muốn mạo hiểm với tính mạng và sức khỏe. Bạn tin là nó an toàn, nhưng hành vi của bạn cho thấy bạn không *thực sự* chắc chắn về điều đó.

Khi bàn đến thần học và giáo lý, chúng ta có thể bị cám dỗ chỉ dừng lại ở mức độ khẳng định chân lý của Kinh Thánh. Dù đó là điều rất quan trọng, nhưng không hẳn là

tất cả. Vì thế, Gia-cơ nhắc nhở chúng ta rằng: ‘Hãy làm theo lời, chớ lấy nghe làm đủ mà lừa dối mình’ (Gia-cơ 1:22). Giống như sứ đồ Phao-lô nhắc nhở Ti-mô-thê, điều quan trọng là phải cẩn thận với giáo lý và đời sống của mình (1 Ti-mô-thê 4:16). Thật là tốt khi biết suy nghĩ và nghe theo lẽ thật, nhưng chúng ta cần phải sống với lẽ thật nữa.

Bây giờ, có lẽ bạn không cố tình mở miệng nói để tạo ra một điều nào đó. Bạn cũng không dâng tiền bạc để nhận lại một khoản tiền lương lớn hơn. Bạn không mong đợi Đức Chúa Trời sẽ chữa lành từng căn bệnh của mình. Nhưng chúng ta không được phép xao lãng.

Trong Lu-ca 18, chúng ta đọc thấy phản ứng của Chúa Jê-sus đối với người đàn ông muốn biết ý nghĩa của việc trở thành môn đồ như sau:

Bấy giờ có một quan hỏi Đức Chúa Jê-sus rằng: Thưa thầy nhân lành, tôi phải làm gì cho được hưởng sự sống đời đời? Đức Chúa Jê-sus phán rằng: Sao người gọi ta là nhân lành? Chỉ có một Đấng nhân lành, là Đức Chúa Trời. Người đã biết các điều răn nầy: Người chớ phạm tội tà dâm; chớ giết người; chớ trộm cướp; chớ nói chứng dối; hãy hiếu kính cha mẹ. Người ấy thưa rằng: Tôi đã giữ các điều ấy từ thuở nhỏ. Đức Chúa Jê-sus nghe vậy, bèn phán rằng: Còn thiếu cho người một điều; hãy bán hết gia tài mình, phân phát cho kẻ nghèo, thì người sẽ có của cải ở trên trời; bây giờ hãy đến mà theo ta. Nhưng người ấy nghe mấy lời thì trở nên buồn rầu, vì giàu có

lắm. Đức Chúa Jêsus thấy người buồn rầu, bèn phán rằng: Kẻ giàu vào nước Đức Chúa Trời là khó biết đường nào! Lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào nước Đức Chúa Trời! Những người nghe điều đó, nói rằng: Vậy thì ai được cứu? Ngài đáp rằng: Sự chi người ta không làm được, thì Đức Chúa Trời làm được. Phi-e-rơ bèn thưa rằng: Này, chúng tôi đã bỏ sự mình có mà theo thầy. Đức Chúa Jêsus phán rằng: Quả thật, ta nói cùng các ngươi, người nào vì có nước Đức Chúa Trời mà bỏ nhà cửa, cha mẹ, anh em, vợ con, thì trong đời này được lãnh nhiều hơn, và đời sau được sự sống đời đời. (Lu-ca 18:18-30)

Có lẽ bạn thấy mình giống vị quan giàu có này. Bạn biết cảm giác hưng phấn và sẵn sàng làm mọi điều Chúa Jêsus phán – hãy cho tôi biết độ cao thì tôi sẽ nhảy cho xem! Người trai trẻ này đã cho thấy mình sẵn sàng làm mọi sự cần thiết để được sự sống đời đời, bao gồm cả việc giữ luật pháp. Nhưng khi Chúa Jêsus cho người này thấy mức độ cam kết, thì anh ta đã quay lưng lại với sự sống đời đời.

Bây giờ, đừng hiểu lầm phản ứng này. Chúa Jêsus không đang phán rằng mọi người đều phải bán hết của cải để đi theo Ngài. Thay vì thế, Chúa Jêsus đã nhắm đến một điều mà vị quan trẻ tuổi này nghĩ rằng mình không thể sống thiếu sự giàu có được. Anh ta đã tôn sùng sự giàu có đến cực độ, khi đối diện với việc chọn lựa giữa tiền bạc và sự sống đời đời, anh ấy đã quay lưng bỏ đi. Khi bạn có nhiều tiền, thì bạn sẽ thấy khó từ bỏ hết mọi thứ mà đi

theo Chúa Giêsu (khó hơn con lạc đà chui qua lỗ kim, Chúa Giêsu phán vậy).

Bạn cũng thấy điều này liên hệ với vấn đề PÂTV mà chúng ta đang bàn. Chúa Giêsu phán rằng đi theo Ngài có nghĩa là từ bỏ hết mọi điều quý báu nhất. Cho dù chúng ta không làm những chuyện như ‘cần gì gọi nấy’, thì bấy nhiêu vẫn chưa đủ đâu. Chúng ta cần phải tra xét xem bản thân mình có đang nắm giữ mọi thứ với lòng bàn tay mở ra, sẵn sàng để Chúa cất đi hoặc bố trí lại theo ý muốn tốt lành của Ngài chẳng. Nếu không, chúng ta đã vô tình đón nhận những khái niệm về sự chúc phước của Đức Chúa Trời từ PÂTV. Nếu chúng ta chỉ sẵn sàng đi theo Chúa Giêsu khi có được mọi điều mình muốn, thì chúng ta là những tín đồ của PÂTV, chứ không phải của Đức Chúa Giêsu Christ đâu.

Vậy, hãy tra xét bản thân: có điều gì trong đời này mà Chúa Giêsu có thể muốn bạn từ bỏ, nhưng bạn cương quyết không thể từ bỏ không?

Hãy xem thử điều này sẽ xảy ra như thế nào trong đời sống của chúng ta. Chuyện gì sẽ xảy ra nếu Chúa Giêsu phán cùng bạn rằng:

- Hãy tìm một công việc khác, chỉ được trả một nửa tiền lương so với công việc hiện tại, để bạn có thể hầu việc Chúa hiệu quả hơn được không?
- Hãy chuyển đến một chỗ ở mới để bạn có thể rao truyền Phúc Âm (xem Hê-bơ-rơ 11:8)?

- Hãy dâng phần lớn tiền nghỉ hưu của mình vì Chúa biết số tiền ấy là hình tượng của bạn?
- Hãy hy sinh một chút bình yên và thoải mái để phục vụ và yêu thương những người hàng xóm của mình?
- Hãy ra khỏi các tổ chức xã hội để kết bạn với những người có văn hóa khác ở trong thành phố?
- Hãy tiếp đãi một người mới vừa cai nghiện về nhà ngay cả khi người đó sẽ lợi dụng mình?
- Hãy cho một gia đình giáo sĩ đang nghỉ phép mượn chiếc xe thứ hai của mình?
- Hãy dành nhiều thời gian hơn với Hội thánh địa phương và chủ động bày tỏ tình yêu thương với Hội thánh?
- Hãy bày tỏ sự vinh hiển của Phúc Âm bằng cách nhận con nuôi?
- Hãy bênh vực một người hoặc một vấn đề nào đó, ngay cả khi làm vậy sẽ khiến bạn mất việc?
- Hãy đi theo Chúa Jêsus ngay cả khi bị chế giễu và nhạo báng?

Trước giả của thư tín Hê-bơ-rơ dành phần lớn nội dung để nói với độc giả về sự chịu khổ của họ vì họ đang đi theo Đấng Christ. Nhưng ông cũng nhanh chóng nhắc nhở họ về những điều còn tệ hại hơn nhiều. Họ có thể nên giống như các thánh đồ ngày xưa ‘chịu nhạo cười, roi vọt, lại cũng chịu xiềng xích lao tù nữa. Họ đã bị ném đá, tra tấn,

cửa xẻ; bị giết bằng lưỡi gươm; lưu lạc rày đây mai đó, mặc những da chiên da dê, bị thiếu thốn mọi đường, bị hà hiếp, ngược đãi' (Hê-bơ-rơ 11:36-37).

Lời kêu gọi đến sự chịu khổ không nên gây ngạc nhiên. Rốt cuộc, Chúa Jêsus đã chịu chết trên cây thập tự của người La Mã, hầu hết mười hai môn đồ đã chịu đựng một cái chết tàn bạo. Kể từ đó, hàng triệu con cái của Đức Chúa Trời đã hy sinh mạng sống của mình vì danh Jêsus.

- Một vài Cơ Đốc nhân bị làm khổ cho thú dữ.
- Những người khác bị đánh đập và bị ném đá như Ê-tiên (Công vụ 7:54-60).
- Polycarp, William Tyndale và Jan Huss bị thiêu sống.
- Jim Elliot và các giáo sĩ bị mũi giáo đâm chết.
- Rất nhiều thánh đồ vô danh đã hy sinh mạng sống của mình để đem Phúc Âm của Đức Chúa Jêsus Christ đến tận cùng cõi đất, từ các giáo sĩ ở hải ngoại cho đến các mục sư tư gia trong lục địa và nhiều ngọn đồi xa xăm ở Nam Á.

Chúng tôi không thể nói chính xác việc đi theo Chúa Jêsus sẽ khiến bạn phải trả giá về thời gian, tài năng, của cải, sự an toàn, quyền kiểm soát, ngoại hình, sức khỏe thuộc thể, sức khỏe của cảm xúc, sự lệ thuộc và sự tự do ý chí. Nhưng chúng tôi có thể nói với bạn rằng Chúa kêu gọi hết thảy chúng ta phải từ bỏ một điều nào đó.

Khi chúng ta lẩn tránh tiếng gọi này, chúng ta đang sống theo những nguyên tắc của PÂTV.

HÃY TRA XÉT TÂM LÒNG CỦA BẠN

Mục tiêu của chương này là khuyến khích sự tra xét tâm lòng, để phát hiện ra những điều muốn chiếm ngôi của Chúa Jêsus ở trong lòng bạn. Vậy, hãy tự hỏi bản thân rằng: bạn lo lắng điều gì nhất? Bạn có yêu thích điều gì đến nỗi mình sẽ bị hoản loạn nếu mất đi điều đó?

Trong bài giảng trên núi, Chúa Jêsus đã phán cùng đám đông. Rất nhiều người nghèo ở trong đám đông này; họ không biết ngày mai sẽ ăn gì. Có lẽ bạn cũng cảm thấy như vậy. Đây là điều Chúa Jêsus đã phán cùng họ:

Vậy nên ta phán cùng các ngươi rằng: Đừng vì sự sống mình mà lo đồ ăn uống; cũng đừng vì thân thể mình mà lo đồ mặc. Sự sống há chẳng quý trọng hơn đồ ăn sao, thân thể há chẳng quý trọng hơn quần áo sao? Hãy xem loài chim trời: Chẳng có gieo, gặt, cũng chẳng có trâu trữ vào kho tàng, mà Cha các ngươi trên trời nuôi nó. Các ngươi há chẳng phải là quý trọng hơn loài chim sao? Và lại, có ai trong vòng các ngươi lo lắng mà làm cho đời mình được dài thêm một khắc không? Còn về phần quần áo, các ngươi lại lo lắng mà làm chi? Hãy ngắm xem những hoa huệ ngoài đồng mọc lên thế nào; chẳng làm khó nhọc, cũng không kéo chỉ; nhưng ta phán cùng các ngươi, dầu vua Sa-lô-môn sang trọng đến đâu, cũng

không được mặc áo tốt như một hoa nào trong giống đó. Hỡi kẻ ít đức tin, loài cỏ ngoài đồng, là giống nay còn sống, mai bỏ vào lò, mà Đức Chúa Trời còn cho nó mặc đẹp thể ấy thay, hướng chi là các người! Ấy vậy, các người chớ lo lắng mà nói rằng: Chúng ta sẽ ăn gì? Uống gì? Mặc gì? Vì mọi điều đó, các dân ngoại vẫn thường tìm, và Cha các người ở trên trời vốn biết các người cần dùng những điều đó rồi. Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa. (Ma-thi-ơ 6:25-33)

Bạn có thấy những điều Chúa Jêsus đang làm không? Chúa đang hướng con mắt của những người nghe Ngài khỏi vật chất – hoặc là khỏi sự thiếu thốn vật chất – và khiến họ tập chú vào Cha trên trời. Chúa Jêsus phán rằng dân ngoại (ý Chúa là ‘người không tin Chúa’) dành thời gian và năng lượng để lo lắng về những điều đó. Nhưng người nào có Đức Chúa Trời là Cha của mình bởi đức tin nơi Chúa Jêsus thì được tự do khỏi những lo lắng ấy. Thay vào đó, họ ‘trước hết tìm kiếm nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài’. Nói đơn giản là những lo lắng của chúng ta thường cho thấy đó là điều chúng ta quan tâm nhất.

Dưới đây là một tập hợp những câu hỏi cần phải đưa ra:

- Tôi đang làm vì điều gì?

- Tôi đang muốn đạt được điều gì với đời sống và thời gian của mình?
- Tôi đang làm việc để nhận được điều gì?

Trong bài giảng đó, Chúa Jêsus bắt đầu chỉ ra những người giàu. Có lẽ việc này sẽ phù hợp với hoàn cảnh của bạn hơn. Dưới đây là điều Chúa phán:

Các người chớ chứa của cải ở dưới đất, là nơi có sâu mối, ten rét làm hư, và kẻ trộm đào ngạch khoét vách mà lấy; nhưng phải chứa của cải ở trên trời, là nơi chẳng có sâu mối, ten rét làm hư, cũng chẳng có kẻ trộm đào ngạch khoét vách mà lấy. Vì chưng của cải người ở đâu, thì lòng người cũng ở đó. Chẳng ai được làm tôi hai chủ; vì sẽ ghét người nầy mà yêu người kia, hoặc trọng người nầy mà khinh người kia. Các người không có thể làm tôi Đức Chúa Trời lại làm tôi Ma-môn nữa. (Ma-thi-ơ 6:19-21, 24)

Hầu hết mọi người đang làm việc vì một điều nào đó, cho dù là để có được một kỳ nghỉ, để trả hóa đơn mỗi tháng, để mua xe mới, hoặc thậm chí là để nghỉ hưu. Nhưng Chúa Jêsus đang cảnh báo chúng ta đừng chứa của cải ở dưới đất. Tiền bạc, nhà cửa và quần áo sang trọng của chúng ta có thể biến mất trong tích tắc – một trận động đất, hỏa hoạn, hoặc là bị cướp bóc. Ngay cả khi chúng ta sống mà không bị một vết xước nào đi nữa, thì bạn cũng biết là mô mà sẽ đem chúng đi khỏi chúng ta. Vì thế, Chúa Jêsus

khuyên hãy đầu tư tiền bạc và công sức của mình vào những việc còn lại đến đời đời. Chúa phán với họ là hãy chứa của cải ở trên trời. Chúa khuyến khích họ hãy sống rộng rãi và tử tế khi được giàu có.

Cả người giàu và người nghèo có thể làm tội lỗi cho tiền bạc, nếu sự giàu có là điều họ quan tâm nhất trong thế giới này. Cũng vậy, cả người giàu và người nghèo đều chứa của cải ở trên trời, nếu họ tôn quý Đức Chúa Trời hơn mọi sự. Câu hỏi quan trọng không phải là bạn có bao nhiêu tiền, mà ai mới là người quyết định bạn sẽ làm gì với tiền bạc. Nếu Chúa Jêsus là hướng bắc ở trên la bàn của bạn, thì những quyết định mà bạn đưa ra sẽ chất chứa của cải ở trên trời. Nhưng nếu bạn muốn có những điều ở dưới đất nhiều hơn, thì bạn sẽ nhận được những điều đó mà thôi.

Chúa Jêsus đã phán một điều rất công bằng: cách bạn tiêu xài tiền bạc và mạng sống của mình sẽ chứng tỏ bạn đang phục vụ ai. Nếu bạn yêu tiền bạc và mạng sống để chất chứa của cải ở trong đời này, thì tiền bạc sẽ là chủ của bạn. Nhưng nếu bạn kính mến Đức Chúa Trời và sống vì những điều Chúa phán là quý báu, thì Chúa sẽ là Chủ của bạn.

Bây giờ, *đó* mới là câu hỏi quan trọng nhất: Chủ của bạn là ai? Bạn đặt sự trông cậy của mình ở trong Ngài chăng?

Chính bạn sao? Ông thần đèn có tên là Jêsus của PÂTV sao? Hay là Chúa Jêsus của Kinh Thánh, là Đấng đã chịu khổ vì chúng ta và kêu gọi chúng ta vác thập tự giá đi theo

Ngài? Quan điểm nào đang chi phối những điều bạn ưu tiên? Điều gì quan trọng với bạn nhất và điều gì khiến bạn thấy không thể tin được là mình đang dự phần với điều đó? Bạn có yêu mến Chúa Jêsus và dân sự của Ngài nhất không, hay là khi mọi thứ cô đọng lại bạn mới nhận ra mình yêu bản thân hơn?

Chúa Jêsus không phải là Cứu Chúa nửa vời. Chúa là Chủ ở trên cuộc đời của chúng ta, hoặc Chúa không phải là Chủ ở trên cuộc đời của chúng ta. Thông thường, không có một thước vuông nào ở trong vũ trụ này mà không thuộc về Ngài, nghĩa là không có một thước vuông nào trong cuộc đời của bạn mà Chúa Jêsus sẽ cho phép bạn giữ lại cho mình. Nói cách méo mó là PÂTV đang làm đảo lộn mối liên hệ này. Trong PÂTV, Đức Chúa Trời trở thành đầy tớ cho những ước muốn của chúng ta, còn chúng ta trở thành những kẻ muốn gì được nấy.

Vậy, cách tốt nhất để giữ cho cánh tay và những xúc tu của PÂTV không trói chặt tấm lòng của chúng ta là liên tục nhắc nhở bản thân về sự tốt lành, sự tốt đẹp và sức mạnh của Đức Chúa Trời. Chính Chúa mới có quyền phép, sự khôn ngoan, thẩm quyền để quyết định cuộc đời của chúng ta. Chính Chúa mới có đủ tình yêu thương, sự tốt lành và sự nhân từ để chúng ta phục sự Ngài cách trung thành.

Còn nhớ Thi thiên 73 không? Chúng ta đã nói từ lúc đầu. Một người tên là A-sáp có lẽ đã viết ra trong lúc tối tăm nhất của cuộc đời. Chính lúc đau khổ nhất đã khiến ông nhìn thấy lòng yêu mến và tình cảm của mình đang

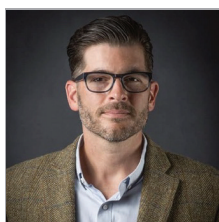
nằm ở đâu. Ông đã viết ra mấy lời này: **‘Ở trên trời tôi có ai trừ ra Chúa? Còn dưới đất tôi chẳng ước ao người nào khác hơn Chúa. Thịt và lòng tôi bị tiêu hao; nhưng Đức Chúa Trời là sức lực của lòng tôi, và là phần tôi đến đời đời’** (Thi thiên 73:25-26).

Cuối cùng, PÂTV thất bại vì không thể dạy chúng ta cầu nguyện như thế, vì những lời lẽ ấy chỉ ra từ môi miệng của người nào đã hết lòng tôn cao Chúa là quý giá nhất. Mong rằng hết thảy chúng ta sẽ cầu nguyện bằng những lời lẽ này cho đến ngày gặp Đức Chúa Trời mặt đối mặt.

TÁC GIẢ

Sean Demars là mục sư quản nhiệm Hội thánh 6th Ave ở Decatur, Alabama. Ông là chồng của Amber, cha của Patience và Isabella. Sau khi phục vụ năm năm trong quân ngũ, Chúa đã dẫn dắt gia đình của ông đến Peru để làm giáo sĩ. Sau đó, Chúa đã đem họ quay về Mỹ vào năm 2015. Ông là tác giả của một vài tựa sách như *Chống đối ý muốn của Ngài* và *Phúc Âm có hứa hẹn sức khỏe và thịnh vượng không?*

Mike McKinley là mục sư quản nhiệm của Hội thánh Báp-tít Sterling Park ở Sterling, VA. Ông lấy bằng M.Div từ Chứng viện Thần học Westminster. Ông và vợ là Karen đang sinh sống ở Virginia cùng năm đứa con. Ông là tác giả của vài tựa sách như *Tôi có thật là Cơ Đốc nhân không?*; *Mở mang Hội thánh dành cho những kẻ yếu đuối*.

IX 9Marks

HỘI THÁNH CỦA BẠN CÓ VỮNG MẠNH CHĂNG?

Mục vụ 9Marks trang bị cho các lãnh đạo Hội thánh một khái tượng theo Kinh Thánh và nguồn tài liệu thiết thực để bày tỏ sự vinh hiển của Đức Chúa Trời cho muôn dân qua các Hội thánh vững mạnh.

Để làm được điều này, chúng tôi muốn giúp đỡ các Hội thánh tăng trưởng theo chín dấu hiệu vững mạnh thường bị phớt lờ dưới đây:

1. Giảng giải Kinh
2. Giáo lý Phúc Âm
3. Thấu hiểu sự cải đạo và truyền giáo theo Kinh Thánh
4. Vai trò tín hữu Hội thánh
5. Sự kỷ luật trong Hội thánh theo Kinh Thánh
6. Môn đồ hóa và tăng trưởng theo Kinh Thánh
7. Vai trò lãnh đạo Hội thánh theo Kinh Thánh
8. Thấu hiểu và thực hành sự cầu nguyện theo Kinh Thánh
9. Thấu hiểu và thực hành công tác truyền giáo theo Kinh Thánh

Đối với Mục vụ 9Marks, chúng tôi viết bài, viết sách, nhận

xét sách và tạp chí trực tuyến. Chúng tôi tổ chức các hội nghị, thu âm những buổi phỏng vấn và sản xuất nhiều tài liệu khác nhằm trang bị cho các Hội thánh để bày tỏ sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

Hãy tìm hiểu trang điện tử có **hơn 40 ngôn ngữ** và đăng ký nhận tạp chí trực tuyến miễn phí của chúng tôi. Bạn có thể xem qua danh sách các trang điện tử trong ngôn ngữ khác tại:

9marks.org/international

MỤC VỤ TIỀN PHONG

Mục vụ Tiên Phong ra đời với khái tượng “chuyển ngữ và xuất bản tài liệu Cơ Đốc để rao truyền sự vinh hiển của Đức Chúa Trời vì sự vui mừng của người Việt, đặc biệt là qua sự chịu khổ, trong Đức Chúa Jêsus Christ”.

Tài liệu Cơ Đốc này không thể thay thế Lời Chúa và những tài liệu của Hội thánh mà quý con cái Chúa đang nhóm lại hàng tuần. Chúng tôi chỉ mong con cái Chúa sử dụng các tài liệu này để bày tỏ Phúc Âm của Đức Chúa Jêsus Christ cho gia đình, người thân, bạn bè và cộng đồng xung quanh.

Nếu bạn muốn biết làm thế nào để dâng hiến, hỗ trợ và nhận tin tức về các tựa sách khác mà Mục vụ Tiên Phong đang chuyển ngữ, xin hãy liên hệ chúng tôi bằng thư điện tử info@tienphong.org hoặc bạn có thể tìm đến trang điện tử www.tienphong.org để tải về và đọc các tài liệu miễn phí.

Chúng tôi chân thành biết ơn các anh chị em con cái Chúa đã tin tưởng hỗ trợ dự án tài liệu Cơ Đốc cho người Việt của Mục vụ Tiên Phong.

Sau khi trải qua những ảnh hưởng tiêu cực, Sean DeMars và Mike McKinley bắt đầu phơi bày chất độc âm thầm ở trong phúc âm thịnh vượng. Những lời hứa về phước hạnh vật chất dành cho người có đủ đức tin thoát nhìn cổ về rất đúng Kinh Thánh nhưng lại đang bóp méo chân lý của Đức Chúa Trời.

Bắt đầu từ những lời tuyên bố của phúc âm thịnh vượng trái ngược với những điều Kinh Thánh dạy, họ nêu bật nhiều phân đoạn trong Kinh Thánh có quan điểm hoàn toàn chống lại những sự dạy dỗ của phúc âm thịnh vượng. Họ khám phá những điều Kinh Thánh dạy về việc như: người nào tin vào giáo lý sai trật thì có được cứu không và làm thế nào để tra xét tấm lòng của mình có đang nhận biết Đức Chúa Trời theo quan điểm thịnh vượng chăng.

‘. . . sâu sắc và khô hài, khôn ngoan và hấp dẫn, thẳng thắn nhưng thận trọng. Tôi cầu xin Chúa ban phước cho linh hồn của bạn khi đọc quyển sách này’.

Mark Dever

Mục sư quản nhiệm, Hội thánh Báp-tít Capitol Hill và Chủ tịch, 9Marks.org, Washington, DC

‘. . . một quyển sách rất chân thực và khai sáng tầm nhìn khi dùng Kinh Thánh (theo bối cảnh!) để đương đầu với tất cả giáo lý cốt lõi của phúc âm thịnh vượng . . . Quyển sách này cũng được viết theo hướng đối thoại, nói ra lẽ thật trong tình yêu thương’.

Brandon Kimber

Đạo diễn phim ‘Phúc Âm Hoa Kỳ: Duy Đấng Christ’

‘Tôi vô cùng biết ơn quyển sách của Sean DeMars và Michael McKinley. Đây là một tác phẩm rất dễ đọc và thấu đáo . . . tôi đề xuất quyển sách này và mong rằng bạn sẽ chia sẻ với bạn bè và người thân trong gia đình nếu họ đang mắc kẹt trong sự dối trá của thịnh vượng’.

Justin Peters

Người sáng lập Mục vụ Justin Peters

SEAN DEMARS là mục sư quản nhiệm Hội thánh 6th Ave ở Decatur, Alabama. Ông là chồng của Amber, cha của Patience và Isabella. Sau khi phục vụ năm năm trong quân ngũ, Chúa đã dẫn dắt gia đình của ông đến Peru để làm giáo sĩ. Sau đó, Chúa đã đem họ quay về Mỹ vào năm 2015. Ông là tác giả của một vài tựa sách như *Chống đối ý muốn của Ngài* và *Phúc Âm có hứa hẹn sức khỏe và thịnh vượng không?*

